

การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

CAREER PLANNING OF SENIOR STUDENTS IN
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารงานวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2543

ISSN 974-622-893-5

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

**การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง**

**CAREER PLANNING OF SENIOR STUDENTS IN
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

**วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย**

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2543

**เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 36278
วัน, เดือน, ปี..... 7 ส.ค. 2543**

ISBN 974-622-893-5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในหอสมุดของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
การตีพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต หากมีให้คัดลอกเนื้อหา และต้องนำเงินถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**CAREER PLANNING OF SENIOR STUDENTS
IN KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
2000

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ISBN 974-622-893-5

เอกสารนี้เป็นทรัพย์สินของสถาบันฯ สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ถึงขั้นห้ามมิให้อัดแปลงเพื่อเผยแพร่ซ้ำอย่างจริงจังถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

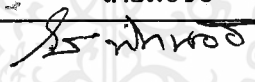

COPYRIGHT 2000
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
CAREER PLANNING OF SENIOR STUDENTS IN KING MONGKUT'S
INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ชื่อนักศึกษา นายปรัชญา วัฒนธรรม
รหัสประจำตัว 40064113
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา การบริหารอาชีพศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ไพรัตน์ พิคน้อย
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.เพชฌุชัย ไชยสิทธิ์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
อาจารย์ไพรัตน์ พิคน้อย	
ผศ.ดร.เพชฌุชัย ไชยสิทธิ์	
รศ.ดร.สมพร ไชยะ	
อาจารย์อัจฉรา สืบสินธุ์สกุลไชย	
ดร.มาลัย จิรวุฒิกษेत्र	

วัน/เดือน/ปี ที่สอบ 9 มิถุนายน 2543 เวลา 13.30 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ห้องเรียนปริญญาเอก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการวันที่... 19... เดือน... พ.ศ. 2543... คำ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

นักศึกษา

นายปรัชญา วัฒนธรรม

รหัสประจำตัว

40064113

ปริญญา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การบริหารอาชีวศึกษา

พ.ศ.

2543

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ไพรัตน์ พิคน้อย

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ผศ.ดร. เจริญชัย ไชยสิทธิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้วยการพิจารณาจากองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ การรู้จักตนเอง การศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน การปรึกษาผู้มีความรู้ การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพและการวางแผนในการหางาน และเพื่อศึกษาการแก้ปัญหาการว่างงาน โดยศึกษาจากตัวอย่างจำนวน 750 คน วิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักศึกษาชายนักศึกษาหญิง คณะและผลการเรียน ด้วย ค่า t-Test ค่า F-Test และค่า X^2 (Chi-square)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

การวางแผนเข้าสู่อาชีพ นักศึกษาได้ปฏิบัติในระดับปานกลาง ด้วยการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน โดยพิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพที่ต้องการจะทำอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือการพิจารณาประสบการณ์ที่จะได้รับจากการทำงาน ส่วนการพิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่สนใจกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ นักศึกษาพิจารณาเป็นลำดับสุดท้าย การรู้จักตนเองโดยพิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงานเป็นลำดับแรก รองลงมาคือการรับคำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้างส่วนการขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับโอกาสในการได้งานจากผู้มีความรู้ นักศึกษาพิจารณาเป็นลำดับสุดท้าย การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพโดยพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการทำงานจริงเป็นลำดับแรก ส่วนการได้เข้าร่วมฟังบรรยายประชุมเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพนักศึกษาพิจารณาเป็นลำดับสุดท้าย การปรึกษาผู้มีความรู้ โดยพิจารณาถึงการได้ฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้างเป็นลำดับแรก ส่วนการขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับโอกาสในการได้งานจากผู้มีความรู้ นักศึกษาพิจารณา

เป็นลำดับสุดท้ายและการวางแผนในการหางานโดยพิจารณาถึงการสอบถามถึงแหล่งงานตาม
ต้องการจากบุคคลรอบข้างเป็นลำดับแรก ส่วนการได้เข้าร่วมกิจกรรม ณ สถานที่ที่จัดนัดพบแรง
งานหรือวันตลาดนัดแรงงานนักศึกษาพิจารณาเป็นลำดับสุดท้าย

การแก้ปัญหาการว่างงาน นักศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าสถานการณ์เริ่มผ่อนคลายแล้วและจะ
อยู่ในกรุงเทพมหานครเพื่อโอกาสได้งานทำมากกว่า นักศึกษาคิดที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าเพื่อ
แก้ปัญหาการว่างงาน ในการติดต่อหรือสอบถามบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อโอกาสในการได้งานทำ
นักศึกษามีการติดตามข่าวสารงานจากสื่อมวลชนต่าง ๆ เป็นอันดับแรก นักศึกษาตัดสินใจเลือก
งานอะไรก็ได้ที่คิดว่ามีความเหมาะสมกับตนเองเป็นอันดับแรก และนักศึกษาต้องการให้ตั้งศูนย์
ประสานการสมัครงานประจำสถาบันมากที่สุด

การเปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพจำแนกตามนักศึกษาชายนักศึกษาหญิง คณะ และ
ผลการเรียน ในภาพรวมและรายชื่อกลุ่มมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้านพบ
ว่า ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนนักศึกษาชายและนัก
ศึกษาหญิงมีการปฏิบัติแตกต่างกัน ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณ
สมบัติของตน และด้านการรู้จักตนเองนักศึกษาคณะต่างกันมีการปฏิบัติแตกต่างกัน ส่วนด้านการ
ศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน
มีการปฏิบัติแตกต่างกัน

การเปรียบเทียบการแก้ปัญหาการว่างงานจำแนกตามนักศึกษาชายนักศึกษาหญิงคณะและ
ผลการเรียน ในภาพรวมและรายด้านทุกกลุ่มมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายข้อพบ
ว่าทุกกลุ่มมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Career Planning of Senior Students in King MongKut's Institute of Technology Ladkrabang
Student	Mr. Prachya Wattanathum
Student ID.	40064113
Degree	Master of Industrial Education
Programme	Vocational Administration
Year	2000
Thesis Advisor	Mrs. Pairat Phaknoi
Thesis Co – Advisor	Asst.Prof.Dr. Pachernchai Chaivasith

ABSTRACT

The purpose of this research were to study career planning and unemployed problem solving of senior students of King MongKut's Institute of Technology Ladkrabang ,1999. The career planning were considered of 5 factors : An understanding oneself , Job characteristic study and finding proper career, Consulting , Career preparation , Planning in job seeking

For unemployed problem solving were considered of understanding's current problem, searching for alternative method to compensate or lessen the problem, and helping from other sources.

The sample group 750 students senior KMITL. The data analysis was applied from the statistical method to find out the value of percentile, arithmetic mean, standard deviation, t-Test value and F-test value. And test the difference between each pair by using Scheffe's Test and Chi-square.

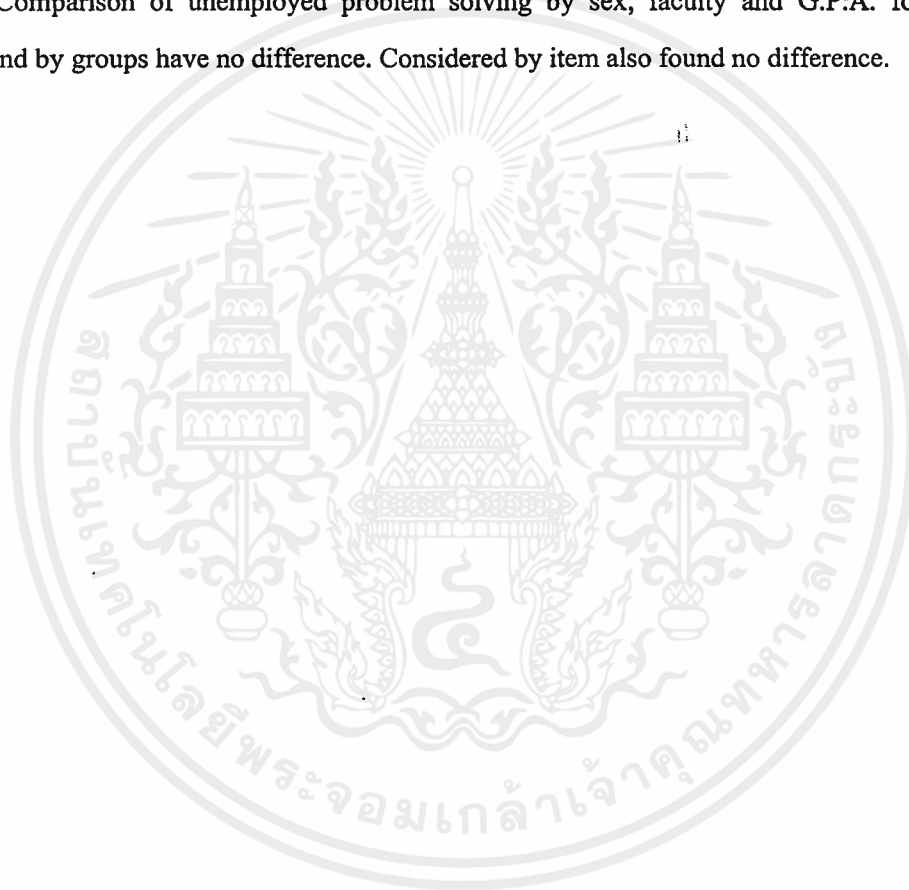
Finding

The research results concluded as follow. By overall and career planning, students have medium performance. When considered by item found that they have medium performance but have high performance in advance of the career. And have minimal performance in participation of preparation seminar, following up on applying for a job by recording, job application advise from adviser, visiting work place and visiting job fair.

To solve unemployed problem, most of students thought that the situation was getting better and would like to stay in Bangkok for find better opportunity in looking for a job. Some students have plane to get higher education, and having communication with people in many organizations in order to get a job. Media is the first place where students get the job information. They choose the suitable job first. And they wanted to have job center in the college

Comparison in career planning by sex, faculty and G.P.A. overall and by item found that every group have no difference in their performance. Considered by item found that male and female students have difference in job study and career searching.

Comparison of unemployed problem solving by sex, faculty and G.P.A. found that overall and by groups have no difference. Considered by item also found no difference.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณา ให้ความช่วยเหลือของท่านอาจารย์ไพรัตน์ พิภน้อยและผศ.ดร.เชษฐชัย ไชยสิทธิ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ในการให้คำแนะนำปรึกษา ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในด้านต่าง ๆ และได้อบรมสั่งสอนให้เกิดความรู้และประสบการณ์ จนผู้วิจัยสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้จนสำเร็จลงได้

ขอขอบคุณนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่ตอบแบบสอบถามและผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งมิได้กล่าวถึงในกิตติกรรมประกาศนี้ที่ให้ความร่วมมือและให้การช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกท่านที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ จนการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลงได้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากทบวงมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบให้แก่บิดา มารดา อาจารย์ ตลอดจนผู้ให้การสนับสนุนทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีตลอดมา จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ปรัชญา วัฒนธรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

2.3.1 แนวคิดและทฤษฎีที่มีผลต่อการตัดสินใจในการแก้ปัญหา.....	31
2.3.2 การว่างงาน.....	33
2.3.2.1 ปัญหาการว่างงาน.....	33
2.3.2.2 สาเหตุที่ทำให้คนว่างงาน.....	35
2.3.2.3 ความหมายและแนวคิดในปัญหาการว่างงาน.....	36
2.3.3 การแก้ปัญหาการว่างงานด้วยปัจจัย 3 ประการ.....	37
2.3.3.1 การยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น.....	37
2.3.3.2 การหาวิธีต่าง ๆ มาทดแทนเพื่อขจัดหรือบรรเทาปัญหา.....	37
2.3.3.3 การขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ	38
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	39
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	42
3.2.1 การสร้างเครื่องมือ.....	43
3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	44
3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย.....	47
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล.....	48
4.2 ผลการศึกษา การวางแผนเข้าสู่อาชีพของ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตร ปริญญาตรีที่กำลังเรียนในปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	53
4.3 ผลการศึกษา การแก้ปัญหาการว่างงาน ของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตร ปริญญาตรีที่กำลังเรียนในปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง.....	59
4.4 ผลการเปรียบเทียบ การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ฯ โดย จำแนกตามนักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง คณะและผลการเรียน.....	64
4.5 ผลการเปรียบเทียบ การแก้ปัญหาการว่างงานของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ฯ โดย จำแนกตามนักศึกษาชายนักศึกษาหญิง คณะและผลการเรียน.....	87

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	110
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	110
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	114
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	123
บรรณานุกรม.....	124
ภาคผนวก.....	130
ประวัติผู้เขียน.....	149

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 การเปรียบเทียบความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของมาส โลว์และเฮอซ์เบิร์ก.....	16
3.1 แสดงจำนวนสาขาวิชาและจำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของหลักสูตรปริญญาตรี จำแนกตามคณะ.....	39
3.2 จำนวนประชากร และ จำนวนตัวอย่าง ที่ได้จากการสุ่มแบบง่ายจำแนกตามสาขา.....	40
4.1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล.....	48
4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอันดับการเลือกเข้าศึกษา ในสาขาที่กำลังศึกษาในปัจจุบัน.....	49
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลการเลือกในสาขา ที่ศึกษาอยู่.....	49
4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลของบิดา มารดา.....	50
4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามจำนวนบุตรและลำดับที่ ของการเป็นบุตรในครอบครัว.....	50
4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการประกอบอาชีพ ของพี่น้อง.....	51
4.7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของครอบครัว.....	52
4.8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาระที่ต้องรับผิดชอบ ต่อครอบครัว.....	52
4.9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติในการหางานทำ หลังสำเร็จการศึกษา.....	52
4.10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความกังวลใจในการหา งานทำ.....	53
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติ ในการวางแผนเข้าสู่ อาชีพ จำแนกตามองค์ประกอบ.....	53
4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติ ในการวางแผนเข้าสู่ อาชีพ ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของ ตน.....	54
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติ ในการวางแผนเข้าสู่ อาชีพ ด้านการรู้จักตนเอง.....	55

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติ ในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ.....	56
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติ ในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้.....	57
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติ ในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการวางแผนในการหางาน.....	58
4.17 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็น ต่อสภาพการว่างงานในปัจจุบัน.....	59
4.18 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็น ต่อระยะเวลาของการมีงานทำ.....	59
4.19 แสดงจำนวนและค่าร้อยละ ในการแก้ปัญหการว่างงานจำแนกตามการปฏิบัติ ขณะรอหางาน.....	60
4.20 แสดงจำนวนค่าร้อยละและคะแนนน้ำหนักร จำแนกตามลำดับที่ วิธีการแก้ปัญหการว่างงาน.....	60
4.21 แสดงจำนวน ค่าร้อยละและคะแนนน้ำหนักร จำแนกตามลำดับที่ของการพิจารณาเลือกอาชีพ.....	61
4.22 แสดงจำนวน ค่าร้อยละและคะแนนน้ำหนักร จำแนกตามลำดับที่ของการติดต่อกับบุคคลหรือหน่วยงาน เพื่อโอกาสในการได้งานทำ.....	62
4.23 แสดงจำนวน ค่าร้อยละและคะแนนน้ำหนักรจำแนกตามลำดับที่ของความต้องการช่วยเหลือ จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเพื่อการมีงานทำ.....	63
4.24 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง.....	64
4.25 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการศึกษาลักษณะงานและค่านหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง.....	65
4.26 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการรู้จักตนเองระหว่าง โยชนด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้ง นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง.....	66

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.27 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง.....	67
4.28 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง.....	68
4.29 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการวางแผนในการหางานระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง.....	69
4.30 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ.....	70
4.31 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ.....	71
4.32 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการรู้จักตนเองระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ.....	73
4.33 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ	75
4.34 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ	77
4.35 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการวางแผนในการหางานระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ	79
4.36 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา.....	81
4.37 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา.....	82
4.38 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการรู้จักตนเองจำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา.....	83
4.39 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา.....	84
4.40 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพด้านการปรึกษาผู้มีความรู้จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา.....	85

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.41 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการวางแผนในการหางาน จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา.....	86
4.42 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการว่างงานในปัจจุบัน ระหว่างนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง.....	87
4.43 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลา ของการมีงานทำระหว่างนักศึกษา ชายและนักศึกษาหญิง.....	88
4.44 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติขณะรอหางาน ระหว่างนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง.....	88
4.45 เปรียบเทียบความตั้งใจที่จะปฏิบัติในการแก้ปัญหาการว่างงานระหว่างนักศึกษา ชายและนักศึกษาหญิง	89
4.46 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการพิจารณาเลือกอาชีพ ระหว่างนักศึกษาชายและ นักศึกษาหญิง.....	90
4.47 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการติดต่อบุคคลหรือหน่วยงาน เพื่อโอกาสในการได้ งานทำระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง.....	91
4.48 เปรียบเทียบความต้องการการช่วยเหลือจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง... ..	92
4.49 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการว่างงานในปัจจุบัน ระหว่างนักศึกษา คณะต่างๆ.....	94
4.50 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาของการมีงานทำ ระหว่างนักศึกษา คณะต่างๆ	94
4.51 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติขณะรอหางาน ระหว่างนักศึกษา คณะต่างๆ	95
4.52 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการแก้ปัญหาการว่างงาน ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ	95
4.53 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการพิจารณาเลือกอาชีพระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ.....	97
4.54 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการติดต่อบุคคลหรือหน่วยงาน เพื่อโอกาสในการได้ งานทำระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ	98
4.55 เปรียบเทียบความต้องการการช่วยเหลือจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบังระหว่างนักศึกษาคณะต่างๆ.....	101

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.56 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการว่างงานในปัจจุบัน จำแนกตามระดับผล การเรียนของนักศึกษา.....	103
4.57 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาของการมีงานทำ จำแนกตามระดับ ผลการเรียนของนักศึกษา.....	103
4.58 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติขณะรอหางาน จำแนกตามระดับ ผลการเรียนของนักศึกษา.....	104
4.59 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการแก้ปัญหาการว่างงานจำแนกตามระดับผลการเรียน ของนักศึกษา.....	104
4.60 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการพิจารณาเลือกอาชีพ จำแนกตามระดับผลการเรียน ของนักศึกษา.....	105
4.61 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการติดต่อบุคคลหรือหน่วยงาน เพื่อโอกาสในการได้ งานทำจำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา.....	106
4.62 เปรียบเทียบความต้องการ การช่วยเหลือจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบังจำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา.....	107
ก1 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการ ศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน โดยวิธีการ ของเซฟเฟ่ (Scheffe') ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ	131
ก2 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการ รู้จักตนเองโดยวิธีการของเซฟเฟ่ (Scheffe') ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ	132
ก3 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการ ศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน ในข้อการ พิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่สนใจกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยวิธีการของ เซฟเฟ่(Scheffe')ระหว่างนักศึกษาคณะต่างๆ	132
ก4 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการ ศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน ในข้อการ พิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพที่ต้องการจะทำ โดยวิธีการของเซฟเฟ่ (Scheffe')ระหว่างนักศึกษาคณะต่างๆ.....	133

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า
ก5	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการ รู้จักตนเองในข้อความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ ในการระกอบอาชีพ โดยวิธี การของเชฟเฟ้ (Scheffe') ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ.....134
ก6	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการ รู้จักตนเองในข้อความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามา โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe') จำแนกตามคณะของกลุ่มตัวอย่าง.....134
ก7	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการ เตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ในข้อการปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการ ทำงาน โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe') ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ.....135
ก8	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ในด้าน การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ในข้อการสร้างความกระตือรือร้นในการ ทำงาน โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe') ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ136
ก9	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ในด้าน การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ในข้อการมีความสนใจและติดตามความเคลื่อนไหว ในวิชาชีพที่ศึกษา โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe') ระหว่างนักศึกษาคณะ ต่าง ๆ.....136
ก10	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ในด้าน การศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน โดยวิธี การของเชฟเฟ้(Scheffe') จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา137
ก11	เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ในด้าน การรู้จักตนเอง ในข้อความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe') จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา137

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการปฏิวัติอุตสาหกรรม ทำให้นานาประเทศหันเหทิศทางการพัฒนาจากประเทศเกษตรกรรมเข้าสู่ประเทศอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดสบายและใช้ทรัพยากรอย่างเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด อีกทั้งยังมีอำนาจในการต่อรองของตลาดโลกตามคำกล่าวของนักเศรษฐศาสตร์ที่ว่า “ผู้ใดครองการวิจัยพัฒนาผู้นั้นครองเทคโนโลยี ผู้ใดครองเทคโนโลยีผู้นั้นครองอำนาจ” (ราชนัน ฐะจันทร์. 2541 : 44) ในการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้นก่อให้เกิดความได้เปรียบในหลายด้าน ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งที่ได้พัฒนาจากประเทศเกษตรกรรมเป็นประเทศอุตสาหกรรม เพราะผลจากการเป็นประเทศเกษตรกรรมที่ยาวนาน ผลผลิตในการส่งออกส่วนใหญ่จึงเป็นไปในรูปแบบของสินค้าเกษตรกรรมซึ่งเป็นสินค้าราคาถูก แต่สินค้าที่เข้ามาส่วนใหญ่เป็นสินค้าประเภทอุตสาหกรรม ซึ่งมีราคาแพงจึงก่อให้เกิดปัญหาทางด้านดุลการค้าดังเช่นในปี พ.ศ. 2532 ที่ประเทศไทยเสียเปรียบทางด้านดุลการค้าต่อต่างประเทศถึง 143,368.8 ล้านบาท (กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. 2535 : 48) อันเนื่องมาจากสินค้าขาเข้าส่วนใหญ่เป็นไปในรูปแบบเครื่องจักรที่ต้องการนำมาใช้ในภาคอุตสาหกรรม แต่สินค้าขาออกนั้นกลับเป็นสินค้าประเภทข้าว ยางพารา และผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง ซึ่งเป็นสินค้าอันดับหนึ่งในสิบอันดับแรกของสินค้าส่งออก

ในประเด็นนี้เอง รัฐบาลได้ตระหนักถึงปัญหานี้เป็นอย่างดี จึงพยายามพัฒนาประเทศโดยการเปลี่ยนโครงสร้างจากประเทศเกษตรกรรมไปสู่ประเทศอุตสาหกรรม เพื่อให้ทัดเทียมกับนานาประเทศที่พัฒนาแล้ว แต่การที่ประเทศจะพัฒนาได้นั้นต้องมีความพร้อมและความเข้มแข็งในทุก ๆ ด้าน เพราะการยกระดับประเทศจากเกษตรกรรมสู่อุตสาหกรรมนั้น ต้องเผชิญกับการแข่งขันทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรงในตลาดโลก การเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นทั้งเพื่อการแข่งขันทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาบุคลากรอันเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด การเตรียมการดังกล่าวจึงมีความจำเป็นอย่างสูงที่จะต้องนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา หากมองย้อนหลังไปเมื่อห้าปีก่อนปีพ.ศ. 2540 นั้นประเทศไทยมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจทั้งสังหาริมทรัพย์และอสังหาริมทรัพย์อย่างกว้างขวาง ทำให้เกิดการลงทุน โดยการกู้เงินจากภายในและภายนอกประเทศมากมาย ซึ่งสามารถเรียกได้ว่าเป็น “ช่วงเม็ดเงินสะพัด” การพัฒนาประเทศเป็นไปอย่างรวดเร็ว การก่อสร้างเกิดขึ้นเกือบทุกพื้นที่เพื่อตอบสนองอุปสงค์ของกิจการต่าง ๆ ทั้งที่อยู่อาศัยและกิจการทางพาณิชย์กรรม การพัฒนาต่าง ๆ ในช่วงนั้นทำให้เกิดผลกระทบด้านกำลังคน เกิดภาวะการขาดแคลนกำลังคนในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่นนักวิศวกรรม นักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้ที่จบในสาขาวิชาขาดแคลนเหล่านี้ในช่วงนั้นจึงถูกหน่วย

งานของเอกชนดึงตัวไปเพื่อให้ร่วมทำงานด้วย โดยให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าผลตอบแทนของรัฐบาลหลายเท่าตัว จึงส่งผลให้เกิดความต้องการบุคคลดั่งที่กล่าวมาแล้วข้างต้น รัฐบาลเองก็เล็งเห็นถึงปัญหาเหล่านี้เช่นกัน จึงได้มีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535 – 2539) ไว้ดังนี้

1. ให้มีวิศวกรเพิ่มขึ้นจาก 9.8 คน ต่อจำนวนประชากร 10,000 คน เป็น 14.9 คน ต่อจำนวนประชากร 10,000 คน
2. ให้มีนักวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นจาก 7.2 คน ต่อจำนวนประชากร 10,000 คน เป็น 10.2 คน ต่อจำนวนประชากร 10,000 คน
3. ให้มีนักวิชาการเกษตรเพิ่มขึ้นจาก 6.7 คน ต่อจำนวนประชากร 10,000 คน เป็น 10.5 คน ต่อจำนวนประชากร 10,000 คน
4. ให้มีช่างเทคนิค เพิ่มขึ้นจาก 141.5 คน ต่อจำนวนประชากร 10,000 คน เป็น 221.5 คน ต่อจำนวนประชากร 10,000 คน
5. ให้มีนักวิจัย (วิศวกรและนักวิทยาศาสตร์) เพิ่มขึ้นจาก 1.4 คน ต่อจำนวนประชากร 10,000 คน เป็น 2.5 คน ต่อจำนวนประชากร 10,000 คน (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ. 2535 : 110)

จากนโยบายของรัฐบาลในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (2535 – 2539) ทบวงมหาวิทยาลัยในฐานะองค์กรระดับชาติซึ่งทำหน้าที่กำหนดนโยบาย การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ได้ให้การสนับสนุนและระดมสรรพกำลังความร่วมมือต่าง ๆ เพื่อสร้างเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนดำเนินการจัดการศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนระดับอุดมศึกษาให้ไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของเศรษฐกิจ สังคมและการพัฒนาประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงและขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทบวงมหาวิทยาลัยได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นจำนวนทั้งสิ้น 9,068,835,500 บาท (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2537 : 51) และได้ดำเนินการเพื่อสนองนโยบายการจัดการศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลจึงได้เกิด โครงการเร่งรัดการผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาวิชาที่ขาดแคลน

การสนองภารกิจที่สำคัญของทบวงมหาวิทยาลัยประการหนึ่งคือ การวิเคราะห์เพื่อการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล และมีปริมาณเพียงพอเหมาะสมที่จะรองรับความต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนสามารถสนองนโยบายของรัฐในการขยายตัวและพัฒนาทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้จัดทำโครงการเร่งรัดการผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาวิชาที่ขาดแคลน ซึ่งเป็นโครงการที่จัดทำอย่างต่อเนื่อง โดยได้ศึกษาวิเคราะห์ความต้องการกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลนมาตั้งแต่ปีพ.ศ.2530 จนถึง พ.ศ.2539 ซึ่งมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนกำลังคนในสาขาวิชาที่ขาดแคลน 16 สาขา ดังนี้

1. สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์
2. สาขาวิชาปิโตรเคมี
3. สาขาวิชาทันตแพทยศาสตร์
4. สาขาวิชาเภสัชศาสตร์
5. สาขาวิชาสัตวแพทยศาสตร์
6. สาขาวิชาแพทยศาสตร์
7. สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์
8. สาขาวิชาอุตสาหกรรมเกษตร
9. สาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม
10. สาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์
11. สาขาวิชาอัญมณีและเครื่องประดับ
12. สาขาวิชาสหเวชศาสตร์
13. สาขาวิชาคณิตศาสตร์
14. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
15. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์
16. สาขาวิชาทางด้านภาษา (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2537 : 51)

ความเป็นไปต่าง ๆ ในประเทศไทยทั้งการลงทุน เศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ของประชากรสดไสขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นที่จับตามองของประเทศเพื่อนบ้านและให้สมญานามของประเทศไทยในขณะนั้นว่า “เสือตัวที่ 5” สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่ดูสดใสนั้น หากแต่ไม่มีหน่วยงานใดควบคุมให้เกิดความสมดุลย์ เศรษฐกิจจึงขยายตัวอย่างรวดเร็วถึง 11 เปอร์เซ็นต์บนเงินทุนที่กู้ยืมมาจากต่างประเทศโดยมีรัฐบาลเป็นผู้ค้ำประกัน เวลาค้นผ่านไปหลายปีพร้อมกับเงินในคลังแผ่นดินที่ร่อยหลอลงทุกขณะเพราะรัฐบาลในแต่ละสมัยใช้ไปกับการกู้ยืมเงินให้คงที่และเมื่อประมาณปลายปี 2540 รัฐบาลได้ประกาศเลิกกู้ยืมเงินบาททำให้ค่าเงินบาทตก เศรษฐกิจหยุดซังกทุกสิ่งทุกอย่างล้วนชลอตัวในการดำเนินกิจการจนถึงขั้นปิดกิจการ เนื่องจากขาดสภาพคล่องอย่างรุนแรง ประเทศไทยในขณะนั้นมีแต่คำว่า “หนี้” เป็นส่วนใหญ่ และประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ สภาวะการณ์และวิกฤติที่เกิดขึ้นนี้ทำให้ทุกหน่วยงานบีบรัดตัวเองให้เล็กที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อลดต้นทุนและกำลังคนให้สอดคล้องกัน อีกทั้งปรับเปลี่ยนโครงสร้างงานให้กระชับ เหตุการณ์นี้ก่อให้เกิดการว่างงานมากมายถึง 2.8 ล้านคน โดยเฉพาะสาขาวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีอัตราสูงกว่าสาขาอื่น(มดิชน ภวสาร. 2541 : 2) ดังนั้นผู้ที่เพิ่งจบการศึกษามาใหม่ ผู้ที่ยังหางานทำไม่ได้และบุคคลที่ถูกปลดออกจากรางานจึงได้รับผลกระทบนี้ สถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้สร้างความกังวลและความตึงเครียดแก่นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาในโครงการเร่งรัดการผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาวิชาที่ขาดแคลนทั้ง 16 สาขาวิชา ความกังวลและความตึงเครียดนั้นเป็นภาวะกดดัน ทำให้ชีวิตขาดสมดุล และเป็นทุกข์ คนเราจึงพยายามลดความเครียดเพื่อให้เกิดความสมดุลย์และดำเนินชีวิตได้ตามปรกติ สำหรับนักเรียนนักศึกษาซึ่งอยู่ในวัยพัฒนา เมื่อมีความกด

ต้นจิตใจก็มีทางออกต่าง ๆ กันตามแต่การเรียนรู้และทางเลือกที่มองเห็นซึ่งส่วนใหญ่ก็สามารถแสดงออกได้อย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อตนเองโดยไม่รบกวนผู้อื่น

อย่างไรก็ตามมีนักเรียนนักศึกษาส่วนหนึ่งที่ไม่สามารถควบคุมความเครียดที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงได้ ทั้งยังไม่สามารถหาทางออกได้ ในที่สุดก็นำไปสู่การทำลายตนเอง ดังกรณีของนักศึกษาที่ปรากฏเป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ คงเป็นความสูญเสียอย่างใหญ่หลวงทางการศึกษาที่อย่างน้อยก็ต้องการพัฒนาความคิดของผู้เรียน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังก็เป็นสถาบันที่ตอบสนองโครงการเร่งรัดการผลิตและพัฒนากำลังคนในสาขาวิชาที่ขาดแคลน โดยเริ่มโครงการตั้งแต่ปีการศึกษา 2537 และรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายเพิ่มขึ้นเพื่อเข้าศึกษาในแต่ละสาขตามโครงการ อีกทั้งภาพรวมของสถาบันก็เป็นสถาบันเฉพาะทางที่จัดการเรียนการสอนทางวิศวกรรมศาสตร์, วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากรทางการศึกษาเข้าสู่ระบบงานที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็วในขณะนั้น แต่เมื่อประเทศเกิดสภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจ ทุกองค์กรได้รับผลกระทบซึ่งส่งผลให้ลดบุคลากรในหน่วยงานตามภาวะที่ฝืดเคือง สภาพจิตใจของนักศึกษาที่เข้าเรียนด้วยความมุ่งหวังตาม โครงการและนักศึกษาปรกติซึ่งศึกษาอยู่ในปีสุดท้ายจะเป็นเช่นไร นักศึกษาจะแก้ปัญหาด้วยวิธีใดเพื่อปรับตนเองให้สมดุลกับสภาพปัจจุบันที่ต้องรอเวลาให้ดีขึ้น ข้าพเจ้าในฐานะที่กำลังศึกษาทางสายบริหารการศึกษา ได้เล็งเห็นถึงปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นและมีความปรารถนาเป็นอย่างยิ่ง ที่จะศึกษาถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย ผลในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงภาวะปัจจุบันที่บ่งชี้ถึงขวัญกำลังใจในภาวะปัจจุบันของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายและแนวทางแก้ไข หากเกิดการว่างงานหรือได้งานไม่ตรงสาขา อีกทั้งจะเป็นข้อมูลให้แก่สถาบันในการปรับปรุงหรือเพิ่มเนื้อหา ความรู้ ทักษะ ทั้งนอกและในหลักสูตรที่จำเป็น เพื่อให้ผลผลิตของสถาบันมีศักยภาพในการประกอบอาชีพ ทั้งสมัครเข้าทำงานหรือคิดที่จะแก้ปัญหาด้วยตนเอง เพื่อดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่าและเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหการว่างงานของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรีปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยจำแนกตามนักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง คณะและผลการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เฉพาะในการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นว่ามีประโยชน์ในการนำไปใช้ กรุณาแจ้งให้ทราบล่วงหน้า และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการแก้ปัญหาการว่างงานของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยจำแนกตามนักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง คณะและผลการเรียน

1.3 สมมุติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาชายและนักศึกษานักหญิงมีการวางแผนเข้าสู่อาชีพและการแก้ปัญหาการว่างงานแตกต่างกัน
2. นักศึกษาต่างคณะมีการวางแผนเข้าสู่อาชีพและการแก้ปัญหาการว่างงานแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีการวางแผนเข้าสู่อาชีพและการแก้ปัญหาการว่างงานแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางในการวิจัย

กรอบแนวความคิดในการวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการวางแผนเข้าสู่อาชีพและการแก้ปัญหาการว่างงานของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ตามคำกล่าวของนักการศึกษาที่ว่า การวางแผนเข้าสู่อาชีพเป็นกระบวนการคิด โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่จำเป็น ก่อนออกสู่ตลาดแรงงานซึ่งสัมพันธ์กับทฤษฎีการวางแผนอาชีพของ Franks Endicott ที่เกี่ยวข้องใน 5 ด้านคือ (อ้างในนิรมล รุ่งปัจฉิม. 2531 : 115)

1. การรู้จักตนเอง
2. การศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน
3. การปรึกษาผู้มีความรู้
4. การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ
5. การวางแผนในการหางาน

ในการแก้ปัญหาการว่างงาน ผู้วิจัยได้ค้นคว้ารายละเอียดจากแนวคิดของบุคคลต่าง ๆ ที่ให้ไว้และได้สรุปแนวคิดเพื่อนำมาเป็นกรอบแนวความคิด โดยแบ่งเป็น 3 ปัจจัยคือ

1. การยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น
2. การหาวิธีต่าง ๆ มาทดแทนเพื่อขจัดหรือบรรเทาปัญหา
3. การขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการวางแผนเข้าสู่อาชีพและการแก้ปัญหาการว่างงานของ นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย (ยกเว้นนักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม) หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง การวางแผนเข้าสู่อาชีพพิจารณาจาก องค์ประกอบ 5 ด้านคือ การรู้จักตนเอง การศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน การปรึกษาผู้มีความรู้ การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพและการวางแผนในการหางาน ส่วนการแก้ปัญหาการว่างงานพิจารณาจากการยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น การหาวิธีต่าง ๆ มาทดแทนเพื่อขจัดหรือบรรเทาปัญหา และการขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังใน 4 คณะ จำนวน 1,521 คน

1.5.1.2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 จาก 4 คณะในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังจำนวน 750 คน

1.5.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในการวางแผนเข้าสู่อาชีพและการแก้ปัญหาการว่างงานของนัก ศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง คือ

ตัวแปรต้น ได้แก่ 1. เพศ ซึ่งแบ่งเป็น นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง
2. คณะ ซึ่งแบ่งเป็น 4 คณะคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และคณะเทคโนโลยีการเกษตร
3. ระดับผลการเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ผลการเรียนที่ สูงกว่า 3.00 ผลการเรียนระหว่าง 2.50 – 3.00 และผลการเรียนที่ต่ำกว่า 2.50

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. การวางแผนเข้าสู่อาชีพ ของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตร ปริญญาตรีปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งประกอบ ด้วย 5 ด้านคือการรู้จักตนเอง,การศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน, การปรึกษาผู้มีความรู้,การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพและการวางแผนในการหางาน

2. การแก้ปัญหาการว่างงานของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตร ปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่ง ประกอบด้วย 3 ปัจจัยคือ การยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น การหาวิธีต่าง ๆ มาทดแทนเพื่อ ขจัดหรือบรรเทาปัญหา และการขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ

1.6 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยในครั้งนี้ จึงได้นิยามศัพท์ดังนี้คือ

1.6.1 นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษาสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2542 เฉพาะ 4 คณะในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร

1.6.2 หลักสูตรปริญญาตรี หมายถึง การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา โดยใช้เวลา 4 – 5 ปีตามแต่ละคณะ โดยรับผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากระดับมัธยมปลายเท่านั้น และในที่นี้หมายถึงการเรียนการสอน ใน 4 คณะของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และคณะเทคโนโลยีการเกษตร

1.6.3. การวางแผนเข้าสู่อาชีพ หมายถึง การเตรียมความพร้อมของนักศึกษาเพื่อการทำงาน ด้วยการปฏิบัติตามหลักของ Endicott ใน 5 ด้านดังนี้

1.6.3.1 การรู้จักตนเอง หมายถึง การวิเคราะห์ตนเองในด้านความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษ บุคลิกภาพ ค่านิยม ทักษะคติ ตลอดจนข้อจำกัดต่าง ๆ ทางด้านร่างกาย

1.6.3.2 การศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนเอง หมายถึง การหาข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพที่ต้องการแล้วนำมาพิจารณาถึงความสามารถของตนเองว่าเหมาะสมกับงานเช่นไร

1.6.3.3 การปรึกษาผู้มีความรู้ หมายถึง การขอคำแนะนำจากผู้ที่มีความรู้ อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ที่มีประสบการณ์ด้านอาชีพและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.6.3.4 การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ หมายถึง การศึกษาหาความรู้ ประสบการณ์ ทักษะต่าง ๆ และความขยันหมั่นเพียร ในขณะที่กำลังศึกษาอยู่เพื่อนำมาใช้ในการทำงาน

1.6.3.5 การวางแผนในการหางาน หมายถึง การหาข้อมูลในด้านต่าง ๆ เช่น สำรวจแหล่งงาน การเขียนจดหมายสมัครงาน การกรอกใบสมัคร การเตรียมตัวสอบสัมภาษณ์ และการติดตามข่าวสารในการสมัครงาน

1.6.4 การแก้ปัญหาการว่างงาน หมายถึง การคิด และเตรียมการ ใ้ตรงรองถึงปัญหาต่าง ๆ ในการที่ไม่มีงานทำ และการแก้ไข หาทางออกให้กับตนเอง โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน ดังนี้

1.6.4.1 การยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น หมายถึง การรับทราบถึงเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดปัญหาและทำใจรับกับปัญหาได้

1.6.4.2 การหาวิธีต่าง ๆ มาทดแทน หมายถึง การคิดหาวิธี หาทางออกต่าง ๆ เพื่อ
ขจัดหรือบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้น

1.6.4.3 การขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ หมายถึง การแสดงความต้องการ
ให้หน่วยงาน หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยเหลือทั้งการให้คำแนะนำและให้ความสะดวกในด้าน
ต่าง ๆ เพื่อเป็นการขจัด หรือบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ผู้วิจัยได้เสนอทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเข้าสู่อาชีพไว้ตามลำดับดังนี้

2.1 การประกอบอาชีพ

2.1.1 ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพ

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและความคาดหวังในอาชีพ

2.1.3 แนวทางการตัดสินใจเลือกอาชีพ และค่านิยมในการเลือกอาชีพ

2.2 การวางแผนเข้าสู่อาชีพ

2.2.1 ความหมายของการวางแผนเข้าสู่อาชีพ

2.2.2 แนวคิดของการวางแผนเข้าสู่อาชีพ

2.2.3 องค์ประกอบ 5 ด้านของการวางแผนเข้าสู่อาชีพ

2.2.3.1 การรู้จักตนเอง

2.2.3.2 การศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน

2.2.3.3 การปรึกษาผู้มีความรู้

2.2.3.4 การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ

2.2.3.5 การวางแผนในการหางาน

2.2.4 การเพิ่มโอกาสได้งานของนักศึกษา

2.3 การแก้ปัญหาการว่างงาน

2.3.1 แนวคิดและทฤษฎีที่มีผลต่อการตัดสินใจในการแก้ปัญหา

2.3.2 การว่างงาน

2.3.2.1 ปัญหาการว่างงาน

2.3.2.2 สาเหตุที่ทำให้คนว่างงาน

2.3.2.3 ความหมายและแนวคิดในปัญหาการว่างงาน

2.3.3 การแก้ปัญหาการว่างงานด้วยปัจจัย 3 ประการ

2.3.3.1 การยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น

2.3.3.2 การหาวิธีต่าง ๆ มาทดแทนเพื่อขจัดหรือบรรเทาปัญหา

2.3.3.3 การขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ มาช่วยให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ 2.3.3.3 การขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ มาช่วยให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 การประกอบอาชีพ

อาชีพมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ ดังที่มีผู้กล่าวว่า “คนเกิดมาเพื่อทำงานเฉกเช่นนกเกิดมาเพื่อบิน” (วีระเดช กาญจนสุวรรณ. 2539 : 68) อาชีพเป็นตัวบ่งบอกถึงความเป็นมนุษย์ได้หลายอย่าง เช่น สถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ เป็นต้น จึงเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปทั้งในอดีตและปัจจุบันว่า การทำงานในแต่ละอาชีพเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในวิถีชีวิตของมนุษย์เท่านั้น มนุษย์มีการเตรียมการโดยการคิดแผนการวางแผน วางเป้าหมายไว้ล่วงหน้าซึ่งสามารถคาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นได้ หลังจากนั้นจึงค่อยลงมือกระทำตามแผนโดยใช้ทักษะและวิจารณญาณ ตลอดจนประสบการณ์ที่มีในการตัดสินใจ และมีเครื่องอำนวยความสะดวกช่วยตามแต่ละกิจกรรม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด อีกทั้งยังตระหนักถึงการยอมรับของผู้อื่นในการกระทำของตนเองด้วย ซึ่งแตกต่างไปจากวิถีชีวิต กิจกรรมของสัตว์ประเภทอื่น คาดกันว่ามนุษย์ใช้เวลาโดยเฉลี่ยประมาณหนึ่งในสามของชีวิต ในฐานะผู้ใช้แรงงาน (อ้างในวัชร ทรัพย์มี. 2523 : 83-84)

ที่ใดมีมนุษย์ที่นั่นย่อมมีการทำงาน ทั้งนี้เพราะแต่ละบุคคลจะต้องชวนขวายหาทางอยู่รอด และใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำงานเลี้ยงชีพเลี้ยงครอบครัวและตนเอง การทำงานจึงเป็นการช่วยให้มนุษย์สามารถสนองความต้องการด้านต่าง ๆ ของตนเองใน 4 ด้าน ได้แก่

1. สอนองความต้องการทางวัตถุ การทำงานเป็นการเปลี่ยนวัตถุดิบที่อยู่ตามธรรมชาติ ให้เป็นสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการมนุษย์ได้ เป็นวิธีการที่ให้ได้สินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ซึ่งได้แก่อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ซึ่งถ้าขาดปัจจัยเหล่านี้แล้วมนุษย์จะมีชีวิตอยู่ไม่ได้ มณฑา ศรีโพธิ์ (2528 : 94) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดแพร่ ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุจูงใจในการเลือกเข้าทำงานได้แก่ ความต้องการความสะดวกสบายในชีวิต ลักษณะงาน รายได้ และเหตุผลส่วนตัวซึ่งมีอิทธิพลมาก

2. สอนองความต้องการการนับถือตนเอง การทำงานมีความสัมพันธ์กับการนับถือตนเองมาก เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้มนุษย์นับถือตนเอง การทำงานทำให้บุคคลเกิดความตระหนักถึงความสำเร็จ สมรรถภาพในการทำงานทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกว่าตนเองสามารถจะเอาชนะทั้งตนเองและสภาพแวดล้อมตลอดจนการทำงานทำให้บุคคลได้ผลิตสิ่งที่คนอื่นเห็นว่ามีความค่าแทบทุกสังคม การมีงานทำทำให้ได้รับการยอมรับว่าเป็นพลเมืองเต็มขั้น มีอิสระและรู้สึกว่าคุณค่าผู้ที่ไม่มีงานทำหรือไม่สามารถทำงานได้ จะกลายเป็นพลเมืองชั้นสอง ความรู้สึกว่าคุณค่าลดลง เป็นคนไร้เกียรติ ด้วยเหตุนี้การทำงานจึงมีความสัมพันธ์กับการนับถือตนเองอย่างมาก และยังพบต่อไปว่าการนับถือตนเองจะแตกต่างกันไปตามลักษณะอาชีพและลำดับขั้นของตำแหน่งที่บุคคลนั้นครองอยู่ นิรมล รุ่งปัจฉิม (2531 : 113) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกประกอบอาชีพของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นิสิตนักศึกษามีความมุ่งหวังสูง

ในการประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา โดยที่นิสิตนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคต่าง ๆ จะนิยมเลือกประกอบอาชีพราชการ ยกเว้นเฉพาะภาคกลางเท่านั้น ที่นิยมเป็นลูกจ้างและเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ และมยุรี สุทธิเลิศอรุณ (2529 : 125) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาการเปรียบเทียบลักษณะของนิสิตจำแนกตามสาขาวิชา ศึกษาเฉพาะกรณีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ผลในทำนองเดียวกันว่า นิสิตส่วนมากจะมุ่งหางานอาชีพทันทีที่สำเร็จการศึกษา รองลงมาคือตั้งใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทและปริญญาเอก มีนิสิตส่วนน้อยที่ยังไม่ได้คาดหวังในอนาคตหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว นอกจากนี้ โรจนา สุขพันธ์โพธาราม (2529 : 78) ได้วิจัยเรื่อง การวางแผนอาชีพของนิสิตชั้นปีที่ 4 สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาและเห็นว่าสาขาที่ตนกำลังศึกษาอยู่ มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชีพที่ตนปรารถนา รวมทั้งความคาดหวังของตนเองที่จะมีโอกาสสูงในการประกอบอาชีพตรงตามสาขาวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ ด้านการเตรียมตัวในเรื่องอาชีพที่ผ่านมาพบว่า 2 ใน 3 มีการเตรียมตัวดังนี้คือ เลือกแผนการเรียนให้ประกอบด้วยวิชาเลือกที่เป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ พัฒนาบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับอาชีพที่ตนปรารถนา ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการสมัครงานหรือสอบสัมภาษณ์ หากความรู้และประสบการณ์ในอาชีพที่ตนปรารถนาหาความรู้พิเศษ หรือความถนัดอื่น ๆ และการสำรวจตนเองโดยการทำแบบทดสอบทางสติปัญญา ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ และบุคลิกภาพ นอกจากนี้ยังพบอีกว่า นิสิตส่วนใหญ่ไม่เคยสำรวจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับงานหลาย ๆ ประเภทที่มีอยู่ในแนวอาชีพที่ตนปรารถนา

3. สนองความต้องการมีกิจกรรม มนุษย์ทุกคนต้องการจะทำกิจกรรมเพื่อหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย การทำงานทำให้มีกิจกรรมมีจิตใจจดจ่ออยู่กับงาน จดจ่ออยู่กับสภาวะแวดล้อมของงาน ไม่ฟุ้งซ่าน เป็นการช่วยลดความวิตกกังวลและไม่ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย อันเนื่องมาจากการมีเวลาว่างอีกด้วย

4. สนองความต้องการการริเริ่มสร้างสรรค์ การริเริ่มสร้างสรรค์ในที่นี้มีได้หมายเฉพาะถึงการริเริ่มสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์หรือศิลปะเท่านั้น แต่หมายรวมถึงสิ่งแปลกใหม่ที่มนุษย์คิดสร้างขึ้นมา ซึ่งสิ่งใหม่ ๆ เหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ด้วยการทำงานและสิ่งใหม่ ๆ ที่เกิดจากการทำงานเหล่านี้สามารถสนองความต้องการของมนุษย์ได้สมบูรณ์กว่าเดิม (วิจิตร ระวิวงศ์. 2524 : 1)

2.1.1 ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพ

ทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพของ Ginzberg (1971 : 204 – 215) ทฤษฎีนี้เชื่อว่าพัฒนาการด้านอาชีพเป็นกระบวนการที่จะทำให้เกิดความรู้เกี่ยวกับตนเอง ความรู้เกี่ยวกับการศึกษา และอาชีพ รวมถึงเป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับอิทธิพลของประสบการณ์ในวัยเด็ก นอกจากนั้นพัฒนาการด้านการค้าไม่ว่ากรอาชีพยังเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกันอย่างเป็นขั้นตอน เชื่อมโยงในแต่ละวัย นอกจากนี้ยังให้แนวคิดเกี่ยวกับอาชีพอีกว่า อาชีพของบุคคลได้มาจากความชำนาญ ความรู้ ความสามารถ ที่ได้มา

จากการเตรียมทางในช่วงวัยรุ่น บุคคลจะเริ่มมีเป้าหมายทางด้านอาชีพโดยอาศัยข้อมูลของแนวโน้มตลาดแรงงาน จากทฤษฎีของ Ginzberg นั้น Katz (1963 : 48) ยังให้ข้อคิดเห็นที่สนับสนุนกับทฤษฎีนี้อีกว่า การเลือกอาชีพของบุคคลจะต้องมีการวางโครงการล่วงหน้าเพื่อสามารถเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง และประสบความสำเร็จในอาชีพนั้นซึ่งการเลือกอาชีพของบุคคลจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกสาขาที่จะศึกษาต่อ นอกจากนี้ Ginzberg ยังเพิ่มเติมแนวความคิดถึงทฤษฎีพัฒนาการด้านอาชีพอีกว่า การเลือกอาชีพเป็นการประนีประนอม (Compromise) ระหว่างความปรารถนาของบุคคลที่จะเลือกอาชีพให้สนองความต้องการ ความสนใจ และเหมาะสมกับความสามารถของตนให้มากที่สุดกับการตระหนักถึงความเป็นจริงและข้อจำกัดต่าง ๆ เช่น ความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นต้น

ทฤษฎีการเลือกอาชีพ

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ (Holland's theory of Career Choice) เจ แอล ฮอลแลนด์ (J.L. Holland) มีแนวคิดว่าแบบฉบับของพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ โดยมีหลักการว่าบุคคลจะเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตนเอง

1. บุคคลที่ชอบกิจกรรมที่ต้องใช้พลังกำลังและเป็นกิจกรรมที่ไม่ซับซ้อน (The Motoric Orientation) เป็นบุคคลที่พยายามหลีกเลี่ยงกิจกรรมที่ต้องพูดคุยหรือปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น บุคคลที่มีบุคลิกภาพเช่นนี้มักจะชอบอาชีพด้านเกษตรกรรม เทคนิค ช่างกล และกีฬา

2. บุคคลที่ชอบกิจกรรมที่ต้องใช้ความคิดในการแก้ไขปัญหาที่มีลักษณะเป็นวิชาการ (The Intellectual Orientation) บุคคลประเภทนี้มักจะสนใจอาชีพด้านวิทยาศาสตร์ การคำนวณ อาชีพที่ต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ เช่น อาชีพนักวิชาการ นักวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

3. บุคคลที่ชอบสังคมกับคนอื่น ชอบแสดงตัว ร่าเริง ชอบการสนทนาพูดคุย (The Social Orientation) บุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้จะมีความสนใจในอาชีพที่ต้องพบปะพูดคุยเข้าสังคม และให้บริการสังคม เช่น อาชีพนักสังคมสงเคราะห์ ครู และนักแนะแนว เป็นต้น

4. บุคคลที่ชอบทำตามระเบียบแบบแผน ไม่ผ่อนปรน ยึดในหลักความถูกต้อง คำนึงนิยมน ประเพณี (The Conforming Orientation) บุคคลที่มีบุคลิกลักษณะเช่นนี้มักจะชอบและมีความสนใจในอาชีพงานด้านสารบรรณ เลขานุการ และบรรณารักษ์

5. บุคคลที่มีลักษณะเป็นผู้นำ ชอบชักจูงผู้อื่น ชอบมีอำนาจและความเชื่อมั่นในตนเอง (The Persuasive Orientation) บุคคลประเภทนี้มักจะชอบอาชีพที่จะได้แสดงลักษณะเด่นของตน เช่น นักการเมือง นักธุรกิจ นักประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

6. บุคคลที่ชอบความงามรักศิลปะ มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ค่อยยอมตนเองมักจะไม่ทำในสิ่งที่ตนเองปรารถนา (The Esthetic Orientation) บุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้มักมีความประสงค์ที่จะเลือกประกอบอาชีพเป็นศิลปิน หรือนักประพันธ์ (อ้างใน เรณู ตั้งข์ทองจีน. 2534 : 16)

ทฤษฎีการเลือกอาชีพของโรว์ (Roe's theory of Vocational Choice) แอนนี โรว์ ผู้พัฒนาทฤษฎีนี้มีแนวคิดดังนี้

1. บุคคลจะเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพและสนองความต้องการของตน
2. ประสบการณ์ในวัยเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดู มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ แอนนี โรว์ เชื่อว่าทฤษฎีขั้นตอนนี้สอดคล้องกับความต้องการ (Hierarchy of Needs) ของ มาสโลว์ (A.H. Maslow) มีหลักการว่าความต้องการของมนุษย์แบ่งได้เป็นขั้น ๆ จากขั้นมูลฐานที่สุด คือความต้องการทางร่างกาย จนถึงขั้นสูงสุด คือความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้และพัฒนาตนเองอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเรียงลำดับดังนี้ คือ

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs)

ขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและการมีส่วนร่วม(Belonging and Love Needs)

ขั้นที่ 4 ความต้องการความยกย่อง นับถือและเสรีภาพ (Self Esteem Needs and Independence)

ขั้นที่ 5 ความต้องการเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้และพัฒนาตนเองอย่างสมบูรณ์ (Needs for Self Actualization)

แอนนี โรว์ ได้สรุปว่า ความต้องการดังกล่าวนั้นจะได้รับการตอบสนองหรือไม่ขึ้นอยู่กับรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา ซึ่งเป็นผลให้เกิดบุคลิกภาพที่แตกต่างกันและจะมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของบุคคลนั้น ๆ ด้วย

ทฤษฎีของ Hoppock (Hoppock's Theory) Hoppock ได้นำเอาแนวความคิดของทฤษฎีต่าง ๆ มาประกอบกันจนเป็นแนวคิดในการเลือกประกอบอาชีพ ทฤษฎีนี้จึงเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Composite Theory ซึ่งมีหลักการ 10 ประการในการเลือกประกอบอาชีพดังต่อไปนี้คือ (อ้างในเรณู สังข์ทองจีน. 2534 : 16)

1. การเลือกอาชีพเป็นการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคล
2. บุคคลจะตัดสินใจเลือกอาชีพใดเป็นเพราะเชื่อว่าอาชีพนั้น ๆ สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้มากที่สุด
3. ความต้องการของบุคคลจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ
4. การพัฒนาอาชีพจะเริ่มเมื่อบุคคลทราบว่าอาชีพนั้น ๆ สามารถนำไปสู่ความต้องการที่ตนเองมีได้
5. ความก้าวหน้าในการพัฒนาอาชีพและการปรับปรุงการเลือกอาชีพจะดีขึ้น เมื่อบุคคลสามารถคาดหวังถึงโอกาสที่อาชีพนั้นจะสนองความต้องการของตนเองได้ ซึ่งความสามารถ

ในการคาดหวังจะขึ้นอยู่กับความรู้จักตนเอง ความรู้เกี่ยวกับอาชีพ และความสามารถที่คิดถึงเหตุผลต่าง ๆ

6. ข้อมูลส่วนบุคคลมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยให้บุคคลเข้าใจว่าตนเองต้องการและจะปรับปรุงอะไร

7. ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพมีผลต่อการเลือกอาชีพ โดยช่วยให้บุคคลค้นพบงานอาชีพที่ตรงกับความต้องการ

8. ระดับความพอใจในงาน เป็นผลมาจากการที่งานสามารถตอบสนองความต้องการในปัจจุบันและความหวังว่างานนั้นจะทำให้บรรลุความต้องการในอนาคตได้ หรือจากการที่คาดหวังว่างานนั้นจะนำสู่งานอื่นที่ต้องการได้

9. ความพึงพอใจในงานเป็นผลมาจาก การที่งานสามารถตอบสนองความต้องการในปัจจุบันได้ และความหวังว่างานนั้นจะนำไปสู่งานอื่นที่ต้องการได้

10. การเลือกอาชีพสามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอเมื่อบุคคลคิดว่างานที่เปลี่ยนแปลงใหม่นั้นจะสนองความต้องการได้ดีกว่างานเดิม

ทฤษฎีวิเคราะห์ลักษณะและองค์ประกอบของบุคคล (Traits and Factors Theory)

ทฤษฎีนี้มีหลักการว่า บุคคลใช้วิจักษ์ญาณตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเองและวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน โดยมีรากฐานมาจากจิตวิทยา ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Psychology of Individual Differences) และจิตวิทยาประยุกต์ (Applied Psychology) โดยมีหลักการว่า บุคคลประกอบด้วยลักษณะหลายประการ เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ บุคลิกลักษณะ เป็นต้นว่า เป็นคนชอบเก็บตัว แสดงตัว ใจเย็นหรือใจร้อน ซึ่งสำรวจและวัดด้วยแบบสอบถามทางจิตวิทยา ตลอดจนใช้การสังเกตหรือการสัมภาษณ์ นอกจากนี้ยังมีการเน้นว่าบุคคลเลือกอาชีพโดยการพิจารณาจากตนเอง เช่นการพิจารณาลักษณะอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงาน เวลา ทุนทรัพย์ที่จะต้องใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ และยังมี ความเชื่อว่า การเลือกอาชีพของบุคคลไม่ใช่การลองผิดลองถูกแต่ต้องใช้ความคิดพินิจวิเคราะห์เป็นอย่างดี

หลักการดังกล่าวสัมพันธ์กับ หลักการเลือกอาชีพของแฟรงค์ พาร์สัน (Franks Parsons) โดยมีหลักการเลือกอาชีพดังนี้คือ

1. การวิเคราะห์ตนเองโดยบุคคลจะวิเคราะห์คุณสมบัติต่าง ๆ และองค์ประกอบของตนเอง เป็นต้นว่า ความสามารถ ความสนใจ ความถนัด บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพ

เอกสารที่การณต่าง ๆ ในครอบครัว ทรัพยากรที่งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การวิเคราะห์อาชีพ โดยบุคคลจะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพเป็นต้นว่า ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ เวลา ทุนทุนทรัพย์ที่ใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ รายได้ ความมั่นคงและโอกาสก้าวหน้าในอาชีพต่าง ๆ

3. การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยอาศัยหลักการวิเคราะห์ตนเองและการวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน

จะเห็นได้ว่าการเลือกอาชีพของบุคคลนั้น เกิดจากการที่บุคคลนั้นสำรวจตนเองควบคู่ไปกับการสำรวจอาชีพ แล้วจึงตัดสินใจเลือกอาชีพ ดังนั้นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ การให้นักศึกษาประเมินตนเองจากแบบสอบถามต่าง ๆ และการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชีพจะเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้นักศึกษาสามารถสำรวจตนเอง สำรวจอาชีพและสามารถตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ความถนัดและบุคลิกภาพของนักศึกษาได้

Donald E. Super (อ้างในเพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535 : 28-31) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพ และกล่าวถึงขั้นพัฒนาการทางอาชีพ แบ่งออกเป็น 5 ขั้น ซึ่งในขั้นที่ 2 เป็นขั้นสำรวจตนเองและอาชีพขณะอยู่ในโรงเรียน ในขั้นนี้เด็กจะเริ่มแสวงหาประสบการณ์จากการทำงาน และจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ

นอกจากนี้ Super (อ้างในนวลศิริ เปาโรหิตย์. 2530 : 63-69) ได้เสนอพื้นฐานทฤษฎีพัฒนาการทางอาชีพว่า บุคคลมีความแตกต่างกันทั้งด้านความสามารถ ความสนใจ และบุคลิกภาพ ดังนั้นการเลือกอาชีพจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และบุคคลทุกคนมีคุณสมบัติที่เหมาะสมจะทำงานในอาชีพใดอาชีพหนึ่งเสมอ และองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแบบแผนทางอาชีพของบุคคลอีกด้านหนึ่งก็คือ ความสามารถทางด้านสติปัญญา และลักษณะของบุคลิกภาพของบุคคล

2.1.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการและความคาดหวังในอาชีพ

ในส่วนที่เกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์นั้น มีทฤษฎีที่เรียกว่า ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Needs Hierachy) ซึ่งกล่าวว่า ความต้องการของมนุษย์นั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ลำดับชั้นความต้องการ เริ่มจากความต้องการที่เกิดจากร่างกายจนถึงความต้องการที่เกิดจากจิตใจ

ทฤษฎีการจูงใจ ของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg's Motivation Hygiene Theory หรือ Two-Factor Theory) เป็นทฤษฎีแรงจูงใจที่ศึกษาถึงสาเหตุจูงใจบุคคล ซึ่งพบว่ามี 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ โดยเรียกว่าปัจจัยการจูงใจให้เกิดความพอใจ (Motivator Factors) เช่น ความสัมฤทธิ์ผล การยอมรับผลงานสำเร็จนั้น ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ โอกาสความก้าวหน้า งานที่มีความหมายและท้าทาย อีกปัจจัยหนึ่งก็คือ ปัจจัยการบำรุงรักษา (Hygiene Factors) เช่น เงินค่าตอบแทน สถานภาพ ความมั่นคง สภาพการทำงาน ภาวะแวดล้อมการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน นโยบายหลักการบริหารของบริษัท (พะยอม วงศ์สารศรี. 2534 : 217)

เมื่อนำเอาสิ่งที่เป็นสาระสำคัญของทฤษฎีของมาสโลว์และทฤษฎีของเฮิร์ชเบอร์กมาเปรียบเทียบกัน จะพบว่าในความต้องการระดับต้น ซึ่งได้แก่ความต้องการทางร่างกายและความต้องการด้านความปลอดภัยมั่นคงในชีวิตนั้น สอดคล้องกับปัจจัยก่อให้เกิดความพึงพอใจคือ สภาพการทำงานที่ดี เงินเดือนดี ความมั่นคงดี นั่นเอง

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบความต้องการของมนุษย์ตามแนวคิดของ Maslow และ Herzberg

เปรียบเทียบความต้องการของมนุษย์	
ตามแนวคิดของ Maslow	ตามแนวคิดของ Herzberg
<p>ลำดับ 5 ความต้องการความสำเร็จสูงสุดในชีวิต (Self Actualization Needs)</p>	<p style="text-align: center;">ความต้องการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสำเร็จในงานที่ทำ - ได้ทำงานที่ปรารถนาและชอบทำ - ได้ทำความก้าวหน้าให้กับหน่วยงานของตน
<p>ลำดับ 4 ความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ (Esteem Needs)</p>	<p style="text-align: center;">ความต้องการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความก้าวหน้าในการทำงาน - ได้รับการยกย่องสรรเสริญ - มีสถานภาพและบทบาทที่ดี
<p>ลำดับ 3 ความต้องการทางที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและความต้องการของความรัก (Belongingness and Love Needs)</p>	<p style="text-align: center;">ความต้องการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ให้ผู้บังคับบัญชายอมรับนับถือตน - ให้เพื่อนยอมรับนับถือตน - ให้ผู้ใต้บังคับบัญชายอมรับนับถือตน
<p>ลำดับ 2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety and Security Needs)</p>	<p style="text-align: center;">ความต้องการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้บังคับบัญชาที่ดีมีความสามารถ - มีนโยบายบริหารงานที่ดี - หน่วยงานที่มีความมั่นคง
<p>ลำดับ 1 ความต้องการอันเกิดจากสภาพของร่างกาย (Physiological Needs)</p>	<p style="text-align: center;">ความต้องการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - สภาพการทำงานที่ดี - เงินเดือนค่าตอบแทนที่ดี - ความมั่นคงส่วนตัวที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิใช่เพื่อเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งนี้ ขอสงวนห้ามมิได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจูงใจตามทฤษฎีที่เรียกว่า ทฤษฎีการคาดหวังของวูรัม (Vroom's Expectancy theory) คือ บุคคลจะประเมินความเป็นไปได้ของผลที่จะ

เกิดขึ้นแล้วจึงดำเนินการปฏิบัติตามที่ตนคาดหวังไว้ เขาได้ชี้ให้เห็นว่าการจูงใจขึ้นอยู่กับคาดหวังของบุคคลต่อผลที่เกิดขึ้น ทฤษฎีการคาดหวังนี้ได้ทำนายว่าบุคคลจะร่วมกิจกรรมที่เขาคาดหวังว่าจะได้รับรางวัลหรือสิ่งของต่าง ๆ ตามที่ปรารถนา Vroom ใช้คำว่า Valence ซึ่งหมายถึง ความอยากที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ถ้ามีความอยากมากกว่าความไม่อยาก ระดับค่า Valence เป็นกลไก (Instrumental) ไปสู่ความสำเร็จและความเชื่อที่ว่า พฤติกรรมจะนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ Vroom เรียกว่า ความคาดหวัง (Expectancy) Vroom ได้สรุปทฤษฎีของเขาเป็นสูตรดังนี้

แรงจูงใจ เท่ากับ ความอยาก \times ความคาดหวังที่ได้

Motivational Force เท่ากับ Valence \times Expectancy

จากแนวความคิดนี้จะเห็นว่าการปฏิบัติงานของบุคคลจะได้รับผลกระทบโดยตรงจากสิ่ง ที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นกับเขาจะเลือกการรับรู้ตามความคาดหวัง รางวัลที่คาดว่าจะได้รับนั้นบุคคล จะเลือกทำงานในระดับที่ผลออกมาได้รับประโยชน์มากที่สุด

ในส่วนของทฤษฎีแรงจูงใจในการทำงานนั้น แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนคือ

1. ทฤษฎีแรงจูงใจที่อธิบายเนื้อหาของงาน ได้แก่ ความสำคัญของงาน ความท้าทาย ของงาน ความเจริญก้าวหน้าในงาน ความรับผิดชอบในงาน

2. ทฤษฎีแรงจูงใจที่อธิบายกระบวนการในการทำงาน ได้แก่ กระบวนการทางจิต วิทยา และการเลือกงาน (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535:135)

Likert ได้กล่าวถึงหลักการที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจเอาไว้ในหนังสือ New Pattern of Management ซึ่งตีพิมพ์ใน ค.ศ. 1960 มีใจความสรุปได้ว่า คนจะทำงานได้ดี ถ้าหากว่างานที่ทำนั้น เป็นงานที่ตรงกับเป้าหมายส่วนตัวของเขา ดังนั้น ถ้าเป้าหมายของบุคคลกับเป้าหมายขององค์กร ตรงกัน หรือมีความใกล้เคียงกันมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ก็จะนำไปสู่การจูงใจที่ดีได้ (ปริยาพร วงศ์ อนุตรโรจน์. 2535 :135)

การตัดสินใจกระทำการสิ่งใดหนึ่งของ Plato กล่าวว่า ว่าเป็นมนุษย์เป็นสัตว์ประเสริฐที่มีเหตุผล ของกรรม (Rationalistic View) กล่าวคือ คนจะประพฤติปฏิบัติสิ่งใดก็ตาม ได้พิจารณาไตร่ตรอง หา ทางเลือกที่ดีที่สุดก่อนลงมือกระทำการใด ๆ ลงไป และยังอธิบายเพิ่มเติมว่า คนมีพฤติกรรมในการ แก้ปัญหาอย่างเดียวกันหลาย ๆ พฤติกรรมนั้น เพราะมนุษย์มีความเฉลียวฉลาดและความรอบรู้ต่าง กัน (บรรจง เนียมมณี. 2523 : 202)

นักวิชาการชื่อ Alfred M.Cooper ได้เสนอความเห็น ว่า บุคลากรมีความต้องการหลายอย่าง ซึ่งได้แก่

1. ความต้องการทำงานที่ตนสนใจ ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
2. ความต้องการอุปโภคบริโภคที่จำเป็นสำหรับการทำงาน เจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
3. ความต้องการค่าจ้างเงินเดือนที่ยุติธรรม
4. ความต้องการ โอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

5. ความต้องการสภาพการทำงานที่ตีรวมทั้งชั่วโมงการทำงานที่พอเหมาะ และสถานที่ทำงานที่เหมาะสม

6. ความต้องการสวัสดิการอื่นๆ เช่น ความสะดวกในการไป-กลับ

7. ความต้องการทำงานร่วมกับนายจ้างที่เข้าใจในการควบคุมปกครองและโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือเป็นคนที่ช่วยยกย่องนับถือ (Alfred M. Cooper. 1956 :31-33)

2.1.3 แนวทางการตัดสินใจเลือกอาชีพ และค่านิยมในการเลือกอาชีพ

การประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตให้มีความเป็นอยู่อย่างมีสุขนั้น การเลือก การตัดสินใจและค่านิยมเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยจะต้องมีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับเรื่องนั้นอย่างละเอียดและกว้างขวางเสียก่อน เช่น มีอาชีพอะไรบ้าง ที่กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานและในอีก 5 ปีข้างหน้าก็ยังเป็นที่ต้องการอยู่ สำหรับค่านิยมจะเป็นสิ่งที่กำหนดว่า บุคคลจะเลือกงานหรือเลือกประกอบอาชีพใดและเมื่อได้เลือกงานหรืออาชีพนั้นแล้วจะมีความสุขในงานหรืออาชีพนั้นหรือไม่ ส่วนค่านิยมในการทำงานนั้น เป็นสิ่งที่บุคคลเชื่อว่ามีค่า และมีความสำคัญต่อการทำงานและสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นความรู้ที่พึงพอใจที่คนเรามักจะแสวงหามาจากงานที่ทำ

จากข้อความข้างต้นแสดงให้เห็นว่า องค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นครูและผู้แนะแนวสามารถจะชี้แนวทางให้แก่นักศึกษาได้ คนเราหากมีอาชีพและได้อาชีพที่ตนเองชอบ มีความถนัด มีความรู้ ความสามารถ ก็ย่อมจะมีความสุขก้าวหน้าในอาชีพนั้นอย่างแน่นอน อันจะส่งผลถึงความมั่นคงแห่งชีวิตและประเทศชาติโดยรวมด้วย ทั้งนี้การตัดสินใจเลือกอาชีพ หรือตั้งเป้าหมายอาชีพในอนาคต จะต้องคำนึงถึงโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพนั้นเป็นพิเศษ เพราะปัจจุบันวิทยาการทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และอุตสาหกรรมต่าง ๆ ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงก้าวหน้าอยู่เรื่อย ๆ งานอาชีพบางอย่างที่มีอยู่ในปัจจุบันอาจไม่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในอนาคตก็ได้ ฉะนั้นการเลือกอาชีพจำเป็นต้องพิจารณาเรื่องต่าง ๆ อย่างละเอียดรอบคอบ เช่น ต้องพิจารณาถึงการประกอบอาชีพของคนทั่วไปในท้องถิ่นนั้น ๆ และบริเวณใกล้เคียง ศึกษาความต้องการแรงงานในอาชีพที่น่าสนใจสอบถามเกี่ยวกับพื้นฐานการศึกษาและความต้องการอื่น ๆ สำหรับผู้เริ่มทำงานในอาชีพนั้น ๆ ว่ามีสถานศึกษา หรือสถานฝึกอาชีพเพิ่มเติมหรือไม่ สํารวจแหล่งสมัครงานว่ามี ความต้องการคนงาน อาชีพอะไรมากที่สุด โดยพิจารณาถึงเรื่องเงินเดือน หรือรายได้จากการประกอบอาชีพนั้น ๆ ด้วยเหล่านี้เป็นต้น และที่สำคัญที่สุดก็คือ ต้องพิจารณาตัวเราเองว่ามีสติปัญญา ความสามารถ ความสนใจ และความถนัดในอาชีพนั้นมากน้อยเพียงไร

เจลิม ศรีผดุง และคณะ (2535 : 26) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการในการรับราชการของนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีสุดท้ายของหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยจํากัด รับของรัฐ ทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะงานที่นิสิตนักศึกษาเลือกตอบมากที่สุด 5 อันดับแรกเรียงตามลำดับได้แก่ งานที่มีรายได้ดี งานที่มีความมั่นคง งานที่มี

สวัสดิการดี งานที่สอดคล้องกับอุปนิสัย และงานที่มีอิสระในการทำงาน นอกจากนี้ เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของนิสิตนักศึกษา กับลักษณะงานอาชีพที่ต้องการทำมากที่สุดปรากฏว่าเพศ อาชีพ รายได้ของบิดา มารดา มีความสัมพันธ์กับลักษณะงานอาชีพที่นิสิตนักศึกษาต้องการยึดเป็นอาชีพ และศิริชัย พงษ์วิเชียร (2526 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า มูลเหตุจูงใจที่ทำให้นิสิตเลือกคณะบัญชีมากที่สุด คาดว่าเมื่อเรียนจบแล้วหางานได้ง่าย และพบว่าเลือกเรียนคณะบัญชีตามเพื่อน ๆ เป็นเหตุจูงใจน้อยที่สุด

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2515 : 81) ที่กล่าวว่า การที่บุคคลจะเลือกอาชีพใดอย่างฉลาดนั้น บุคคลจำเป็นจะต้องมีความรู้หลายประการ คือ รู้จักตนเอง รู้เกี่ยวกับโลกของงาน รู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงของงานอาชีพและรู้เรื่องของงานอาชีพ

สำหรับในค่านิยมในการเลือกอาชีพของนักเรียนระดับมหาวิทยาลัย Miller ได้แบ่งค่านิยมในอาชีพออกเป็น 4 ด้านคือ ด้านความมั่นคงปลอดภัย ด้านความพอใจในอาชีพ ด้านเกียรติยศ ด้านบริการสังคม ในความคิดของ Perrone ได้แบ่งค่านิยมในอาชีพออกเป็น 16 ด้านคือ ด้านรายได้ดี ด้านความสนใจในงานอย่างแท้จริง ด้านการใช้ความสามารถพิเศษ ด้านการเดินทาง ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น ด้านการทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับความสามารถ ด้านความก้าวหน้าด้านการทำงานกับคน ด้านการทำงานกับสิ่งของวัตถุ ด้านความมั่นคงปลอดภัย ด้านการใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านการเป็นอิสระ ด้านการมีเวลาพอที่จะให้แก่ครอบครัว ด้านการมีเวลาพอที่จะอุทิศให้แก่งานอดิเรก ด้านการมีโอกาสดูที่ศึกษาต่อไปได้อีก และด้านการมีโอกาสดูที่พัฒนาทักษะในการทำงาน ส่วน Gribbons และ Lohnes ได้แบ่งค่านิยมในอาชีพออกเป็น 12 ด้านคือ (อ้างในประมวล วิทยากร. 2520 : 11-14)

1. ด้านความก้าวหน้า หมายถึง โอกาสที่จะรุ่งเรืองและก้าวหน้าในการทำงาน มีอนาคตดี สามารถที่จะได้เป็นผู้จัดการในองค์กรและสามารถที่จะทำงานโดยไต่จากงานระดับต่ำขึ้นไปถึงงานระดับสูงได้
2. ด้านความต้องการ หมายถึง งานที่เป็นที่ต้องการของสังคม
3. สภาพทางภูมิศาสตร์และการท่องเที่ยว หมายถึง งานที่ได้ท่องเที่ยวไปในที่ต่าง ๆ และได้รับการเรียนรู้จากการท่องเที่ยว
4. ด้านความพอใจ หมายถึง งานที่ตนสนใจและกระทำอย่างแท้จริง
5. การแต่งงานและครอบครัวหมายถึงงานที่พอจะมีเวลาให้แก่ครอบครัวบ้านและ

สัตว์เลี้ยง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พอใจ

7. การเกี่ยวข้องกับบุคคล คือการมีโอกาสที่ได้พบเพื่อนใหม่ ๆ ชอบพบปะกับบุคคล และการได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น

8. ด้านความสามารถ หมายถึงการทำงานที่ต้องใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่

9. ด้านเกียรติยศ หมายถึง งานที่ทำให้บุคคลอื่นมีความชื่นชมในคนให้การยอมรับ และการยกย่อง

10. ด้านเงินเดือน หมายถึง งานที่มีรายได้ดีพอที่จะค่าจุนครอบครัวและเหลือเก็บสะสมไว้

11. ด้านความพอใจ หมายถึง งานที่ทำแล้วทำให้เกิดความสุข ความพอใจได้ทำในสิ่งที่ได้ผลคุ้มค่า

12. จุดมุ่งหมายส่วนตัวหมายถึง งานที่สามารถพัฒนาตนเองและทำให้รู้จักตนเองดีขึ้น

จิตอาวี เนตรหิน (2538 : 46) ได้ศึกษาเรื่องค่านิยมในอาชีพและได้แบ่งค่านิยมในอาชีพออกเป็น 7 ด้านคือ ด้านความมั่นคงปลอดภัย ด้านรายได้ ด้านความเป็นผู้นำ ด้านความเป็นอิสระ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้า ด้านการบริการสังคม และด้านความพอใจในการทำงานกับธรรมชาติ ส่วนสมพงษ์ เกษมสิน (2513 : 403 : 407) ได้กล่าวว่า ผู้ปฏิบัติงานมีความต้องการอย่างน้อย 8 ประการ คือ “ความมั่นคงในการทำงาน งานที่ตนมีความพอใจ โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน การได้รับการยกย่องนับถือ การมีผู้บังคับบัญชาที่มีความสามารถ ค่าจ้างที่เป็นธรรม ความเสมอภาค และความพอใจในสภาพการทำงาน”

ส่วน John O. Crites (อ้างในเพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535 : 22-25) ได้เสนอทฤษฎีการเลือกอาชีพที่มีแนวคิดว่าการเลือกอาชีพของบุคคลจะนิยมเลือกอาชีพเป็นสาขาอาชีพ บุคคลจะต้องมีอาชีพที่จะเลือกสองอาชีพหรือมากกว่านั้น ถ้าบุคคลไม่มีทางเลือกการเลือกอาชีพจะเกิดขึ้นไม่ได้ แรงกระตุ้นในการเลือกอาชีพคือ ความคาดหวังของสังคมที่ว่า “ทุกคนควรทำงาน” นอกจากนี้ บุคคลจะต้องมีอิสระในการประกอบอาชีพที่เขาเลือก ซึ่งลักษณะทั่วไปของการเลือกอาชีพที่ Crites กล่าวไว้คือ การเลือกอาชีพเป็นพฤติกรรมที่เป็นระบบมิใช่เกิดขึ้นโดยบังเอิญ แต่ละบุคคลจะมีการเลือกอาชีพที่แตกต่างกัน และในการเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับตัวแปรสิ่งเร้าและตัวแปรสนอง ซึ่งตัวแปรสนอง (Response Variables) ได้แก่ ความถนัดทั่วไป ความสามารถทางสมอง ความสนใจ บุคลิกภาพ อัตมโนทัศน์ ประโยชน์ในการเลี้ยง ค่านิยม และเป้าหมายในชีวิต

Parson (อ้างในวัชร ทรัพย์มี. มปป. : 15-38) มีหลักในการเลือกอาชีพกล่าวคือ บุคคลจะใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยอาศัยหลักเกณฑ์การวิเคราะห์ตนเองและการวิเคราะห์อาชีพประกอบกัน ซึ่งการวิเคราะห์ตนเองนั้นบุคคลจะวิเคราะห์คุณสมบัติต่าง ๆ และองค์ประกอบของตนเองในด้านความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และบุคลิกภาพ

Robert Hoppock (อ้างในเพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535 : 20-21) ได้กล่าวถึงหลักการที่สำคัญในการเลือกอาชีพด้านข้อมูลเกี่ยวกับตัวบุคคล เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจ ค่านิยม และบุคลิกภาพมีผลต่อการเลือกอาชีพ เพราะช่วยให้บุคคลได้ตระหนักถึงความต้องการของตนเอง และช่วยให้บุคคลสามารถคาดคะเนได้ว่า อาชีพที่เขาจะเลือกนั้นจะสนองความต้องการของเขาได้มากน้อยเพียงใด

จากทฤษฎีและผลงานวิจัยที่ได้ยกมาอ้างแล้วนั้น สามารถสรุปเป็นภาพรวมได้ว่ามนุษย์จะตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น จะต้องมีการระบวณการ มีข้อมูล มีความต้องการ มีความพึงพอใจ มีความคาดหวัง ประเมินตนเองให้เหมาะสมและอื่น ๆ แล้วจึงจะตัดสินใจเลือกปฏิบัติในแนวทางที่ตนคิดว่าดีที่สุดได้

2.2 การวางแผนเข้าสู่อาชีพ

2.2.1 ความหมายของการวางแผนเข้าสู่อาชีพ

นภาพร ศิริจันทร์ (2539 : 42) ได้กล่าวถึงการวางแผนเข้าสู่อาชีพว่า เป็นการเตรียมตัวทางทักษะและ ความรู้ให้เกิดความชำนาญโดยเรียนรู้ระบบงานเพิ่มเติมในขณะที่มีทักษะอยู่แล้ว

อักรเดช พงษ์ปรีดา (2541 : 78) ได้ให้ความหมายของการวางแผนเข้าสู่อาชีพว่า เป็นกระบวนการคิดโดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่จำเป็นก่อนออกสู่ตลาดแรงงานเช่น ทักษะคิดต่อการทำงาน ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความกระตือรือร้น ระดับการศึกษา ความสามารถพิเศษ ความต้องการของตลาดแรงงาน สภาพความเป็นอยู่ทางกายภาพและเศรษฐกิจ

เสรี วิทยานันท์ (2537 : 42) กล่าวว่า การวางแผนเข้าสู่อาชีพของแต่ละบุคคลจะเกิดขึ้นก่อนเข้ารับการศึกษาในแต่ละสาขา

วัชรวิ ฐรรค (2524 : 134-135) มีแนวคิดว่าการวางแผนเข้าสู่อาชีพอย่างชาญฉลาดย่อมต้องอาศัยหลัก ซึ่งพัวพันเหมือนลูกโซ่ 3 หลักดังนี้

1. การมองดูโลกของงานอย่างกว้าง ๆ
2. การวิเคราะห์อาชีพต่าง ๆ อย่างมีความชำนาญและควรทราบข้อเท็จจริงของ

แต่ละอาชีพจะเปิดโอกาสให้เรามากน้อยเพียงใด และวิธีใดจะอำนวยให้เราได้ประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตัวเรา ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวคือ

2.1 จำนวนมากน้อยในแง่ต่าง ๆ เช่น อาชีพกว้างแคไหน จะต้องใช้คนที่คนทำงานในอาชีพนี้ เหตุผลต่าง ๆ เกี่ยวกับแนวโน้มของอาชีพและมีกี่คนที่พร้อมจะประกอบอาชีพนี้ และ อาชีพนี้รับได้กี่คน เป็นต้น

2.2 หน้าที่การงานเป็นอย่างไรและเป็นสัดส่วนเท่าใดในการทำหน้าที่แต่ละอย่าง

2.3 สภาพของงาน สภาพทั่วไป และ สภาพทางสังคม

2.4 งานนั้นต้องการคนที่มีคุณสมบัติอย่างไร

2.5 ผลตอบแทนให้ แก่ไหน อย่างไร

2.6 ทางสู่ความก้าวหน้าเป็นอย่างไร

3. ความชำนาญในการวิเคราะห์ตนเองทั้งด้านรูปลักษณะภายนอก สังคม เศรษฐกิจ และการศึกษส่วนตัว

ไตรรงค์ สุวรรณคีรี (2540 : 61) กล่าวว่านักศึกษาที่กำลังสำเร็จการศึกษาต้องมีการสำรวจตนเองให้มากที่สุดและต้องพิจารณาข้อดี ข้อเสียเพื่อประโยชน์ในการสมัครงาน

พงษ์สุภี จิตเวช (2542 : 36) ได้ให้แนวคิดถึงการวางแผนเพื่อเพิ่มโอกาสในการได้งานว่า นักศึกษาจะต้องมีการเตรียมการขณะกำลังศึกษา โดยการหาข้อมูลเกี่ยวกับงานที่ตนต้องการให้ได้มากที่สุดแล้วพิจารณาเปรียบเทียบถึงความเป็นไปได้โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถของตนเอง การเข้ารับคำปรึกษาจากฝ่ายแนะแนวจากสถาบัน

ชัยพร วิชชาวุธ (2530 : 173) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้สรุปว่า นักศึกษาควรมีการวางแผนเป้าหมายอาชีพและมีการเตรียมตัวในสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างดีเพื่อไม่ให้ประสบปัญหาการว่างงาน

Borchard (อ้างในมารศรี ประสพศิริ. 2534 : 19) ได้ให้ความหมายของการวางแผนเข้าสู่อาชีพว่า เป็นกระบวนการในการเลือกเป้าหมายอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและความเป็นจริงของโลกงาน

Endicott (อ้างในมารศรี ประสพศิริ. 2534 : 20) ได้ให้คำจำกัดความว่า เป็นกระบวนการที่เริ่มจากการที่บุคคลตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องตัดสินใจอย่างฉลาด ในการเลือกอาชีพที่ตรงกับความเป็นจริง

Krunboltz and Thoresen (อ้างในอรอนงค์ นาคววารณ. 2532 : 115) กล่าวว่า การวางแผนเข้าสู่อาชีพเป็นกระบวนการตัดสินใจในการเลือกทางเดินเกี่ยวกับอาชีพที่เป็นไปได้โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นภายหลังซึ่งการเลือกนั้นอยู่บนพื้นฐานของความต้องการของแต่ละบุคคลในการที่จะได้รับค่าตอบแทน หรือ ประสพการณ์ตามที่ได้วางจุดมุ่งหมายไว้

Hoppock (อ้างในเรณู สังข์ทองจีน. 2534 : 24) ได้สรุปผลจากการรวบรวมทฤษฎีที่เกี่ยวกับพัฒนาการด้านอาชีพว่า เมื่อบุคคลมีอายุมากขึ้น จะสามารถเลือกอาชีพได้เหมาะสมถูกต้องตามความเป็นจริงมากขึ้นตามอายุ

จากความหมายต่าง ๆ ตามที่มีผู้กล่าวไว้แล้วนั้น สามารถสรุปได้ว่า การวางแผนเข้าสู่อาชีพเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการที่จะเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเองและตรงกับความเป็นจริงโดยคำนึงถึงข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตนเองและสิ่งอื่น ๆ ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 แนวคิดของการวางแผนเข้าสู่อาชีพ

การทำงานเป็นความสามารถในการประกอบอาชีพนั้น ๆ เพื่อก่อให้เกิดรายได้สำหรับดำรงชีวิต โดยใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ ความชำนาญที่เกิดจากกระบวนการทางการศึกษา การทำงานจะช่วยในด้านเศรษฐกิจซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญและจำเป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวัน เพื่อตอบสนองความต้องการในด้านต่าง ๆ รวมถึงคุณค่าของตนเองด้วย ในการเลือกอาชีพของบุคคลนั้นจะต้องพิจารณาถึง 2 สิ่งสำคัญด้วยกัน ซึ่งเรียกว่า ปัจจัยในการเลือกอาชีพ คือ

1. ปัจจัยตนเอง สิ่งที่ผู้เลือกอาชีพจะต้องตระหนักถึง ซึ่งเกิดจากอิทธิพลในตนเอง ได้แก่

ความต้องการของตนเอง มนุษย์กำหนดที่จะทำให้เลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการได้นั้นก็คือ จะต้องเข้าใจความต้องการอันแท้จริง และรู้ว่าจะต้องทำอะไรเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ต้องการเหล่านั้นได้

ค่านิยมของแต่ละบุคคล ค่านิยมมีอิทธิพลในการเลือกประกอบอาชีพที่แตกต่างกันออกไป

ความคิดรวบยอด ในการเลือกประกอบอาชีพบุคคลนั้นจะต้องมีความคิดที่อยู่บนพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ มาช่วยในการตัดสินใจในการเลือกอาชีพ ซึ่งได้วิเคราะห์ด้วยตนเองว่าอาชีพนั้น ๆ จะสนองความต้องการได้อย่างไร แล้วจะได้อะไรบ้างจากการประกอบอาชีพนั้น

บุคลิกภาพ บุคลิกภาพมีผลต่ออาชีพรวมถึงภาวะทางอารมณ์ที่บุคคลจะสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งเสริมบรรยากาศในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น (วัฒนา อิศรางกูร ณ อยุธยา และคณะ. 2532 : 54 – 55)

2. ปัจจัยแวดล้อม ที่มีอิทธิพลอย่างมากในการตัดสินใจเลือกอาชีพของแต่ละบุคคล ได้แก่

สภาวะแวดล้อมในสังคม จะเป็นฐานข้อมูลในการตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพของแต่ละบุคคลได้ เช่น ความต้องการของตลาดแรงงาน ค่านิยมในสังคม ความต้องการของสังคม เศรษฐกิจของสังคม เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะมีอิทธิพลในการเลือกด้วย

ฐานการศึกษา ระดับการศึกษาของแต่ละบุคคลย่อมส่งผลต่อการเลือกอาชีพที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งจะมีอิทธิพลในการกำหนดจำกัดขอบข่ายการเลือกอาชีพไปโดยปริยาย

แรงผลักดันต่าง ๆ ที่เกิดจากบุคคลรอบข้างซึ่งจะทำให้เกิดอิทธิพลในด้านค่านิยมทัศนคติและเกิดแรงจูงใจที่จะต้องการทำงานในอาชีพขึ้นได้ (วัฒนา อิศรางกูร ณ อยุธยาและคณะ. 2532 : 54 – 55)

สำหรับ วัชรวิ ทรรศย์มี (2523 : 4) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพของบุคคลในด้านความรู้เกี่ยวกับตนเอง ได้แก่ ความสนใจ ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน

นอกจากนั้นวัชรวิ ทรรศย์มี ยังได้สรุปทฤษฎีที่พัฒนามาจากแนวความคิดของหลายบุคคล เช่น แฟรงค์ พาร์สัน, ดี.จี. เพตเตอร์สัน เป็นต้น โดยให้หลักการในการเลือกอาชีพของบุคคลไว้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ตนเอง โดยบุคคลจะวิเคราะห์คุณสมบัติต่าง ๆ และองค์ประกอบของตนเอง เป็นต้นว่า ความถนัด ความสามารถ ความสนใจ บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สถานการณ์ต่าง ๆ ในครอบครัว

2. การวิเคราะห์อาชีพ โดยบุคคลจะแสวงหาความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชีพ เป็นต้นว่า ความรู้เกี่ยวกับลักษณะอาชีพ ความต้องการของตลาดแรงงานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ และทุนทรัพย์ที่ใช้ในการเตรียมตัวประกอบอาชีพ รายได้ ความมั่นคง และโอกาสก้าวหน้าในด้านหน้าที่การงาน

3. การใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจเลือกอาชีพ โดยอาศัยหลักวิเคราะห์อาชีพประกอบ

ส่วน พรพนธ์ เกษกมล (2531 : 25-31) กล่าวว่า การรู้จักตนเองก่อนการเลือกอาชีพนั้น จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับภูมิหลัง ความชอบส่วนตัว ลักษณะของบุคลิกภาพ และมีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านใดบ้าง มีความถนัดด้านใดบ้าง

สำเนาวั ขจรศิลป์ (2529 : 68) ได้เสนอแนวทางในการเลือกศึกษาต่อไว้ในบทความเรื่อง “ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดแรงงานของผู้ที่ต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย” ซึ่งสรุปว่า การเลือกอาชีพของบุคคลนั้นจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการ ซึ่งปัจจัยด้านหนึ่งคือ บุคคลต้องเข้าใจตนเอง โดยเฉพาะเกี่ยวกับอาชีพต้องเข้าใจว่าตนเองสนใจอาชีพอะไรบ้าง มีความถนัดในการงานอาชีพอะไร มีค่านิยมในอาชีพอย่างไร และบุคคลต้องมีความสามารถที่จะต้องตัดสินใจเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับตนเอง

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2537 : 4) ได้ให้ข้อคิดในการเลือกศึกษาต่อไว้ว่า ในการตัดสินใจศึกษาต่อควรพิจารณาถึงองค์ประกอบด้านตัวเอง ที่ผู้เลือกเรียนควรได้ทำการสำรวจตนเอง ดังนี้

1. ความสนใจ โดยสำรวจตนเองว่ามี นิสัยอย่างไร? เอาใจเรื่องอะไร? สนใจกิจกรรมเรื่องงานอะไร? และหากจะฝึกให้สนใจกับกิจกรรมหรืองานที่จะเลือกจะทำได้หรือไม่

2. ความถนัด สำรวจตนเองว่ามีความสามารถพิเศษ หรือความถนัดทางใด ถ้าจะเลือกในวิชาไม่ถนัด จะฝึกให้ถนัดได้หรือไม่

3. สถิติปัญญา สำรวจตนเองว่ามีสติปัญญาอยู่ในระดับใด เหมาะสมที่จะเรียนในวิชาที่เลือกเรียนหรือไม่

4. บุคลิกภาพ สำรวจตนเองว่ามีบุคลิกภาพอย่างไร เพราะแต่ละอาชีพต้องการผู้ที่มีบุคลิกภาพต่างกัน

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2532 : 5) ได้เสนอแนวคิดไว้ในหนังสือศิลปะของการสมัครงานไว้ว่า “บุคคลจะต้องเข้าสู่อาชีพอย่างมีแผน โดยต้องทำความรู้จักตนเองในความหมายของการเลือกอาชีพคือ ต้องทราบว่าคุณเองมีความต้องการอะไรในชีวิต มีความสามารถอย่างไร สิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อการเลือกงานทั้งสิ้น”

ลัดดาวัลย์ โคว์ตระกูล (2528 : 49-50) ได้ทำการวิจัยการศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกและไม่เลือกแผนการเรียนวิชาอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดลำปาง พบว่า องค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกแผนการเรียนวิชาชีพนั้น นักเรียนให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบด้านส่วนตัวเป็นอันดับแรก ซึ่งหมายความว่า ความถนัด ความสนใจ ความสามารถ เป็นสาเหตุสำคัญต่อการเลือกแผนการเรียนวิชาอาชีพ

วัชรีย์ ทรัพย์มี (2523 : 4) กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพของบุคคลได้แก่ ความสนใจ ความสัมฤทธิ์ผลในการเรียน

วชิรญา บัวศรี (2519 : 19) กล่าวว่า ก่อนที่จะตัดสินใจว่าตนเองเหมาะสมกับงานประเภทใดนั้น ควรจะพิจารณาถึงปัจจัยสำคัญเกี่ยวกับตนเองคือ

1. มีความสนใจชอบอะไรเป็นพิเศษ
2. มีความสามารถทางด้านใด แะไหน ทั้งด้านสติปัญญา สุขภาพร่างกาย
3. มีค่านิยมในการทำงานและดำรงชีวิตอย่างไร
4. ความสำเร็จในกรทำงานนั้น เป็นเรื่องที่จะต้องสำรวจและพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับการทำงานอยู่เสมอ

ส่วน พรรณี เกษกมล (2531 : 25-31) กล่าวว่า การรู้จักตนเองก่อนการเลือกอาชีพนั้นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับภูมิหลัง ความชอบส่วนตัว ลักษณะบุคลิกภาพ และมีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านใดบ้าง ถนัดด้านใดบ้าง

Murdoch (1964 : 2531) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักศึกษา ผลปรากฏว่าในการเลือกอาชีพของนักศึกษาในวิทยาลัยส่วนมากได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบที่เป็นความสนใจ ความสามารถของตน และประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นสำคัญ

Eaddy (1969 : 2959) ได้ศึกษาวิจัยองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนเกษตรกรรม ในรัฐหลุยเซียน่า ในปี 1965 โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 741 คน ผลการศึกษาพบว่า การเลือกอาชีพของเด็กขึ้นอยู่กับความสนใจส่วนตัว ความพึงพอใจ ความสามารถ และคำตอบแทน

2.2.3 องค์ประกอบ 5 ด้าน ของการวางแผนอาชีพ

Endicott (อ้างในนิรมล รุ่งปัจฉิม. 2531 : 115) กล่าวถึงการวางแผนอาชีพว่า ประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

2.2.3.1 การรู้จักตนเอง (An Understanding of Yourself) หรือการวิเคราะห์ตนเองใน ด้านความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษ บุคลิกภาพ ค่านิยม ทักษะคติ ตลอดจนข้อจำกัดต่าง ๆ ทางด้านร่างกาย ที่จะใช้การพิจารณาให้ถ่องแท้ ซึ่งจะทำให้ตัวเองทราบและเข้าใจตัวเองมากขึ้น ริชาร์ดส์ บุญนุช (2527 : 54) ได้แสดงทักษะเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนประกอบอาชีพหรือที่เรียกว่า การวางแผนชีวิตของนักศึกษาในการรวบรวมข้อมูลของตนเองว่า นักศึกษาที่กำลังจะจบ ต้องมีการพิจารณาตนเองโดยคิดอย่างละเอียดว่าตนเป็นเช่นไร มีข้อดี ข้อเสียอะไรบ้าง โดยเฉพาะความรู้ ทักษะในวิชาชีพ ทั้งวิชาหลักและวิชารอง ซึ่งจะทำให้ให้นักศึกษาสามารถขยายวงอาชีพเพิ่มขึ้น หรือเป็นการเพิ่มโอกาสการได้งานมากขึ้น

พรชัย สุภวิไล (2525 : 74) กล่าวถึงสิ่งสำคัญในการวิเคราะห์ตนเองเพื่อไปประกอบอาชีพ โดยมุ่งประเด็นไปที่ความรู้ ความสามารถในสาขาที่เรียนมา และจะต้องวิเคราะห์ให้ละเอียดถึงการศึกษที่ผ่านมาในหลักสูตรว่าได้ศึกษาอะไรเพิ่มเติมบ้างเพื่อเป็นองค์ประกอบส่งเสริมให้ความรู้เหล่านั้นสมบูรณ์ขึ้น เช่น การใช้วัสดุอุปกรณ์ ความรู้ใหม่ ๆ หรือ ความรู้ทางเทคโนโลยีวิทยาการใหม่ ๆ นอกจากนี้ นวลศิริ เปาโลหิตย์ (2529 : 63) ได้ให้ข้อคิดเห็นในการสร้างจุดเด่นของตนเองเพื่อการสมัครงานไว้ว่า นักศึกษาต้องทำการพิจารณาถึงตนเองได้แก่ การค้นหาทักษะ สำรวจข้อจำกัด ค่านิยม ความสัมพันธ์กับผู้อื่น ตลอดจนการสำรวจสิ่งแวดล้อมของการทำงาน ซึ่งคล้ายกับแนวคิดของระพี ณ. เชียงใหม่ (2540 : 18) อาจารย์ฝ่ายส่งเสริมและแนะแนวอาชีพ กล่าวคือ ก่อนที่นักศึกษาจะออกสู่ตลาดแรงงาน นิสิตนักศึกษาจะต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะวิชาชีพของตนเองด้วยว่ามีความพร้อมที่จะแข่งขันในสถานการณ์ปัจจุบันได้เพียงใด

2.2.3.2 การศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน ซึ่งการตัดสินใจเลือกอาชีพใดนั้น มักจะได้รับอิทธิพลจากโอกาสของกรจ้างงานที่เป็นจริง (Actual employment opportunities) สถานที่ทำงาน (Location) เงินเดือน สภาพแวดล้อมในการทำงาน (Working condition) และความก้าวหน้าในการทำงาน ดังนั้นในการวิเคราะห์อาชีพต่าง ๆ จะต้องมี ความชำนาญและควรทราบข้อเท็จจริงของแต่ละอาชีพว่าจะเปิดโอกาสให้เรามากน้อยเพียงใด และวิธีใดจะอำนวยให้เราได้ประกอบอาชีพที่เหมาะสม ซึ่งสุเมธ สกฤตกร (2541 : 15) ให้ข้อคิดที่ใกล้เคียงกัน โดยกล่าวถึงการค้นหาอาชีพที่ตนเองคิดว่าสามารถทำได้ที่ดีที่สุดด้วยความถูกต้อง เป็นที่ยอมรับของหน่วยงานตามพื้นฐานทักษะความรู้ที่ศึกษามา ส่วนคณิตา กรณสูตร(2539:61)ได้ศึกษาถึงการทำงานของผู้ว่างงานโดยให้ข้อคิดว่า การฝึกทักษะความรู้ในสายการปฏิบัติงานมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพ ซึ่งผู้สมัครงานต้องมีการเลือกศึกษาและฝึกให้เกิดความชำนาญจึงจะทราบว่าตนเองปฏิบัติอะไรได้ดีที่สุด

กระทรวงแรงงาน ฯ (2536 : 34) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีงานทำของบัณฑิต โดยระบุว่า ผู้ทำงานต้องมีการลงทุนเพื่อการศึกษาอบรม พัฒนาตนเองและรักษาสุขภาพ สำหรับผู้ไม่มีงานทำ ได้แก่ ผู้ที่ลงทุนไม่ถูกกับคุณลักษณะที่ตลาดแรงงานต้องการ ซึ่งเกิดจากสาเหตุที่สำคัญ คือ การที่ระบบข่าวสารแรงงานและข้อมูลไม่มีประสิทธิภาพทำให้ไม่ทราบแหล่งงาน ไม่มีการฝึกทักษะตนเองตามความต้องการของหน่วยงาน และไม่มีการฝึกฝนในการปฏิบัติการให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งมีแนวคิดคล้ายกับเชอมาลย์ ม่องพรรณ (2539 : 10) ที่กล่าวถึงการปรับตัวในการเรียนรู้ทักษะทางเทคโนโลยีว่า ความเจริญก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจเทคโนโลยีในปัจจุบันเป็นไปอย่างรวดเร็ว ยากที่จะคาดคะเนความต้องการกำลังคน และเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานให้สอดคล้องกัน อีกทั้งอาจว่างงานถ้าขาดการติดตามเทคโนโลยีเพราะมีการจ้างคนใหม่ที่ก้าวหน้าเทคโนโลยีแทน

2.2.3.3 การศึกษาผู้มีความรู้ (นักแนะแนว) หรือผู้ที่มีประสบการณ์ด้านอาชีพซึ่งบุคคลดังกล่าวสามารถช่วยเหลือในการตัดสินใจเลือกและวางแผนอาชีพ ได้โดย

1. ทำให้เกิดความเข้าใจ หรือรู้จักตนเอง
2. ได้ข่าวสารเกี่ยวกับตลาดแรงงานที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของบุคคล
3. ทำให้เกิดความเข้าใจในอาชีพเฉพาะที่ตรงกับความต้องการ โดยการให้ข่าวสารที่ต้องการ การแนะนำหนังสือให้อ่าน หรือบุคคลที่ควรไปสัมภาษณ์ ฯลฯ
4. ทำให้พัฒนาความสามารถในการวางแผนอาชีพโดยการแนะนำสถานศึกษา หรือหลักสูตรวิชาตลอดจนงานที่ตรงกับความสนใจ และความสามารถของบุคคล

จากฤษ์ มาสโยธา (2540 : 48) กล่าวถึง นิสิตที่ประสบปัญหาว่า ในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในปัจจุบันที่สลับซับซ้อนมากขึ้น ต้องมีการปรึกษากันในหมู่สังคมนองคนเพื่อค้นหาแนวทางใหม่ หรือปรับความเครียดให้สมดุลกับปัญหา โดยเฉพาะตัวนิสิตนักศึกษาที่มีปัญหาจากสภาพสังคมจำเป็นต้องได้รับการปรึกษา และไกรฤทธิ บุญเกียรติ ได้ศึกษาเรื่อง วิฤติเศรษฐกิจ พิชัยในรอบ 4 ทศวรรษ และได้กล่าวถึงผู้ว่างงานที่เกิดความเครียดจากความกดดันว่าจะต้องหาวิถีทางออก การพูดคุยระบายปัญหา หรือการปรึกษาสามารถผ่อนคลายสถานการณ์นี้ได้ อีกทั้งหน่วยงานของรัฐก็รับปรึกษา เช่น กรมสุขภาพจิต มูลนิธิต่าง ๆ เป็นต้น ดังเช่นการการศึกษาของสรายุทธ บวรสกุล (2541 : 31) เรื่อง การปรึกษาปัญหาที่ต้องแก้ไข โดยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ใช้บริการฝ่ายแนะแนวของสถาบันน้อยมาก ด้วยเหตุผลไม่มีการประชาสัมพันธ์ถึงบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนต่อนักศึกษา หากหน่วยงานนี้มีบทบาทหน้าที่มีบทบาทในการช่วยแก้ไขปัญหานักศึกษาและแนะนำเพิ่มเติม ก็จะเป็นแนวทางเลือกที่นักศึกษาสามารถพึ่งพิงได้

2.2.3.4 การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ โดยการศึกษาหาความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนทักษะต่าง ๆ มีความขยันหมั่นเพียรในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ก็จะเป็นหนทางหางาน ได้ดี รวมถึงประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริงตามสายอาชีพ ความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติจะนำไปสู่

ความหลากหลายในทางปฏิบัติโดยเกิดจากความต้องการทำงานภายในจิตใจ ซึ่งสามารถเสริมแนวคิดของวินัย ไชยวงศ์ญาติ (2543 : 10) ที่กล่าวถึงการเตรียมพร้อมของนักศึกษาทางอุตสาหกรรมที่ต้องมีความสนใจติดตามความเคลื่อนไหวในวิชาชีพของตนซึ่งก้าวหน้าตามเทคโนโลยีตลอดเวลา นักศึกษาจำเป็นต้องเรียนรู้หรือหาเวลาศึกษาเพิ่มเติมเพื่อความคล่องตัวในการทำงานจริงมากที่สุด ส่วนศรีธัญ นवलสุวรรณ (2541 : 14) สรุปถึงการหางานของผู้ว่างงานโดยมีประเด็นเกี่ยวข้องกับนักศึกษาว่า นักศึกษาเป็นผู้ที่ได้เปรียบในงาน เพราะการบริการของสถานศึกษาเป็นผลประโยชน์ที่หาได้โดยใช้ทุนทรัพย์น้อยและไม่เสียเวลามากนัก เช่น เทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งสถานศึกษาส่วนใหญ่ให้บริการอย่างแพร่หลาย โดยที่ปัญหาคือ ความเข้าใจร่วมกันของนักศึกษาและระบบการปฏิบัติ จะเห็นได้ว่าเทคโนโลยีส่วนมากมักนำเข้าจากต่างชาติ การเรียนรู้จึงต้องใช้ทักษะในการสื่อสารซึ่งยังเป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน พิระภัทร์ แก้วบุญเรือง (2542 : 65) ศึกษาถึงการเตรียมพร้อมในสัมมนาอาชีพ โดยสรุปถึงการเตรียมความพร้อมสำหรับผู้ที่กำลังหางานว่า จะต้องเป็นผู้ที่หยุดและพิจารณาถึงตนเองเพื่อสร้างความเข้าใจให้ถูกต้องต่อความเป็นจริงในความต้องการของตลาดงาน ซึ่งจะพิจารณาทักษะ ความรู้ ความชำนาญ การรับฟังข่าวสารหรือมีส่วนร่วมในการพูดคุยถกเถียงปัญหา และจดจำนำมาวิเคราะห์ปรับปรุงตนเอง

2.2.3.5 การวางแผนในการหางาน โดยการเตรียมตัวในเรื่องต่าง ๆ นอกจากการคิดถึงข้อดีข้อเสียของตน และจะเป็นการมองออกสู่โลกความจริงในแหล่งงานที่ต้องการความเข้าใจต่าง ๆ ดังนี้คือ การสำรวจแหล่งงาน การเขียนจดหมายสมัครงาน การกรอกใบสมัคร การเตรียมตัวสอบสัมภาษณ์ และการติดตามข่าวสารในการสมัครงาน

จากข้อความข้างต้นสอดคล้องกับเบญญา หลีกแก้ว (2543 : 7) ได้ให้แนวทางในการหางานแก่นักศึกษาว่า นักศึกษาควรเข้าฟังการอภิปรายสนทนาในการหางานซึ่งจะมีการพูดคุยแสดงความคิดเห็น และเสนอแนะหลักการในการสมัครงานตามที่ภาคเอกชนต้องการ ส่วนสาธิต บรรชานาถ (2541 : 46) ได้กล่าวถึงการสมัครงานของนักศึกษาว่า นักศึกษาต้องมีความชัดเจนในข้อมูลและพิจารณาถึงความเป็นไปได้ ส่วนเรื่องการให้ข้อมูลในการตัดสินใจของบริษัท นักศึกษาควรกรอกอย่างละเอียดและตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด

ธิดารัตน์ บุญนุช (2527 : 54) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับกระบวนการวางแผนการศึกษา และการประกอบอาชีพ หรือที่เรียกว่า การวางแผนชีวิตของนิสิตนักศึกษานั้นประกอบไปด้วย การบอกลักษณะงานที่ตนสนใจได้และการรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งเป็น

1. การบอกลักษณะงานที่ตนสนใจได้

2. การรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งเป็น

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง

2.2 ข้อมูลจากโลกภายนอก

2.3 ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามแก้ไขเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การเลือกค่านิยม ซึ่งค่านิยมเกี่ยวกับอาชีพที่นักศึกษาจะคำนึงถึง ได้แก่ เงิน อำนาจ ความมั่นคง เป็นต้น โดยนักศึกษาจะต้องคำนึงว่า ตนเองได้รับอะไรบ้าง จากการเลือกเรียนวิชานั้นๆ

4. การตัดสินใจเลือกอาชีพโดยอาศัยค่านิยม และการเสี่ยงกับผลที่จะได้ตามมาเป็นพื้นฐาน

พรชัย สุภวิไล (2525 : 72) กล่าวถึงสิ่งสำคัญในการเตรียมตัวที่จะไปประกอบอาชีพในด้านต่าง ๆ ว่ามีดังนี้คือ

1. ความรู้ ความสามารถในสาขาที่เรียนมา
2. ลักษณะของอาชีพต่าง ๆ ข้อมูลเกี่ยวกับงาน (Job information)
3. เทคนิคต่าง ๆ เกี่ยวกับการหางานทำ การสมัครงาน และการสอบสัมภาษณ์

นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2529 : 61) ได้กล่าวถึงศิลปะของการสมัครงานว่าประกอบไปด้วย

1. การรู้จักตนเอง ซึ่งได้แก่ การค้นหาทักษะ การสำรวจหาจุดเด่นของตนเอง การสำรวจความสัมฤทธิ์ผล การสำรวจความไม่ชอบ ข้อจำกัด ค่านิยม ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ตลอดจนการสำรวจสิ่งแวดล้อมของการทำงาน และความต้องการเรื่องเงินเดือน

2. การเลือกอาชีพโดยคำนึงถึงความเหมาะสมระหว่างลักษณะของงานกับคุณสมบัติของตนเอง

3. การมองหาแหล่งงาน ซึ่งสามารถหาได้จากหนังสือพิมพ์รายวัน การติดต่อผ่านสำนัก หน่วยงานจัดหางานของทางมหาวิทยาลัย สำนักงานข้าราชการพลเรือน เป็นต้น

4. การเขียนเอกสารประวัติย่อ
5. การทำแบบทดสอบ
6. การกรอกใบสมัคร
7. การทำแบบทดสอบต่าง ๆ
8. การเตรียมพร้อมเพื่อการสัมภาษณ์
9. ข้อมูลที่เกี่ยวกับการสัมภาษณ์

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการวางแผนอาชีพสามารถสรุปได้ว่า การวางแผนอาชีพเป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายที่เหมาะสมตรงกับ ความสนใจ ความสามารถ ความถนัด บุคลิกภาพ และโอกาสของความเป็นไปได้ในสภาพความเป็นจริงในโลกของงาน และการเตรียมตัวศึกษาหาความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนฝึกฝนให้เกิดทักษะ หรือความสามารถที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานที่วางเป้าหมายไว้ รวมทั้งการหาแนวทาง หรือ ลู่ทางในการที่จะได้มีโอกาสเข้าสู่อาชีพที่มุ่งหวัง ซึ่งการวางแผนอาชีพโดยทั่ว ๆ ไปนั้นจะรวมถึง การทำให้ประสบความสำเร็จก้าวหน้าในงานอาชีพที่ประกอบด้วย

2.2.4 การเพิ่มโอกาสได้งานของนักศึกษา

ในการศึกษาการมีงานทำของนักศึกษาพบว่า คุณสมบัติที่มีผลต่อโอกาสในการได้งานของนักศึกษา ซึ่งเป็นข้อสรุปจากการวิจัย (ทบทวมหาวิทยาลัย. 2530 : 40 และสุกัญญา สวัสดิ์เทวิน: 2530 : 61) คือ

1. มีความรู้ ความสามารถเฉพาะสาขาทั้งภาคทฤษฎีและทางปฏิบัติ
2. มีประสบการณ์ในการทำงาน หรือฝึกงานในระหว่างเรียนที่สามารถปฏิบัติงานได้ทันที
3. มีลักษณะความเป็นผู้นำ
4. มีบุคลิกภาพและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รู้จักปรับตัวในการทำงาน
5. มีความคิดริเริ่มก้าวหน้า มองเห็นการณ์ไกล (Vision) สามารถวางแผนสำหรับอนาคตได้
6. มีไหวพริบรู้จักวินิจฉัยปัญหาและมีการตัดสินใจที่ดี
7. มีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นและมีความเชื่อมั่นในตนเอง
8. มีผลการศึกษามากกว่าหน่วยงานต้องการ
9. มีความรู้ด้านภาษามากกว่าหนึ่งภาษา โดยเฉพาะความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศสหรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ
10. มีความรู้ในการใช้คอมพิวเตอร์ที่อยู่ในสายงาน
11. มีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีติดต่อสื่อสาร
12. สามารถออกทำงานต่างจังหวัดได้
13. ขับรถยนต์ได้หรือมีพาหนะเป็นของตนเอง
14. สำหรับผู้ชายพึงการะทางทหาร
15. มีผู้ค้ำประกันหรือมีเงินประกัน
16. มีร่างกายแข็งแรง สุขภาพดีพร้อมที่จะทำงานหนัก
17. มีความซื่อสัตย์สุจริต อดทน ขยันหมั่นเพียร มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรมและตรงต่อเวลา
18. มีความกระตือรือร้นและมีนิสัยใฝ่รู้
19. มีความรู้ด้านกฎหมายแรงงาน

การศึกษาข้างต้นสัมพันธ์กับนโยบายของบริษัทปูนซีเมนต์ไทยที่พิจารณาบุคลากรใหม่ในหน่วยงาน โดยดูจากผลการศึกษา เพราะเชื่อว่าหน้าที่ของนักศึกษาต้องเป็นผู้ที่ตั้งใจศึกษาให้ดีที่สุด ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรับผิดชอบ ในชีวิตการศึกษาที่ดี (พิณภา เมฆวัฒน์. 2541 : 17)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ในเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ ใช้งานด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนอุทัย คุลย์เกษม (2528 : 25) กล่าวว่า การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในการประกอบอาชีพนั้น จะต้องเป็นบุคคลที่มีความกระตือรือร้น ขวนขวาย ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

เสริม สร้อยอินดี๊ะ (2542 : 10) ได้สรุปความต้องการของภาคเอกชนเกี่ยวกับคุณสมบัติของพนักงานใหม่ว่า ภาคเอกชนต้องการผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการทำงานเพราะผู้ที่มีคุณสมบัตินี้จะเป็นผู้ที่ต้องการทำงานจริง มีความคิดริเริ่มเพื่อให้หน่วยงานมีทางเลือกเพิ่มขึ้น ในสถานการณ์ที่มีการแข่งขันสูง ทั้งกับตนเองและบริษัทคู่แข่ง

อัญชลี ศาครักษ์ (2542 : 11) คอลัมน์นิสต์ของหนังสือพิมพ์ประชาชาติธุรกิจได้ศึกษาและให้แนวคิดสำหรับผู้ปฏิบัติการในประเทศไทยว่า ควรจะมีความรู้ทางภาษาของภาคพื้นเอเชียด้วยเพื่อการสื่อสาร เพราะบางประเทศมีบทบาทในการลงทุน

2.3 การแก้ปัญหาการว่างงาน

2.3.1 แนวคิดและทฤษฎีที่มีผลต่อการตัดสินใจในการแก้ปัญหา

การตัดสินใจ คือการตกลงปลงใจ ตัดสินใจว่าจะทำการหรือละเว้นกระทำการใด ๆ Gore and Dyson (อ้างในนิรมล รุ่งปัจฉิม. 2531 : 169) กล่าวว่า การตัดสินใจก็คือ “การพิจารณาเลือกปฏิบัติทางใดทางหนึ่งจากทางเลือกที่พึงมีให้หลาย ๆ ทางเพื่อไปสู่เป้าหมายที่กำหนดเอาไว้”

พรชัย ศุภวิไล (2525 : 91)กล่าวว่า กระบวนการตัดสินใจเป็นวงจรของเหตุการณ์ ซึ่งจะรวมถึงการระบุบ่งชี้รายละเอียดและขอบเขตของปัญหา การวิเคราะห์ปัญหา การหาแนวทางแก้ปัญหา การปฏิบัติการตามแผนการและการประเมินผลของแผนการปฏิบัติการนั้น

กระบวนการตัดสินใจประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1.ยอมรับ และระบุบ่งชี้ถึงสภาพและขอบเขตปัญหา
- 2.วิเคราะห์ปัญหา
- 3.สร้างเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ในการแก้ปัญหา
- 4.พัฒนาแผนปฏิบัติการหรือกลยุทธ์ รวมทั้งระบุทางเลือกต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ การพยากรณ์ผลตามที่เป็นไปได้ของแต่ละทางเลือก

5.เริ่มแผนปฏิบัติการ

ถวิล เกื้อกุลวงศ์ (2530 : 182) ได้กล่าวเรื่องการตัดสินใจไว้ว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างหนึ่งของพฤติกรรมของมนุษย์ ทำไมมนุษย์จึงต้องมีการตัดสินใจ แน่อนมนุษย์ทุกคนย่อมต้องตัดสินใจไปในทางที่คิดว่าจะบังเกิดผลดีที่สุุดต่อตนเอง การที่มนุษย์คิดว่าสิ่งที่ได้ตัดสินใจไปนั้นจะเกิดผลดีแก่ตนนั้น ก็เพราะมนุษย์คาดหวังว่าจะได้พบในสิ่งที่ตนต้องการหรือได้พบในสิ่งที่ตนพึงพอใจ

งาน พรายเข้มแฆ (2530 : 26 - 30) ได้อธิบายเกี่ยวกับการตัดสินใจไว้ว่า ในชีวิตประจำวันของคนเราต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ความคิดเพื่อการตัดสินใจอยู่ตลอดเวลา พฤติกรรมที่คนแสดงออกในกรณีต่าง ๆ ล้วนต้องผ่านการตัดสินใจมาแล้วทั้งสิ้น ในบางกรณีการตัดสินใจของคนเราหลาย ๆ อย่างมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของตนเอง และครอบครัวอย่างสำคัญ จึงต้องพิจารณาตัดสินใจด้วยความระมัดระวัง

องค์ประกอบของการตัดสินใจแบ่งออกได้เป็น 3 ประการคือ

1. ความต้องการของตนเอง หมายถึง การตัดสินใจที่ถือเอาความต้องการของตนเองเป็นที่ตั้ง

2. คำนิยม หมายถึง การตัดสินใจตามความนิยมชมชอบของคนเป็นใหญ่

3. การสนองตอบต่อสิ่งแวดล้อม หมายถึง การตัดสินใจตามความต้องการของสังคมหรือสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ตัวเองอยู่รอดปลอดภัยและสมหวัง

นอกจากองค์ประกอบ 3 ประการแล้ว ยังมีโครงสร้างที่เป็นพื้นฐานในสังคมคือ สถาบัน 3 สถาบัน ที่มีอิทธิพลแบบแฝงเร้นอยู่เบื้องหลังขององค์ประกอบดังกล่าวคือ

1. สถาบันครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันแรกที่มีความรับผิดชอบอย่างใหญ่หลวงต่อการสร้างคำนิยมและความเชื่อต่าง ๆ ต่อบุคคลที่เป็นสมาชิก โดยเฉพาะหัวหน้าหรือผู้นำครอบครัวที่มีเจตคติและพฤติกรรมแบบใดอย่างไม่เปลี่ยนแปลงแล้ว มักจะก่อให้เกิดสภาพแวดล้อมภายในครอบครัวที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจของสมาชิกเป็นอย่างมาก

2. สถาบันการศึกษาหรือโรงเรียน เป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญเท่ากับหรือมากกว่าสถาบันครอบครัวเสียอีก เพราะภายใต้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของระบบการศึกษาในแต่ละระดับนั้น มีอิทธิพลต่อความต้องการ คำนิยมและการสร้างสภาวะแวดล้อมที่ดีของนักเรียนโดยส่วนรวม ซึ่งจะเป็นส่วนช่วยสนับสนุนหรือส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่เหมาะสม

3. สถาบันในสังคม เช่น องค์กรต่าง ๆ ในชุมชน สถานประกอบการ สื่อมวลชน เป็นต้น ล้วนแต่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมสนับสนุนให้มีทางเลือกต่าง ๆ ด้วย วิธีการสื่อความข่าวสาร และแนวคิดในรูปแบบที่เร้าใจอาจจะทำให้เกิดการตัดสินใจที่ไม่พึงปรารถนาได้

ในการตัดสินใจของคนเราแต่ละครั้งไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ก็ตาม ย่อมจะต้องเป็นไปตามกระบวนการอย่างเดียวกันทั้งสิ้น เว้นแต่จะใช้เวลานานสั้นต่างกันในช่วงขั้นตอนเท่านั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทักษะและความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

บุญเดิม พันรอบ (2539 : 140) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาไว้เป็นขั้นตอนดังนี้คือ

1. ยอมรับสภาพของปัญหา ยอมรับว่าสภาพปัจจุบันที่เป็นอยู่มีปัญหาเกิดขึ้นจริง จำเป็นต้องแก้ไข

2. กำหนดขอบเขตของปัญหา ศึกษาปัญหานั้นให้เด่นชัดกว่าที่เป็นอยู่เพื่อสามารถเข้าใจปัญหาได้ตรงกับความเป็นจริง
3. แนะนำแนวทางทางเลือกที่สามารถแก้ไขปัญหาได้
4. ตั้งข้อสมมติฐาน เพื่อนำไปดำเนินการแนะนำทาง สังเกตและรวบรวมข้อเท็จจริงสรุปความหลากหลายจากแนวคิดต่าง ๆ มาประกอบการตัดสินใจ
5. วิเคราะห์ด้วยวิจารณญาณด้วยความมีเหตุผล เพื่อกำหนดแนวทางลำดับความสำคัญและแนะนำข้อสมมติฐานที่เป็นจริงในการแก้ปัญหา
6. ทดลองประเมินผลข้อสมมติฐาน เพื่อเลือกนำมาประกอบการตัดสินใจแล้วนำไปปฏิบัติให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

2.3.2 การว่างงาน

2.3.2.1 ปัญหาการว่างงาน และปัญหาแรงงานเป็นเรื่องที่เกิดที่กบตลาคแรงงานของประเทศต่าง ๆ เกือบทั่วโลก ทั้งประเทศที่พัฒนาแล้ว กำลังพัฒนาและด้อยพัฒนา ดังเช่นในประเทศไทย อดีตที่ผ่านมาเป็นปัญหาด้านแรงงานและการมีงานทำที่ยังไม่รุนแรงและเป็นปัญหาที่มีความสำคัญรองลงมา เมื่อเปรียบเทียบกับปัญหาหลักอื่น ๆ ของประเทศ กล่าวคือ ความกดดันยังไม่เด่นชัดดังเช่นที่ได้ปรากฏอยู่ในปัจจุบัน ภาระหลังปัญหาดังกล่าวได้ทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น ตามภาวะเศรษฐกิจวิกฤติ ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาหลัก ๆ ของประเทศที่มีผลกระทบและถ่ายทอดความรุนแรงซึ่งกันและกันในแต่ละด้าน ๆ ไป

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาขั้นสูงของการศึกษาในระบบ (Formal Education) และเป็นแหล่งที่ผลิตกำลังคนชั้นอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศ กำลังคนที่ผลิตได้จะต้องมีคุณภาพและให้เกิดความสูญเปล่าน้อยที่สุด ตามวัตถุประสงค์นี้การค้นหานโยบายแก้ไขความรุนแรงของปัญหาว่างงานของผู้มีการศึกษาจึงเป็นภาระหน้าที่หนึ่งของมหาวิทยาลัยที่ดองค้ำนึ่งถึงมิใช่แต่เพียงการผลิตให้สำเร็จให้ได้ชื่อว่าเป็นบัณฑิตเท่านั้น อย่างไรก็ตามในภาวะปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่เกิดความไม่สอดคล้องของระบบการศึกษาและตลาดแรงงาน มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มุ่งจะพัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบ จึงได้มีการเปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ อย่างกว้างขวางและซ้ำซ้อนกัน ประกอบกับนโยบายของรัฐที่ให้ขยายโอกาสการศึกษาระดับอุดมศึกษา ในแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 4 และ 5 เพิ่มการรับนักศึกษาเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน และการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเปิดขึ้นส่งผลให้มีจำนวนบัณฑิตว่างงานเพิ่มขึ้นทุกปี โดยเฉพาะบัณฑิตจากสาขานิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ นอกจากนี้ยังเกิดการชลอการว่างงานโดยการศึกษาคอ ซึ่งนับเป็นจุดอันตรายอย่างยิ่งหากผู้รับผิดชอบด้านการศึกษาไม่ตระหนักในเรื่องนี้ แต่กลับมุ่งขยายการจัดการศึกษาในระดับสูงขึ้น นับเป็นภาพลวงตาของการแก้ปัญหาการว่างงาน และจะก่อให้เกิดความรุนแรงของปัญหาการว่างงานในอีกระดับหนึ่งในอนาคตข้างหน้า

จากการศึกษาของมัทนา พานานิรามย์ (2527 : 3) ความสูญเสียที่เกิดจากการว่างงานของผู้จบอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่เกินกว่า 6 เดือนขึ้นไป คิดเป็นมูลค่า 810 ล้านบาทต่อปี ในปี พ.ศ. 2520 ผู้มีการศึกษาว่างงานจำนวน 52,167 คน และเพิ่มเป็นสองเท่าในปี 2525 คือ 105,549 คน ในจำนวนนี้คือผู้จบอุดมศึกษา 14,492 คน คิดเป็นร้อยละ 7 ของผู้ทำงานเชิงเศรษฐกิจทั้งหมด นอกจากนี้ ข้อมูลจากทางการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตในปี 2523 – 2524 ของทบวงมหาวิทยาลัย แห่งรัฐได้ยืนยันให้เห็นว่าอัตราการว่างงานของบัณฑิตทั้งหมดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น คือ จากร้อยละ 13.80 ในปี 2521 มาเป็นร้อยละ 20.53 ในปี 2523 – 2524 สาขาสังคมศาสตร์เท่ากับร้อยละ 24.48 และ 37.13 ตามลำดับเมื่อแยกย่อยเป็นสาขาเศรษฐศาสตร์เท่ากับร้อยละ 27.96 ในปี พ.ศ. 2521 ร้อยละ 39.15 ในปี 2523 – 2524 สาเหตุที่สำคัญคืออุปทาน (Supply) ของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับนี้ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเกิดกว่าตลาดแรงงานที่จะดูดซับได้หมดทำให้อัตราการว่างงานของผู้มีการศึกษารุนแรงขึ้นทุก ๆ ปี

ภาพของการจัดการศึกษาที่ผ่านมาในอดีต มีเป้าประสงค์เพื่อการสร้างกำลังคนเข้าสู่ระบบราชการ ทำให้ทัศนคติของสังคมมุ่งเข้ารับการศึกษาเพื่อความประสงค์เพื่อความเป็นชนชั้นทางเศรษฐกิจ สิ่งเหล่านี้นับเป็นทัศนคติที่ไม่เหมาะสมและส่งเสริมให้เกิดปัญหาการว่างงานของผู้มีการศึกษาให้รุนแรงขึ้นในทุกวันนี้ ทำอย่างไรจึงจะเบี่ยงเบนทัศนคติของการมุ่งศึกษาเพื่อเข้าสู่ระบบราชการและความเป็นเจ้าคนนายคน สังคมต้องมีทัศนคติของการศึกษาที่ถูกรรลอง การศึกษามีใช่เพียงการผลิตคนเข้าสู่ตลาดแรงงานเท่านั้น แต่ข้อเท็จจริงมีว่า ไม่ว่าจะมนุษย์จะมีการศึกษาหรือไม่ก็ตาม การจะมีชีวิตอยู่โดยไม่เป็นภาระแก่ผู้อื่นนั้นจำเป็นต้องมีการประกอบอาชีพ ไม่ว่าจะประกอบอาชีพอะไรก็ตามที่เป็นสัมมาอาชีพ และเมื่อสังคมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น มีการแบ่งงานกันทำมากขึ้น ทักษะในการประกอบอาชีพมีความหมายมากขึ้น การศึกษาจึงมีบทบาทในการเสริมสร้างทักษะเพื่อการประกอบอาชีพด้วยการสรรสร้างทักษะเช่นนี้ จึงจะนำไปสู่หนทางของการแก้ปัญหาการว่างงานได้ เมื่อมองกันว่าจะเข้าศึกษาเพื่อทำงานสร้างงานไม่ใช่เพียงรับราชการอย่างเดียว ทุกคนจะมิงานทำไม่ว่างานอะไรก็ตามหรืออาชีพอะไรก็ตามหากเป็นเช่นนี้การว่างงานจึงไม่เกิด ฉะนั้นการจัดการศึกษาเช่นไร จึงจะเป็นการก่อให้เกิดทัศนคติของการสร้างงานให้กับบัณฑิตแทนการรองานที่เป็นในปัจจุบัน

ทบวงมหาวิทยาลัย (2539 : 26) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาบทบาทและสัมฤทธิ์ผลของสถาบันอุดมศึกษาของไทยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ พ.ศ. 2539 ผลการวิจัยพบว่า บัณฑิตส่วนใหญ่ที่ทำงานแล้วมีความเห็นว่าหลักสูตรต่าง ๆ มุ่งผลิตกำลังคนให้เป็นนักทฤษฎีมากกว่านักปฏิบัติ การจัดความรู้และประสบการณ์ยังไม่ล้ำสมัยจนเกินไป การจัดหลักสูตรยังเกี่ยวข้องกับทำให้บัณฑิตสามารถประกอบอาชีพอิสระได้และคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน

กิจจา นมัสสร (2539 : 19) กล่าวว่า การว่างงานนั้นสร้างความยุ่งยากลำบากให้แก่สังคมเป็นอย่างมาก ไม่มีประเทศใดในโลกประสงค์จะให้เกิดขึ้น ประเทศใดมีทุนว่างงานมาก ประเทศนั้น

จะต้องประสบกับความยุ่งยากทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างมากมายเช่นเดียวกัน ดังนั้นทุกประเทศจึงพยายามหาทางป้องกันและแก้ไขอยู่เสมอ การว่างงานนี้ นอกจากจะสร้างความทุกข์ยากลำบากให้แก่ผู้ว่างงานนั่นเองแล้ว ยังกระทบกระเทือนไปถึงสมาชิกของสังคมอื่น ๆ ด้วยเช่น ทำให้เป็นภาระแก่บิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือญาติมิตรของบุคคลที่ว่างงานนั้นจะต้องช่วยเหลือ ทำให้เด็กในความอุปการะของผู้ว่างงานนั้น ขาดการเอาใจใส่ดูแลเท่าที่ควร และอาจกลายเป็นเด็กเกเรไปได้ ทำให้สถานะทางครอบครัวไม่มั่นคง ทำให้รัฐขาดรายได้ รัฐขาดความสามารถในการผลิตและประชาชนขาดกำลังซื้อ ก่อให้เกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจได้ และอาจกลายเป็นเครื่องมือของลัทธิอันไม่พึงปรารถนาได้โดยง่าย เป็นต้น

2.3.2.2 สาเหตุที่ทำให้คนว่างงาน แม้จะไม่มีข้อมูลหรือเครื่องชี้มาตรฐานที่ชี้ชัด แต่เราก็สามารถทราบถึงปัญหาการว่างงานได้อย่างชัดเจนจากตัวเลขเฉพาะด้าน อาทิเช่น คนสมัครงานมากขึ้น มีคนรอที่จะได้งานหลังจากจบการศึกษามากขึ้น ปัญหาคนไร้งาน การหางานทำไม่ได้ ทั้งนี้ผู้ที่จบมหาวิทยาลัยและอาชีวศึกษาเพิ่มจำนวนสูงขึ้นทุกปี ทางด้านผู้มีการศึกษาน้อยก็เช่นกัน เริ่มจะมีปัญหาหนักขึ้น ที่แล้วมาเรียนจบแล้วอาจกลับภูมิลำเนาเดิมไปอยู่ในระบบครอบครัว ฟังพาสั่งกันและกันได้ แต่ในปัจจุบันระบบครอบครัวไว้ใจไม่ได้ เพราะฉะนั้นลักษณะของปัญหาเริ่มก่อตัวหนักขึ้นและเปิดเผยมากขึ้น ขณะเดียวกันปัญหาที่เคยฝังตัวอยู่ในชนบทก็เริ่มไหลเข้าเมือง ซึ่งเป็นปัญหาหนักมาก รวมทั้งปัญหาการว่างงาน

สาเหตุหลาย ๆ ประการของการว่างงานมีดังนี้ (บุญโชค คำฉวี. 2539 : 39)

1. ปัญหาหลักในปัจจุบันที่ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างชะลอตัวนั้น เป็นภาวะการถดถอยทางเศรษฐกิจทั้งระดับมหภาคและจุลภาคที่ผันผวน ทำให้อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่ำลงอย่างเป็นประวัติกาล การลดการผลิตหรือหยุดการผลิต การเลิกกิจการของผู้ประกอบการเพราะขาดทุน ขาดสภาพคล่องทางการเงินก็นับว่าเป็นผลต่อการจ้างงานทั้งสิ้น

2. การแข่งขันจากต่างประเทศ การกีดกันสินค้านำเข้าจากประเทศกำลังพัฒนาสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว ปัญหาด้านการตลาดเป็นผลต่อการจ้างงานในระบบอุตสาหกรรมที่จะนำไปสู่การเลิกจ้างงานหรือไม่รับพนักงานเพิ่ม

3. ความไม่สอดคล้องกันระหว่างกำลังแรงงานที่มีอยู่กับความต้องการของตลาดแรงงาน (เงื่อนไขทางการศึกษา ประสบการณ์ ความสามารถพิเศษและคุณภาพของแรงงาน) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีความรู้ระดับกลางและระดับสูงในบางสาขาวิชา

4. การใช้เครื่องจักรที่ทันสมัยมาทดแทนแรงงาน การนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ ในกระบวนการผลิต ทำให้การจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นไม่มากนัก

5. ขีดจำกัดของภาครัฐบาลในการรับคนเข้าทำงาน

การศึกษาของ อภิชัย พันธเสน (2527 : 24) ในเรื่องการอุดมศึกษากับตลาดแรงงานในอนาคต ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกิดปัญหาการว่างงานของผู้มีการศึกษาเนื่องจากการพัฒนาการศึกษาผิดแนว

ทางมาในอดีต โดยกำลังคนระดับอุดมศึกษาถูกฝึกอบรมให้ไปเป็นชนชั้นนำของประเทศซึ่งมีตำแหน่งงานจำกัด และขยายไม่ทันกับความต้องการ นอกจากนี้สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและประชากรทำให้เกิดแรงผลักดันจากภาคเกษตรเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมซึ่งไม่สามารถดูดซับไว้ได้หมด จึงมีผลให้ปัญหาการว่างงานเพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง ประกอบกับมีการขยายการศึกษามากขึ้น

2.3.2.3 ความหมายและแนวคิดในปัญหาการว่างงาน

ลีปนนท์ เกตุทัต (2541 : 16) กล่าวถึงปัญหาการว่างงานว่า การว่างงานเป็นผลมาจากความเป็นไปในสภาพเศรษฐกิจที่ก่อให้เกิดปัญหาทั้งตัวผู้ว่างงานและส่งผลถึงภาพรวมของประเทศที่ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันแก้ปัญหาอย่างจริงจัง

ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ (2540 : 35) กล่าวว่าปัญหาการว่างงานเป็นปัญหาที่ควรแก้ไขโดยเร่งด่วนเพื่อกอบกู้สภาพจิตใจของผู้ว่างงานที่เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

วาทีณี บุญชะลิกย์ (2537 : 67) กล่าวว่า ปัญหาการว่างงานที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ปัญหาการว่างงานโดยเปิดเผย การว่างงานตามฤดูกาล การว่างงานของผู้มีการศึกษาระดับกลาง และระดับสูง รวมถึงปัญหาการทำงานในวุฒิที่ต่ำกว่า ปัญหาดังกล่าวจะทวีความรุนแรงมากและเป็นที่น่าวิตกว่าในภาวะเศรษฐกิจที่แปรผันของโลกและของประเทศดังเช่นปัจจุบัน อาจเป็นปัญหาที่ทับถมทวีคูณมากยิ่งขึ้น

วิวิธ ศิริภาคย์ (2540 : 21) กล่าวว่า การว่างงานของบัณฑิตนับว่าเป็นปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมเพราะการผลิตบัณฑิตแต่ละคนต้องเสียค่าใช้จ่ายทั้งด้านรัฐและผู้ปกครองเป็นจำนวนไม่น้อยและบัณฑิตซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าไม่ได้ถูกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ สมควรได้รับการพิจารณาแก้ไขปัญหามาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ชนิดและสาเหตุของการว่างงานแต่ละอย่างแต่ละชนิดมีทางแก้แตกต่างกัน วิธีแก้ปัญหาการว่างงานที่ใช้ได้ผลกับการว่างงานประเภทหนึ่งอาจไม่ได้ผลดีหรือเกิดการเสียหายถ้าใช้กับการว่างงานอีกประเภทหนึ่งได้

การว่างงานอาจแยกออกได้ตามสาเหตุสำคัญ 3 ประการ คือ

การว่างงานเกิดขึ้นเพราะต้องการสินค้าหรือบริการมีไม่เพียงพอ

การว่างงานเกิดขึ้นเพราะการขาดแคลนเงินทุน อุปกรณ์ และทรัพยากรอย่างอื่น อันประกอบขึ้นเป็นทุน

การว่างงานเกิดขึ้นเพราะเหตุการณ์ปลิกย่อย (Frictional unemployment) เช่น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานหรือใช้เครื่องจักรแบบใหม่ ทำให้ลดคนงานลง หรือมีคนมากในท้องที่ที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม แต่ในท้องที่อุตสาหกรรมเจริญกลับไม่มีคนงาน เป็นต้น

2.3.3 การแก้ปัญหาการว่างงานด้วยปัจจัย 3 ประการ

2.3.3.1 การยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้นคือยอมรับว่าสภาพปัจจุบันที่มีปัญหาเกิดขึ้นจริงจำเป็นต้องแก้ไข ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงอะไรได้ในเวลาอันรวดเร็ว ผู้ประสบปัญหาต้องเตรียมสติพร้อมรับภาวะการณ์ที่พลิกผันเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อจิตใจมากขึ้น ดิสพงค์ ทายะ (2542 : 38)กล่าวถึงสภาพจิตใจของผู้ประสบปัญหาการว่างงานว่า ผู้ที่ประสบปัญหานี้มักจะเกิดความเครียดทางอารมณ์ที่ผิดหวังจากความคิดเดิม ซึ่งน่าเป็นห่วงว่า ผู้ที่ผิดหวังนี้จะปฏิบัติตนเช่นไรให้เกิดความพอดีระหว่างความคาดหวังกับความเป็นจริง หากมองถึงเหตุก็คือความคาดหวังที่มีมากโดยมิได้เตรียมใจยอมรับสภาพที่เกิดขึ้น ฉะนั้นอย่างแรกที่ผู้ประสบปัญหาการว่างงานจะต้องปฏิบัติคือ เตรียมใจยอมรับสภาพที่เกิดขึ้น แล้วใช้สติคิดพิจารณาถึงขั้นตอนวิธีการต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ เสรี วงศ์มณฑา(2540 : 12)ในการสนทนาปัญหามันเมืองและได้กล่าวถึงนิสิตนักศึกษาด้วยความเป็นห่วงว่านิสิตนักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาในช่วงที่เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ จะปฏิบัติตนเช่นไรเพื่อลดความกดดัน ดังนั้นสังคมและบุคคลรอบข้างควรเห็นใจและให้โอกาสในการปรับตัว โดยดูแลจิตใจของนิสิตนักศึกษาเหล่านี้เพื่อให้พวกเขายอมรับปัญหาและหาวิธีการแก้ไขต่อไป

2.3.3.2 การหาวิธีต่าง ๆ มาทดแทนเพื่อจัดหรือบรรเทาปัญหาเป็นการตั้งข้อสมมติฐานเพื่อนำไปดำเนินการนำทาง สังเกตและรวบรวมข้อเท็จจริง สรุปความหลากหลายจากแนวคิดต่าง ๆ มาประกอบการตัดสินใจ สาริต มรรคราพุทธ(2541 : 7)กล่าวถึงการประกอบอาชีพว่า “มนุษย์ไม่จำเป็นต้องประกอบอาชีพตามสาขาวิชาที่ศึกษามาเสมอไป” ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การศึกษาเป็นการฝึก เตรียมตัว ความรู้ในรั้วสถาบันเพื่อดำรงชีวิตต่อไป หากนักศึกษาไม่รู้ว่าไม่ศึกษา ในทักษะวิชาชีพต่าง ๆ ก็สามารถนำมาประยุกต์ประกอบอาชีพอื่น ๆ ได้ ส่วนการศึกษาในสาขาที่กำลังเรียนอยู่ก็เป็นการเลือกอาชีพแล้ว โดยการฝึกฝนจนเกิดทักษะความเชี่ยวชาญ ชำนาญในสายอาชีพนั้นๆ นักวิชาการหลายท่านกล่าวว่า “ทุกสิ่งทุกอย่าง ล้วนมีทางแก้ไข” ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการบรรเทาหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ และสนชัย ประดิพัทธ์(2540 : 10)ให้ข้อคิดสำหรับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในยุคไอเอ็มเอฟว่า ควรเปลี่ยนวิกฤติให้เป็นโอกาสโดยการใช้เวลา ด้วยการศึกษาความรู้ใหม่ ๆ แนวอาชีพใหม่ ๆ ตามที่หน่วยงานต่าง ๆ ได้นำเสนอ เพื่อหาความชำนาญและบำบัดเวลาที่เสียไป เพราะบัณฑิตใหม่อายุน้อยและต้องการประสบการณ์อีกมาก เพื่อต่อสู้ชีวิต บัดนี้ถึงเวลาทำทนายวิกฤติด้วยโอกาสแล้ว

2.3.3.3 การขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อเป็นการหาทางออกเพื่อบรรเทาปัญหาและแนะนำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ หน่วยงานที่ให้บริการแก่นักศึกษาของสถาบันเป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาโดยตรง ซึ่งทราบทั้งความเป็นไปของนักศึกษาและทราบความเป็นไปของสังคมที่มีปัญหาเกิดขึ้น เป็นที่น่าเสียดายว่า นักศึกษายังให้ความสำคัญกับหน่วยงานเหล่านี้ น้อย(กานพลู ดิสเรศ. 2542 : 19) และเป็นไปตาม เอ็งงฟา จันท์มูล(2542 : 3)ที่ศึกษาถึงบุคคลรอบ

ข้างของนิสิตนักศึกษา พบว่า นิสิตนักศึกษาในปัจจุบันให้ความไว้วางใจกับเพื่อนมากกว่า ซึ่งในความเป็นจริงแล้วผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่าสามารถชี้แนะ แนวทาง แก้ไขปัญหาได้ดีกว่า

แนวทางในการช่วยเหลือบัณฑิตว่างงานในภาวะการณ์ปัจจุบันเท่าที่น่าจะทำได้คือ

1. เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละสาขาวิชา ไปยังสถานประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมให้กว้างขวาง เพื่อให้ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการพิจารณาจ้างงานในสาขาวิชาอื่นทดแทนแรงงานที่ขาดแคลน หรือทดลองใช้ผู้สำเร็จในสาขาอื่นที่ไม่เคยใช้มาก่อน

2. ในปัจจุบันนายจ้างมีโอกาสเลือกสูง ผู้สำเร็จการศึกษาควรจะต้องหาทางศึกษาเพิ่มเติมในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือหาประสบการณ์ในการทำงานกับสถานประกอบการขนาดเล็ก หรือเข้ารับการศึกษาฝึกงาน โดยไม่คำนึงถึงค่าตอบแทน เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการหางานทำที่มั่นคง และก้าวหน้าต่อไป

3. สถาบันศึกษาอาจจะต้องให้คำแนะนำแนวทางการหางานทำหรือให้คำปรึกษาแนะนำ ในการประกอบอาชีพต่อไป

4. ภาครัฐอาจจะต้องจ้างบัณฑิตทำงานชั่วคราวในโครงการต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้นเพื่อ บรรเทาสถานการณ์ที่เกิดขึ้น.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยพรรณนาเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Descriptive Research) เพื่อศึกษาการวางแผนเข้าสู่อาชีพและการแก้ปัญหาการว่างงานของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ที่กำลังเรียนในปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.2 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 -5 ปีชั้นปีสุดท้ายที่กำลังเรียนในปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 1,521 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนสาขาวิชา และจำนวนนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายของหลักสูตรปริญญาตรี จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวนสาขา	จำนวนนักศึกษา
คณะวิศวกรรมศาสตร์	11	603
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	9	214
คณะวิทยาศาสตร์	7	303
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	12	401
รวม	39	1,521

แหล่งที่มา กองทะเบียนและประมวลผล ปีการศึกษา 2541

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเลือกตัวอย่างดังนี้

1. การกำหนดขนาดตัวอย่าง

1.1 หาขนาดตัวอย่างจากจำนวนประชากรทั้งหมดของแต่ละคณะ โดยใช้ ตาราง กำหนดขนาดตัวอย่างของ Kiejeie and Morgan และเพิ่มอีกร้อยละ 15

1.2 เมื่อได้จำนวนขนาดตัวอย่างของแต่ละคณะแล้ว ทำการคำนวณหาขนาดตัวอย่างตามสัดส่วนของแต่ละสาขาเพื่อให้จำนวนกลุ่มตัวอย่างกระจายทุกสาขาดังตารางที่ 3.2

2. การเลือกตัวอย่าง

2.1 เลือกตัวอย่างด้วยการสุ่มแบบง่าย โดยการจับสลากรายชื่อนักศึกษาของแต่ละสาขาในคณะนั้น ๆ

2.2 ทำบัญชีรายชื่อนักศึกษาตัวอย่างตามสาขาของแต่ละคณะเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ตารางที่ 3.2 จำนวนประชากร และจำนวนตัวอย่าง จำแนกตามสาขาวิชาต่าง ๆ ในแต่ละคณะ

สาขาวิชา (คณะวิศวกรรมศาสตร์)	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1.สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม	59	27
2.สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า	108	50
3.สาขา วิศวกรรมเครื่องกล	45	21
4. สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	97	45
5. สาขาวิศวกรรมระบบควบคุม	48	22
6. สาขาวิศวกรรมการก่อสร้าง	48	22
7. สาขาวิศวกรรมการวัดคุม	29	13
8. สาขาวิศวกรรมการเกษตร	27	12
9. สาขาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	73	33
10. สาขาวิศวกรรมเคมี	40	18
11. สาขาวิศวกรรมอาหาร	29	13
รวม	603	276

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

สาขาวิชา (คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์)	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1.สาขาวิชาสถาปัตยกรรม	56	42
2.สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน	49	37
3. สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม	39	29
4. สาขาวิชานานเทศศิลป์	40	30
5. สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ		
6. สาขาวิชาการถ่ายภาพ		
7. สาขาวิชาจิตรกรรม	30	23
8. สาขาวิชาประติมากรรม		
9. สาขาวิชาการพิมพ์		
รวม	214	161
สาขาวิชา (คณะวิทยาศาสตร์)	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1.สาขาวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์	33	22
2. สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม	47	30
3. สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ	50	32
4.สาขาวิชาฟิสิกส์ประยุกต์	43	28
5. สาขาวิชาสถิติประยุกต์	48	31
6. สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์	63	41
7. สาขาวิชาเคมีทรัพยากรสิ่งแวดล้อม	19	12
รวม	303	196
สาขาวิชา (คณะเทคโนโลยีการเกษตร)	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
1.สาขาวิชาพืชไร่	38	22
2.สาขาวิชาพืชสวน	52	30
3.สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการศัตรูพืช	33	19
4.สาขาวิชาปฐพีวิทยา	20	11
5. สาขาวิชาสัตวศาสตร์	45	26
6. สาขาวิชาบริหารธุรกิจเกษตร	28	16
7. สาขาวิชา อุตสาหกรรมเกษตร	58	34
8. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การประมง	20	11
9. สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการ	23	13
-ภาคพิเศษ กลุ่ม 1	28	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

สาขาวิชา (คณะเทคโนโลยีการเกษตร)	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
-ภาคพิเศษ กลุ่ม 2	19	11
10. สาขาวิชาเทคโนโลยีการหมัก	12	7
11. สาขาวิชาวิศวกรรมแปรรูปอาหาร	12	7
12. สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร	13	7
รวม	401	230

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายรวม 16 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบเติมคำ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่แบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนเข้าสู่อาชีพพิจารณาจาก 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักตนเอง ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้ ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ และด้านการวางแผนในการหางาน รวม 38 ข้อ ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ดังนี้ ปฏิบัติมาก ปฏิบัติปานกลาง ปฏิบัติน้อย ไม่ได้ปฏิบัติ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อคำถามดังนี้

การกำหนดคะแนนคำตอบ

ได้ปฏิบัติมาก	เท่ากับ	4	คะแนน
ได้ปฏิบัติปานกลาง	เท่ากับ	3	คะแนน
ได้ปฏิบัติน้อย	เท่ากับ	2	คะแนน
ไม่ได้ปฏิบัติ	เท่ากับ	1	คะแนน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการว่างงานพิจารณาจาก 3 ประเด็น คือ การยอมรับสภาพและปัญหาที่เกิดขึ้น การหาแหล่งต่าง ๆ มาทดแทนเพื่อขจัดหรือบรรเทาปัญหาและการขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ โดยเป็นคำถามแบบเลือกตอบ และเรียงลำดับความสำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 วิธีสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการวางแผนอาชีพของ Franks Endicott ที่กล่าวถึงการวางแผนอาชีพว่า การวางแผนอาชีพประกอบด้วยส่วนที่เกี่ยวข้องต่างๆ ดังนี้

3.2.1.1.1 การรู้จักตนเอง (An Understanding of Yourself) หรือการวิเคราะห์ตนเอง ในด้านความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษ บุคลิกภาพ ค่านิยม ทักษะคติ ตลอดจนข้อจำกัดต่าง ๆ ทางด้านร่างกาย ซึ่งการรู้จักตนเองนั้นได้จากการวิเคราะห์ประสบการณ์เดิม การใช้เวลาว่าง งานอดิเรก การทำแบบทดสอบอาชีพ และ ความคิดเห็น หรือการตัดสินใจของบุคคลอื่นที่ใกล้ชิด เช่น เพื่อน สมาชิกในครอบครัว เป็นต้น

3.2.1.1.2 การศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน ซึ่งการตัดสินใจเลือกอาชีพใดนั้น มักจะได้รับอิทธิพลจากโอกาสของการจ้างงานที่เป็นจริง (Actual employment opportunities) สถานที่ทำงาน (Location) เงินเดือน สภาพแวดล้อมในการทำงาน (Working condition) และความก้าวหน้าในการทำงาน ฯลฯ

3.2.1.1.3 การปรึกษาผู้มีความรู้หรือผู้มีประสบการณ์ด้านอาชีพซึ่งบุคคลดังกล่าวสามารถช่วยเหลือในการตัดสินใจเลือกและวางแผนอาชีพได้ โดยช่วยให้เกิดความเข้าใจหรือรู้จักตนเอง ให้ข่าวสารเกี่ยวกับตลาดแรงงานที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของบุคคล ช่วยให้เกิดความเข้าใจในอาชีพ เฉพาะที่ตรงกับความต้องการ โดยการให้ข่าวสารที่ค้องการ การแนะนำหนังสือให้อ่าน หรือ บุคคลที่ควรไปสัมภาษณ์ และช่วยในการพัฒนาความสามารถในการวางแผนอาชีพ โดยการแนะนำสถานศึกษา หรือหลักสูตรวิชาตลอดจนงานที่ตรงกับความสนใจ และ ความสามารถของบุคคล

3.2.1.1.4 การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ โดยการศึกษาค้นหาความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนทักษะต่าง ๆ มีความขยันหมั่นเพียรในขณะที่กำลังศึกษาอยู่

3.2.1.1.5 การวางแผนในการหางาน โดยการเตรียมตัวในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1 สํารวจแหล่งงาน
- 2 การเขียนจดหมายสมัครงาน
- 3 การกรอกใบสมัคร
- 4 การเตรียมตัวสอบสัมภาษณ์
- 5 การติดตามข่าวสารในการสมัครงาน

3.2.1.2 ศึกษา เอกสาร หนังสือ แนวคิดและหลักการต่าง ๆ จากผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องการแก้ปัญหาการว่างงาน สรุปได้เป็น 3 องค์ประกอบคือ

3.2.1.2.1 การยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น

3.2.1.2.2 การหาวิธีต่าง ๆ มาทดแทนเพื่อจัดหรือบรรเทาปัญหา

3.2.1.2.3 การขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ

3.2.1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้ว เสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ แนะนำ และปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3.2.1.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และความถูกต้องค้ำนภาษารวม 5 คน คือ

ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม หัวหน้างานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

รศ. เถกิง พันธุ์อมรเถกิง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทยสถาบันราชภัฏสงขลา

นายชัยยุทธ์ เจริญพิพัฒน์สุข อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาและสังคมคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ดร.สุกัญญา สีนประสงศ์ศิริ ผู้อำนวยการโรงเรียนวิบูลย์บริหารธุรกิจรามอินทรา

นางสาวสอาดองค์ อุดระ ผู้อำนวยการกองกิจการนัศึกษาศาสนาบัณฑิตเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ในการนำแบบสอบถามไปเสนอแก่ผู้ทรงคุณวุฒินั้น ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เพิ่มคำถามเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และตัดข้อคำถามที่ซ้ำซ้อนออกเป็นบางข้อ บางท่านได้ให้คำชี้แนะในเรื่องสำนวนภาษาเพื่อความถูกต้องเหมาะสม และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ เห็นว่ามีความเหมาะสมดีแล้ว

3.2.1.5 นำแบบสอบถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะ ไปปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองใช้ต่อไป

3.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.2.1 หลังจากแก้ไขปรับปรุงแบบสอบถามแล้ว เพื่อให้แบบสอบถามชุดนี้มีความเชื่อมั่น (Reliability) สำหรับการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 ที่มีใช้ตัวอย่างใน 4 คณะ คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และคณะเทคโนโลยีการเกษตร โดยทดลองใช้แบบทดสอบคณะละ 10 ฉบับรวม 40 ฉบับ

3.2.2.2 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้แล้วไปคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach's coefficient alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเป็นภาพรวมและรายด้านดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่การวางแผนเข้าสู่อาชีพโดยรวม การศึกษาเท่านั้น ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85 โยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ด้านที่ 1 การรู้จักตนเอง ภาระ และต้องอ้างอิง ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 การนำไปใช้

ด้านที่ 2 การศึกษาลักษณะงานฯ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

ด้านที่ 3 การปรึกษาผู้มีความรู้	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92
ด้านที่ 4 การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87
ด้านที่ 5 การวางแผนในการทำงาน	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76
ค่าความเชื่อมั่นที่กำหนดไว้คือ	0.75

3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

3.3.1 บันทึกเสนอขออนุญาตให้งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ออกหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงคณบดีทั้ง 4 คณะ คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร

3.3.2 ตรวจสอบบัญชีรายชื่อนักศึกษา ที่สุ่มไว้เป็นสาขา ตามตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม

3.3.3 ขอความร่วมมือจากภาควิชาของคณะต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบคาบเรียน ห้องเรียน และตึกเรียนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาตามบัญชีรายชื่อ

3.3.4 นำหนังสือขอความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามที่อนุมัติแล้วเข้าพบอาจารย์ผู้สอน เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลกับนักศึกษาตามบัญชีรายชื่อหลังเลิกเรียน

3.3.5 ทำการแนะนำ ชี้แจงรายละเอียด และแจกแบบสอบถามให้นักศึกษาตามบัญชีรายชื่อที่ได้แยกไว้ในแต่ละสาขา

3.3.6 ให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามและทำการจัดเก็บแบบสอบถามคืนโดยผู้วิจัย ในบางกรณีอาจจะนัดวันส่งแบบสอบถามเพื่อความสะดวก ได้แบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 792 ฉบับ จากที่ส่งไปจำนวน 863 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืนร้อยละ 91:56

3.4 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำนวน 792 ฉบับ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบครบถ้วนทุกข้อ จำนวน 750 ฉบับ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถามจำนวน 750 ฉบับ ซึ่งเป็นตัวอย่างของการวิจัย

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) for Windows มีขั้นตอนการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

3.4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลทำการวิเคราะห์ จำนวนหาค่าร้อยละ

3.4.2 การศึกษาการวางแผนเข้าสู่อาชีพทำการวิเคราะห์จำนวนหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยง

เบนมาตรฐาน โดยกำหนดคะแนนคำตอบดังนี้

ได้ปฏิบัติมาก	เท่ากับ	4 คะแนน
ได้ปฏิบัติปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
ได้ปฏิบัติน้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
ไม่ได้ปฏิบัติ	เท่ากับ	1 คะแนน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยทำเป็นรายชื่อ รายด้านและภาพรวมและแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

3.50 – 4.00	หมายถึง	ปฏิบัติในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	ปฏิบัติในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	ปฏิบัติในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	ไม่ได้ปฏิบัติ

3.4.3 การศึกษาการแก้ปัญหาการว่างงาน ทำการวิเคราะห์ค่าร้อยละของจำนวนนักศึกษาที่เลือกข้อความตามลำดับที่ ของการปฏิบัติ

3.4.4 การเปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพ โดยทำเป็นรายชื่อ รายด้าน และภาพรวมจำแนกตามกลุ่มนักศึกษาชายนักศึกษาหญิง คณะและผลการเรียน ทดสอบความแตกต่างด้วยค่า F-Test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe)

3.4.5 การเปรียบเทียบการแก้ปัญหาการว่างงาน จำแนกตามกลุ่มนักศึกษาชายนักศึกษาหญิง คณะ และผลการเรียน ทดสอบด้วยค่า Chi-square

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการวางแผนเข้าสู่อาชีพและการแก้ปัญหาการว่างงานของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรีที่กำลังเรียนในปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จำนวน 750 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2542 ถึงมกราคม พ.ศ. 2543

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยายโดยแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาการวางแผนเข้าสู่อาชีพโดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

3.50 – 4.00 หมายถึง ปฏิบัติในระดับมาก

2.50 – 3.49 หมายถึง ปฏิบัติในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 หมายถึง ปฏิบัติในระดับน้อย

1.00 – 1.49 หมายถึง ไม่ได้ปฏิบัติ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการว่างงาน วิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ และเรียงลำดับความสำคัญของวิธีการปฏิบัติที่กลุ่มตัวอย่างเลือกใช้ในการแก้ปัญหา แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

4.4 ผลการเปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี จำแนกตามนักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง คณะ และผลการเรียน ทดสอบความแตกต่างด้วย ค่า t และค่า F รวมถึงทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีการของเซฟเฟ้ (Seheffe') นำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

4.5 ผลการเปรียบเทียบการแก้ปัญหาการว่างงานของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี จำแนกตามนักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง คณะ และผลการเรียน โดยหาค่าร้อยละ การเลือกข้อปฏิบัติ ทดสอบด้วยค่า X^2 (Chi – square) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล		n = 750	
		จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษา	ชาย	396	52.8
	หญิง	354	47.2
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	8	1
	20 ปี	114	15.2
	21 ปี	289	38.5
	22 ปี	258	34.4
	มากกว่า 22 ปี	81	10.8
	ผลการเรียน	สูงกว่า 3.00	152
	2.50 – 3.00	407	54.3
	ต่ำกว่า 2.50	191	25.3

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 750 คน ประกอบด้วยนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงจำนวนใกล้เคียงกัน ร้อยละ 52.8 และ 47.2 ตามลำดับ โดยผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-22 ปี มีจำนวนมากที่สุดร้อยละ 88.1 และผู้ที่มีผลการเรียนระหว่าง 2.50-4.00 มีจำนวนร้อยละ 74.6 ผู้ที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.50 มีจำนวนร้อยละ 25.5

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอันดับการเลือกเข้าศึกษาในสาขาที่กำลังศึกษาในปัจจุบัน

อันดับการเลือกเข้าศึกษา	n = 750	
	จำนวน	ร้อยละ
อันดับ 1	278	37.08
อันดับ 2	126	17.04
อันดับ 3	149	19.86
อันดับ 4	114	15.28
อันดับ 5	8	1.08
ไม่ระบุอันดับ	75	10.60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเลือกสาขาที่ศึกษาเป็นอันดับ 1 จำนวนมากที่สุด ร้อยละ 37.08 รองลงมาเลือกเป็นอันดับที่ 3 ร้อยละ 19.86 และอันดับที่ 2 ร้อยละ 17.04 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเหตุผลการเลือกใน สาขาที่ศึกษาอยู่

เหตุผลของการเลือก	n = 750	
	จำนวน	ร้อยละ
เป็นความตั้งใจที่จะศึกษาในสาขานี้	343	45.73
เลือกเข้าศึกษาเพราะป้องกันการพลาดโอกาสเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย	129	17.20
ได้จากการเป็นนักเรียนโควตา	71	9.46
ในขณะนั้นมีตำแหน่งงานว่างมากในสาขานี้	45	6.00
เป็นการเลือกโดยคำแนะนำของคนในครอบครัว	41	5.46
เลือกตามคำแนะนำของบุคคลรอบข้าง	39	5.20
เลือกตามคำแนะนำของอาจารย์	38	5.06
เลือกตามค่านิยมของสังคม	18	2.40
ไม่ระบุเหตุผลในการเลือก	26	3.46

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาเลือกศึกษาในสาขาที่เรียนโดยความตั้งใจที่จะศึกษาในสาขานี้ร้อยละ 45.73 รองลงมาเป็นการเลือกเข้าศึกษาเพราะป้องกันการพลาดโอกาสเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยร้อยละ 17.20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลของบิดา มารดา

ข้อมูลของบิดา มารดา	n = 750			
	บิดา		มารดา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การประกอบอาชีพ				
รับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ	223	29.7	169	22.5
ทำงานให้บริษัทเอกชน	68	9.1	49	6.5
ทำกิจการส่วนตัว	374	49.9	340	45.3
ปัจจุบันมิได้ประกอบอาชีพ	85	11.3	192	25.6
สำเร็จการศึกษา				
ประถมศึกษา	247	32.9	315	42.0
มัธยมศึกษา	195	26.0	180	24.0
อุดมศึกษา	308	41.1	255	34.0

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าบิดาและมารดาของนักศึกษาประกอบกิจการส่วนตัวมากที่สุดร้อยละ 49.90 และร้อยละ 45.3 ตามลำดับ ด้านการศึกษาพบว่า บิดาของนักศึกษาสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามากที่สุดร้อยละ 41.1 รองลงมาคือระดับประถมศึกษาร้อยละ 32.9 ในขณะที่มารดาสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุดร้อยละ 32.9 รองลงมาคือระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 34.0

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนบุตร และลำดับที่ของการเป็นบุตร ในครอบครัว

ข้อมูลของสมาชิก	n = 750	
	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนบุตรในครอบครัว		
เป็นบุตรคนเดียว	10	1.3
มีพี่น้อง 1 คน	37	4.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูลของสมาชิก	n = 750	
	จำนวน	ร้อยละ
มีพี่น้อง 2 คน	258	34.4
มีพี่น้อง 3 คน	240	32.0
มีพี่น้อง 4 คน	117	15.6
มีพี่น้อง 5 คนขึ้นไป	88	11.7
ลำดับที่ของการเป็นบุตรในครอบครัว		
เป็นบุตรคนเดียวหรือคนแรก	312	41.6
เป็นบุตรคนที่ 2	218	29.1
เป็นบุตรคนที่ 3	107	14.3
เป็นบุตรคนที่ 4	58	7.7
เป็นบุตรคนที่ 5 ขึ้นไป	54	7.3

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษามีพี่น้อง 2 - 3 คนมากที่สุดร้อยละ 66.4 และนักศึกษาที่เป็นบุตรคนแรกหรือบุตรคนที่ 2 ร้อยละ 70.7

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการประกอบอาชีพของพี่น้อง

ข้อมูลของสมาชิก	n = 750	
	จำนวน	ร้อยละ
ยังไม่มีอาชีพทั้งหมด	395	52.7
ประกอบอาชีพแล้วบางคน	199	26.5
ประกอบอาชีพแล้วทุกคน	156	20.8

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าพี่น้องของนักศึกษายังไม่มีอาชีพทั้งหมดร้อยละ 52.7 ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือประกอบอาชีพแล้วบางคนร้อยละ 26.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ของครอบครัว

รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	n = 750	
	จำนวน	ร้อยละ
สูงกว่า 20,000 บาทต่อเดือน	389	51.9
5,000 - 20,000 บาทต่อเดือน	306	40.8
ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน	55	7.3

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า ครอบครัวของนักศึกษามีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 20,000 บาท ร้อยละ 51.9 รองลงมาคือรายได้ 5,000 – 20,000 บาท ร้อยละ 40.8

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามภาระที่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว

ภาระที่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว	n = 750	
	จำนวน	ร้อยละ
มีในบางส่วน	444	59.2
ไม่มีเลย	240	32.0
มีทั้งหมด	66	8.8

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีภาระในบางส่วน ที่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว ร้อยละ 59.2 รองลงมาไม่ต้องรับผิดชอบต่อครอบครัว ร้อยละ 32.0

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามทัศนคติในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา

ทัศนคติในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา	n = 750	
	จำนวน	ร้อยละ
สามารถหางานที่ตรงกับสาขาวิชาได้	280	37.3
คาดว่าจะได้งานที่ไม่ตรงกับสาขา	167	22.3
คิดว่าคงว่างงาน	28	3.7
ไม่แน่ใจ	275	36.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่คาดว่าจะหางานทำได้มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 59.6 รองลงมาเป็นนักศึกษาที่ยังไม่แน่ใจ ร้อยละ 36.7 อันดับสุดท้าย คิดว่าคงว่างงาน ร้อยละ 3.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความกังวลใจในการหางานทำ

ความกังวลใจในการหางานทำ	n = 750	
	จำนวน	ร้อยละ
มีความกังวลใจมาก	196	26.1
มีความกังวลใจบ้าง	432	57.6
ไม่กังวลใจ	122	16.3

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความกังวลใจบ้างในการหางานทำหลังสำเร็จการศึกษา เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 57.6 รองลงมาคือ มีความกังวลใจมาก ร้อยละ 26.1 และไม่กังวลใจเลย ร้อยละ 16.3

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาการวางแผนเข้าสู่อาชีพ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ จำแนกตามองค์ประกอบ

ลำดับที่	องค์ประกอบกรวางแผนเข้าสู่อาชีพ	n = 750		ระดับปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.	
1.	ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน	3.39	.40	ปานกลาง
2.	ด้านการรู้จักตนเอง	3.18	.37	ปานกลาง
3.	ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	2.98	.41	ปานกลาง
4.	ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้	2.89	.53	ปานกลาง
5.	ด้านการวางแผนในการหางาน	2.50	.59	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.98	.33	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรรมการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่ควรเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.11 พบว่าในภาพรวม นักศึกษามีการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติรายด้านแล้วพบว่า นักศึกษาวางแผนเข้าสู่อาชีพด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน โดยมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด การปฏิบัติรองลงมาคือ ด้านการรู้จักตนเอง และด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ การปฏิบัติสุดท้ายที่นักศึกษปฏิบัติ คือด้านการวางแผนในการหางาน

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน

ลำดับ ที่	การศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพ ที่เหมาะสม กับคุณสมบัติของตน	n = 750		ระดับปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.	
1.	การพิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพ ที่ต้องการจะทำ	3.52	.59	มาก
2.	การพิจารณาถึงประสบการณ์ที่จะได้ รับจากการทำงาน	3.49	.63	ปานกลาง
3.	การพิจารณาลักษณะของงานว่ามีความ สอดคล้องกับความต้องการของตนเอง	3.47	.60	ปานกลาง
4.	การพิจารณาถึงความปลอดภัยในการ ทำงาน	3.46	.69	ปานกลาง
5.	การเปรียบเทียบความต้องการในอาชีพ กับความเป็นจริงในปัจจุบัน	3.35	.61	ปานกลาง
6.	การพิจารณาถึงสวัสดิการของหน่วย งานที่ต้องการจะทำ	3.24	.71	ปานกลาง
7.	การพิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่สน ใจกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ	3.18	.65	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		3.39	.40	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.12 พบว่านักศึกษาได้ปฏิบัติเพื่อการวางแผนเข้าสู่อาชีพด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาได้พิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพที่ต้องการจะทำโดยมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติระดับมากและเป็นการปฏิบัติสูงสุด รองลงมานักศึกษาพิจารณาถึงประสบการณ์ที่จะได้รับจากการทำงาน

และการพิจารณาลักษณะของงานว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของตนเองตามลำดับ ส่วนการพิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่สนใจกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการรู้จักตนเอง

ลำดับที่	การรู้จักตนเอง	n = 750		ระดับปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.	
1.	การพิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงาน	3.37	.62	ปานกลาง
2.	การมีความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามา	3.29	.66	ปานกลาง
3.	การมีความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ ๆ เฉพาะของอาชีพ	3.28	.65	ปานกลาง
4.	การพิจารณาคูณค่าของงานอาชีพที่สนใจซึ่งมีส่วนในการช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	3.20	.70	ปานกลาง
5.	การพิจารณาความรู้ ความเข้าใจในสาขาวิชาที่เรียน	3.12	.54	ปานกลาง
6.	การพิจารณาความพร้อมต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานที่สมัครต้องการ	3.07	.78	ปานกลาง
7.	การพิจารณาความสามารถพิเศษที่เหมาะสมกับการทำงาน	3.06	.65	ปานกลาง
	ความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ	3.05	.62	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	3.18	.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.13 พบว่านักศึกษา ได้ปฏิบัติเพื่อวางแผนเข้าสู่อาชีพด้านการรู้จักตนเองในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยปฏิบัติรายชื่อแล้วพบว่านักศึกษา ได้พิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงานโดยมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด การปฏิบัติรองลงมาคือ การมีความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามา และการมีความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ ๆ เฉพาะของอาชีพ ส่วนการพิจารณาถึงความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ นักศึกษาได้ปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ
ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ

ลำดับ ที่	การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	n = 750		ระดับปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.	
1.	การพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่าง การศึกษากับการทำงานจริง	3.38	.63	ปานกลาง
2.	การสร้างความกระตือรือร้นในการ ทำงาน	3.31	.64	ปานกลาง
3.	การปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัว ในการทำงาน	3.04	.66	ปานกลาง
4.	การหาโอกาสไปฝึกงานในหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่ศึกษา	3.02	.76	ปานกลาง
5.	การมีความสนใจและติดตามความ เคลื่อนไหวในวิชาชีพที่ศึกษา	3.00	.69	ปานกลาง
6.	การฝึกทักษะทางคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้อง กับวิชาชีพ	2.99	.75	ปานกลาง
7.	การฝึกทักษะต่างๆเพิ่มเติมเพื่อสร้าง ความชำนาญในวิชาชีพ	2.80	.65	ปานกลาง
8.	การฝึกทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อ สาร	2.79	.77	ปานกลาง
9.	การฝึกความสามารถพิเศษเพื่อส่ง เสริมการทำงาน	2.78	.69	ปานกลาง
10.	การลงทะเบียนในวิชาเลือกเพิ่มหรือ เสริมทักษะความรู้ความชำนาญ ในวิชาชีพ	2.73	.85	ปานกลาง
11.	การได้เข้าร่วมฟังบรรยายการประชุม เรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบ อาชีพ	2.41	.86	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม		2.98	.41	ปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักศึกษาได้ปฏิบัติเพื่อวางแผนเข้าสู่อาชีพด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาได้พิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการทำงานจริง โดยมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด การปฏิบัติรองลงมาคือการสร้างความกระตือรือร้นในการทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน และการหาโอกาสไปฝึกงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่ศึกษาตามลำดับ ส่วนการเข้าร่วมฟังบรรยาย การประชุมเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพมีการปฏิบัติในระดับน้อย

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพด้านการปรึกษาผู้มีความรู้

ลำดับที่	การปรึกษาผู้มีความรู้	n = 750		ระดับปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.	
1.	การได้ฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้าง	3.14	.68	ปานกลาง
2.	การได้รับคำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง	3.04	.70	ปานกลาง
3.	การมีโอกาสดำเนินการปรึกษาถึงลักษณะการทำงานกับรุ่นพี่ที่จบไปแล้ว	2.85	.75	ปานกลาง
4.	การปรึกษาถึงการทำงานในสาขาที่ใกล้เคียงกับอาจารย์อาจารย์ที่ปรึกษา	2.72	.78	ปานกลาง
5.	การขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับโอกาสในการได้งานจากผู้มีความรู้	2.71	.77	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม		2.89	.53	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักศึกษาได้ปฏิบัติเพื่อการวางแผนเข้าสู่อาชีพด้านการปรึกษาผู้มีความรู้ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติรายข้อพบว่า นักศึกษา ได้พิจารณาถึงการได้ฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้าง โดยมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด การปฏิบัติรองลงมาคือ การได้รับคำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง และการมี

โอกาสได้พูดคุยปรึกษาถึงลักษณะการทำงานกับรุ่นพี่ที่จบไปแล้วส่วนการขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับโอกาสในการได้งานจากผู้มีความรู้ นักศึกษาปฏิบัติเป็นลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการวางแผนในการหางาน

ลำดับที่	การวางแผนในการหางาน	n = 750		ระดับปฏิบัติ
		\bar{X}	S.D.	
1.	การได้สอบถามถึงแหล่งงานตาม ต้องการจากบุคคลรอบข้าง	3.00	.73	ปานกลาง
2.	การได้ฟัง อ่านข่าวสารรับสมัครงาน จากแหล่งต่างๆ	2.95	.70	ปานกลาง
3.	การได้พูดคุยสอบถามถึงการวางตัว การตอบในการสอบสัมภาษณ์อย่าง คร่าวๆ กับอาจารย์	2.61	.87	ปานกลาง
4.	ในการติดตามข่าวสารการรับสมัคร งาน ได้มีการจดบันทึกรายละเอียด ที่หน่วยงานต่าง ๆ แจ้งให้ทราบ	2.47	.89	น้อย
5.	การขอคำแนะนำ เรื่องการกรอกใบ สมัครงานจากอาจารย์ หรือหน่วยงาน ของสถาบัน	2.23	.91	น้อย
6.	การได้ไปเยี่ยมชมที่ทำงานของรุ่นพี่ หรือคนที่รู้จัก เพื่อสังเกตลักษณะงาน ที่ต้องการ	2.23	.97	น้อย
7.	การได้เข้าร่วมกิจกรรม ณ สถานที่ ที่ จัดนัดพบแรงงาน หรือวันตลาดนัด แรงงาน	2.04	.94	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม		2.50	.59	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักศึกษาได้ปฏิบัติเพื่อการวางแผนเข้าสู่อาชีพด้านการวางแผนในการหางานในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการปฏิบัติรายชื่อแล้วพบว่า นักศึกษาได้พิจารณาถึงการสอบถามถึงแหล่งงานตามต้องการจากบุคคลรอบข้าง โดยมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด การปฏิบัติรองลงมาคือ การได้ฟัง อ่านข่าวสารรับสมัครงานจากแหล่งต่าง ๆ และการได้พูดคุยสอบ

ถามถึงการวางตัวการตอบในการสสอบสัมภาษณ์อย่างคร่าว ๆ กับอาจารย์ ตามลำดับ ส่วนการปฏิบัติอันดับสุดท้าย คือการได้เข้าร่วมกิจกรรม ณ สถานที่ที่จัดนัดพบแรงงานหรือวันตลาดนัดแรงงาน

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการแก้ปัญหาการว่างงาน

4.3.1 การยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อสภาพการว่างงานในปัจจุบัน

สภาพการว่างงานในปัจจุบัน	n = 750	
	จำนวน	ร้อยละ
ยังเป็นปัญหามาก	304	40.5
สถานการณ์เริ่มผ่อนคลาย	409	54.5
สถานการณ์ดีขึ้นแล้ว	37	4.9

จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 59.4 มีความเห็นว่าสถานการณ์การว่างงานดีขึ้น และร้อยละ 40.5 มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหามาก

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อระยะเวลาของการมีงานทำ

ระยะเวลาของการมีงานทำ	n = 750	
	จำนวน	ร้อยละ
จะได้งานทำทันที	64	8.5
อีกประมาณ 3-6 เดือน	189	25.2
ประมาณ 6 เดือน ถึง 1 ปี	115	15.3
มากกว่า 1 ปี	98	13.1
ประมาณเวลาไม่ได้	284	37.9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นการค่า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 02-254-4000

จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 53.6 มีความคิดเห็นว่าจะต้องรอเวลาเพื่อได้งานทำ และมีเพียงร้อยละ 8.5 ที่มีความคิดเห็นว่าจะได้งานทำทันทีและมีนักศึกษาร้อยละ 37.9 ประมาณเวลาไม่ได้

4.3.2 การหาวิธีต่างๆ มาทดแทนเพื่อจัดหรือบรรเทาปัญหา

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวน คำร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างในการแก้ปัญหาการว่างงานจำแนกตามการปฏิบัติขณะรอหางาน

สถานที่พักเพื่อรอหางานทำ	n = 750	
	จำนวน	ร้อยละ
กลับภูมิลำเนาเดิมเพื่อลดค่าใช้จ่าย	161	21.4
อยู่ในกรุงเทพฯ เพราะมีโอกาสดำรงงานมากกว่า	315	42.0
ผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ	274	36.5

จากตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาร้อยละ 42 ต้องการอยู่ในกรุงเทพฯ เพราะมีโอกาสดำรงงานทำมากกว่า ส่วนผู้ที่กลับภูมิลำเนาเดิมเพื่อลดค่าใช้จ่ายมีเพียงร้อยละ 21.4 และร้อยละ 36.5 เป็นผู้ที่ภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวน คำร้อยละของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับที่ วิธีการแก้ปัญหาการว่างงาน

ลำดับที่	วิธีการแก้ปัญหาการว่างงาน	n = 670						รวมคะแนนน้ำหนักรวมวิธีการ
		ลำดับที่ของการเลือก						
		ลำดับ 1 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 2 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 3 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 4 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 5 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 6 จำนวน ร้อยละ	
1	ศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่า	277 (41.3)	128 (19.2)	91 (13.6)	76 (11.4)	76 (11.4)	22 (3.3)	3,068
2	ทำงานทุกอย่างแม้ไม่ตรงสาขา เพื่อรอจังหวะได้งานที่ดีกว่า	255 (38.1)	94 (14.0)	168 (25.1)	99 (14.8)	44 (6.6)	10 (1.5)	3,067
3	ศึกษาในสาขาอื่น ๆ	73 (10.9)	242 (36.1)	148 (22.2)	112 (16.7)	72 (10.8)	23 (3.4)	2,743
4	เข้ารับการศึกษาวิชาชีพระยะสั้นเพื่อสามารถนำมาประกอบอาชีพอิสระได้	35 (5.2)	119 (17.8)	135 (20.2)	221 (33.0)	134 (20.1)	26 (3.9)	2,302
5	สมัครเป็นอาสาสมัครเพื่อทำกิจกรรมให้สังคม	6 (0.9)	42 (6.3)	71 (10.6)	75 (11.2)	245 (36.6)	231 (34.5)	1,476
6	อยู่บ้านเฉย ๆ รอจุดสถานการณ์ต่อไป	24 (3.6)	45 (6.7)	57 (8.5)	87 (13.0)	99 (14.8)	358 (54.2)	1,416

* มีนักศึกษาที่ไม่ออกความคิดเห็นใด ๆ ทั้งสิ้นจำนวน 80 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.20 พบว่านักศึกษาเลือกข้อความเป็นลำดับที่ 1 คือร้อยละ 41.3 คิดที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าและร้อยละ 38.1 จะทำงานทุกอย่างแม้ไม่ตรงสาขาเพื่อรอจังหวะได้งานที่ดีกว่า

เลือกข้อความเป็นอันดับ 2 คือ คิดที่จะศึกษาในสาขาอื่นๆ ร้อยละ 36.1 และคิดที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่า ร้อยละ 19.2 ตามลำดับ สำหรับข้อความที่นักศึกษาเลือกเป็นอันดับสุดท้ายคือ อยู่บ้านเฉย ๆ รอคุณสมบัติต่อไป ร้อยละ 53.7 เมื่อพิจารณาคำนำหน้านักคะแนนแล้ว ได้ตามลำดับดังนี้ คือ คิดที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่า รองลงมาคือ จะทำงานทุกอย่างแม้ไม่ตรงสาขาเพื่อรอจังหวะได้งานที่ดีกว่า และคิดที่จะศึกษาในสาขาอื่น ๆ

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวน คำร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับที่ของการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำงาน

ลำดับที่	การตัดสินใจเกี่ยวกับการทำงาน	n=750					รวมคะแนนนำนักความสำคัญของแต่ละผล
		ลำดับที่ของการตัดสินใจ					
		ลำดับ 1 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 2 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 3 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 4 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 5 จำนวน ร้อยละ	
1	พิจารณางานอะไรก็ได้ที่คิดแล้วว่ามีความเหมาะสมกับตนเอง	335 (45.0)	151 (20.1)	150 (20)	97 (12.9)	17 (2.0)	2,491
2	พิจารณางานตามสาขาที่จบมาและค่าตอบแทนตามวุฒิเท่านั้น	224 (29.9)	178 (23.7)	101 (13.5)	104 (13.9)	143 (19.1)	2,486
3	พิจารณางานที่ใกล้เคียงกับสาขาที่เรียนเพื่อประกอบอาชีพ	75 (10)	166 (22.1)	199 (26.5)	174 (23.2)	136 (18.1)	2,120
4	พิจารณางานตามสาขาที่จบมาโดยไม่เกี่ยวข้องค่าตอบแทน	74 (9.9)	159 (21.2)	199 (26.5)	159 (21.2)	159 (21.2)	2,080
5	พิจารณางานอะไรก็ได้ทำไปก่อนเพื่อรอหางานใหม่ที่ดีกว่า	42 (5.6)	96 (12.6)	101 (13.5)	216 (28.6)	295 (39.3)	1,624

จากตารางที่ 4.21 พบว่านักศึกษาเลือกข้อความเป็นลำดับที่ 1 คือ ร้อยละ 45 พิจารณางานอะไรก็ได้ที่คิดแล้วว่ามีความเหมาะสมกับตนเอง และร้อยละ 29.9 พิจารณางานตามสาขาที่จบมาและค่าตอบแทนตามวุฒิเท่านั้น

เลือกข้อความเป็นลำดับที่ 2 คือ พิจารณางานตามสาขาที่จบมาและค่าตอบแทนตามวุฒิเท่านั้น ร้อยละ 23.7 และพิจารณางานที่ใกล้เคียงกับสาขาที่เรียนเพื่อประกอบอาชีพ ร้อยละ 22.1 ตามลำดับ สำหรับข้อความที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเป็นอันดับสุดท้ายคือ พิจารณางานอะไรก็ได้ทำไปก่อนเพื่อรอหางานใหม่ที่ดีกว่า ร้อยละ 39.3 เมื่อพิจารณาคำนำหน้าแล้ว กลุ่มตัวอย่างพิจารณางานอะไรก็ได้ที่คิดแล้วว่ามีความเหมาะสมกับตนเองเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือพิจารณางานตามสาขาที่

จบมา และคำตอบแทนตามวุฒิเท่านั้น โดยพิจารณางานอะไรก็ได้ทำไปก่อน เพื่อรองานใหม่ที่ดีกว่า เป็นอันดับสุดท้าย

4.3.3 การขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวน คำร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามลำดับที่ของการติดต่อกับบุคคลหรือหน่วยงาน เพื่อโอกาสในการได้งานทำ

ลำดับที่	การติดต่อกับบุคคลหรือหน่วยงาน	n=750							รวมคะแนนน้ำหนักวิธีการ
		ลำดับที่ของการเลือก							
		ลำดับ 1 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 2 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 3 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 4 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 5 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 6 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 7 จำนวน ร้อยละ	
1	ติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชน	263 (35.1)	84 (11.2)	87 (11.6)	72 (9.6)	106 (14.1)	106 (14.1)	32 (4.3)	3,630
2	ติดต่อเพื่อน	115 (15.3)	170 (22.7)	203 (27.1)	120 (16.0)	60 (8.0)	43 (5.7)	39 (5.2)	3,625
3	ติดต่อรุ่นพี่	144 (19.2)	174 (23.2)	127 (16.9)	122 (16.3)	81 (10.8)	74 (9.9)	28 (3.7)	3,594
4	ติดต่อ อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา	59 (7.9)	129 (17.1)	138 (18.4)	135 (18.0)	128 (17.0)	112 (15.1)	49 (6.5)	3,074
5	ติดต่อสถาบัน	86 (11.5)	78 (10.4)	79 (10.5)	129 (17.2)	119 (15.9)	111 (14.8)	148 (19.7)	2,708
6	ติดต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้บริการ	27 (3.5)	58 (7.7)	78 (10.4)	78 (10.4)	145 (19.3)	157 (21.0)	207 (27.6)	2,195
7	เข้าฟังการอภิปรายสนทนาต่าง ๆ เพื่อโอกาสการมีงานทำ	56 (7.5)	57 (7.6)	38 (5.0)	94 (12.5)	111 (14.8)	147 (19.6)	247 (33.0)	2,174

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักศึกษาเลือกข้อความเป็นอันดับ 1 คือ ร้อยละ 35.1 ติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชน และร้อยละ 19.2 ติดต่อรุ่นพี่

เลือกข้อความเป็นอันดับที่ 2 คือ ติดต่อรุ่นพี่ ร้อยละ 23.2 และติดต่อเพื่อน ร้อยละ 22.7 ตามลำดับ สำหรับข้อความที่นักศึกษาเลือกเป็นอันดับสุดท้ายคือ เข้าฟังการอภิปราย สนทนาต่าง ๆ เพื่อโอกาสการมีงานทำร้อยละ 33.0

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักคะแนนแล้วได้ตามลำดับดังนี้ คือ ติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชน รองลงมาคือ ติดต่อเพื่อน และติดต่อรุ่นพี่ โดยมีกรเข้าฟังอภิปราย สนทนาต่าง ๆ เพื่อโอกาสการมีงานทำเป็นอันดับสุดท้าย ให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำ ไปใช้

ตารางที่ 4.23 แสดงจำนวนค่าร้อยละของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับที่ของความต้องการ
การช่วยเหลือจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเพื่อ
การมีงานทำ

อันดับที่	ความต้องการ การช่วยเหลือจากสถาบัน เพื่อการมีงานทำ	n = 750							รวม คะแนน น้ำ หนัก วิธีการ
		ลำดับที่ของความต้องการการช่วยเหลือ							
		ลำดับ 1 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 2 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 3 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 4 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 5 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 6 จำนวน ร้อยละ	ลำดับ 7 จำนวน ร้อยละ	
1	ตั้งศูนย์ประสานการสมัคร งานประจำสถาบัน	252 (33.8)	181 (24.1)	85 (11.1)	57 (7.6)	35 (4.7)	82 (10.8)	58 (7.7)	3,830
2	จัดตลาดนัดแรงงาน	212 (28.4)	220 (29.3)	72 (9.6)	73 (9.7)	37 (4.9)	63 (8.4)	73 (9.7)	3,766
3	จัดการเรียนระยะสั้นใน สาขาต่าง ๆ เพื่อเพิ่ม ความสามารถ	101 (13.5)	88 (11.7)	130 (17.3)	207 (27.7)	63 (8.4)	79 (10.5)	82 (10.8)	3,142
4	จัดโปรแกรมฝึกอาชีพพิเศษ ระยะสั้น	61 (8.1)	113 (15.1)	177 (23.7)	132 (17.6)	72 (10.5)	96 (12.7)	99 (13.4)	3,025
5	เปิดรับผู้จบการศึกษาบาง ส่วนเข้าเป็นผู้ช่วยงาน วิจัยของสถาบัน	44 (5.8)	53 (7.1)	128 (17.1)	101 (13.5)	260 (34.75)	92 (12.3)	72 (10.5)	2,706
6	รับสมัครคัดเลือกผู้จบการ ศึกษาบางส่วนเข้าเป็นผู้ ช่วยสอนในสถาบัน	57 (7.6)	57 (7.6)	77 (10.3)	112 (14.9)	139 (18.6)	237 (31.6)	71 (9.5)	2,536
7	เปิดรับผู้จบการศึกษาบาง ส่วนเข้าเป็นผู้ควบคุม ห้องปฏิบัติการทดลอง	23 (3.1)	38 (5.0)	81 (10.7)	68 (9.1)	144 (19.1)	101 (13.5)	295 (39.5)	1,995

จากตารางที่ 4.23 พบว่า นักศึกษาเลือกข้อความเป็นลำดับที่ 1 คือ ร้อยละ 33.8 ต้องการให้
ตั้งศูนย์ประสานการสมัครงานประจำสถาบัน และร้อยละ 28.4 ต้องการให้จัดตลาดนัดแรงงาน

เลือกข้อความเป็นลำดับที่ 2 คือ ต้องการให้จัดตลาดนัดแรงงาน ร้อยละ 29.3 และต้องการ
ให้ตั้งศูนย์ประสานการสมัครงานประจำสถาบัน ร้อยละ 24.1 ตามลำดับ สำหรับข้อความที่นัก
ศึกษา เลือกเป็นลำดับสุดท้ายคือ ต้องการให้เปิดรับผู้จบการศึกษาบางส่วนเข้าเป็นผู้ควบคุมห้อง
ปฏิบัติการทดลอง ร้อยละ 39.5 เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักคะแนนแล้ว ได้ปฏิบัติตามลำดับดังนี้
ต้องการให้ตั้งศูนย์ประสานการสมัครงานประจำสถาบัน รองลงมาคือ ต้องการให้จัดตลาดนัดแรง
งาน และต้องการให้จัดการเรียนระยะสั้นในสาขาต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสามารถ ตามลำดับ โดย
ต้องการให้เปิดรับผู้จบการศึกษาบางส่วนเข้าเป็นผู้ควบคุมห้องปฏิบัติการทดลองเป็นลำดับสุดท้าย

4.4 ผลการเปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรีโดยเปรียบเทียบจำแนกตามนักศึกษาชายนักศึกษาหญิง คณะและผลการเรียน

4.4.1 เปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

องค์ประกอบการวางแผนเข้าสู่อาชีพ	ชาย (n = 396)			หญิง (n = 354)			t Prop
	X	S.D.	ระดับปฏิบัติ	X	S.D.	ระดับปฏิบัติ	
ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน	3.36	.51	ปานกลาง	3.49	.53	ปานกลาง	.001*
ด้านการรู้จักตนเอง	3.11	.48	ปานกลาง	3.07	.48	ปานกลาง	.263
ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	2.98	.52	ปานกลาง	2.95	.54	ปานกลาง	.462
ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้	2.90	.55	ปานกลาง	2.89	.62	ปานกลาง	.776
ด้านการวางแผนในการหางาน	2.48	.63	น้อย	2.56	.90	ปานกลาง	.459
ค่าเฉลี่ยรวม	2.98	.38	ปานกลาง	3.02	.59	ปานกลาง	.298

* $P \leq .05$

จากตารางที่ 4.24 แสดงให้เห็นว่า ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้ปฏิบัติในระดับปานกลางในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ และค่าเฉลี่ยในภาพรวมพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติในด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยที่นักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติมากกว่านักศึกษาชาย ส่วนในอีก 4 ด้านนั้นนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการศึกษาลักษณะงานและคั่น
หาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

การปฏิบัติในการศึกษาลักษณะงาน และคั่นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณ สมบัติของตน	ชาย (n = 396)			หญิง (n = 354)			t Prop
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	
การพิจารณาลักษณะของงานว่ามีความ สอดคล้องกับความต้องการของตน เอง	3.45	.60	ปานกลาง	3.49	.61	ปานกลาง	.337
การเปรียบเทียบความต้องการในอาชีพ กับความเป็นจริงในปัจจุบัน	3.35	.63	ปานกลาง	3.36	.59	ปานกลาง	.810
การพิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่ สนใจกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ	3.19	.62	ปานกลาง	3.17	.67	ปานกลาง	.643
การพิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพ ที่ต้องการจะทำ	3.52	.60	มาก	3.52	.58	มาก	.904
การพิจารณาถึงสวัสดิการของหน่วย งานที่ต้องการจะทำ	3.28	.69	ปานกลาง	3.19	.73	ปานกลาง	.084
การพิจารณาถึงประสบการณ์ที่จะได้รับ จากการทำงาน	3.48	.65	ปานกลาง	3.51	.61	มาก	.600
การพิจารณาถึงความปลอดภัยในการ ทำงาน	3.48	.69	ปานกลาง	3.44	.70	ปานกลาง	.485
ค่าเฉลี่ยรวม	3.36	.51	ปานกลาง	3.49	.53	ปานกลาง	.001*

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.25 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ได้ปฏิบัติระดับปานกลาง ในด้านการศึกษาลักษณะงานและคั่นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน และค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อและเมื่อพิจารณาระดับการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้ปฏิบัติมากเกี่ยวกับการพิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพที่ต้องการจะทำ และการพิจารณาประสบการณ์ที่จะได้รับจากการทำงาน

ส่วนการพิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่สนใจกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และการพิจารณาถึงสวัสดิการของหน่วยงานที่ต้องการจะทำ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.26 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการรู้จักตนเองระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

การปฏิบัติในการรู้จักตนเอง	ชาย (n = 396)			หญิง (n = 354)			t Prop
	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	
การพิจารณาความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาที่เรียน	3.13	.54	ปานกลาง	3.12	.55	ปานกลาง	.917
การมีความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ	3.03	.63	ปานกลาง	3.07	.61	ปานกลาง	.408
การมีความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามา	3.28	.64	ปานกลาง	3.31	.69	ปานกลาง	.498
การพิจารณาความสามารถพิเศษที่เหมาะสมกับการทำงาน	3.07	.65	ปานกลาง	3.05	.64	ปานกลาง	.639
การมีความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ๆ เฉพาะของอาชีพ	3.28	.65	ปานกลาง	3.29	.64	ปานกลาง	.823
การพิจารณาคุณค่าของงานอาชีพที่สนใจซึ่งมีส่วนช่วยแก้ปัญหา	3.18	.68	ปานกลาง	3.23	.72	ปานกลาง	.308
การพิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงาน	3.35	.61	ปานกลาง	3.38	.64	ปานกลาง	.497
การพิจารณาความพร้อมต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานที่สมัครต้องการ	3.11	.75	ปานกลาง	3.04	.81	ปานกลาง	.233
ค่าเฉลี่ยรวม	3.11	.48	ปานกลาง	3.07	.48	ปานกลาง	.263

จากตารางที่ 4.26 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้ปฏิบัติระดับปานกลาง ในด้านการรู้จักตนเอง และค่าเฉลี่ยปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อและเมื่อพิจารณาลำดับที่ค่าเฉลี่ยปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้พิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงาน พิจารณาถึงความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามาและพิจารณาถึงความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ๆ เฉพาะของอาชีพ

ส่วนการพิจารณาความพร้อมต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานต้องการกับการพิจารณาถึงความสามารถพิเศษที่เหมาะสมกับการทำงานมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.27 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

การปฏิบัติในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	ชาย (n = 396)			หญิง (n = 354)			t Prop
	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	
การหาโอกาสไปฝึกงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่ศึกษา	3.00	.76	ปานกลาง	3.03	.75	ปานกลาง	.507
การลงทะเบียนในวิชาเลือกเพื่อเพิ่มหรือเสริมทักษะความรู้ความชำนาญในวิชาชีพ	2.77	.84	ปานกลาง	2.68	.87	ปานกลาง	.159
การฝึกทักษะทางคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับวิชาชีพ	2.99	.73	ปานกลาง	2.99	.77	ปานกลาง	.914
การฝึกทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสาร	2.82	.76	ปานกลาง	2.75	.79	ปานกลาง	.213
การฝึกทักษะต่าง ๆ เพิ่มเติมเพื่อสร้างความชำนาญในวิชาชีพ	2.80	.67	ปานกลาง	2.79	.62	ปานกลาง	.856
การฝึกความความสามารถพิเศษเพื่อส่งเสริมการทำงาน	2.82	.70	ปานกลาง	2.74	.68	ปานกลาง	.112
การปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน	3.02	.68	ปานกลาง	3.07	.63	ปานกลาง	.246
การพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการทำงานจริง	3.41	.62	ปานกลาง	3.35	.63	ปานกลาง	.135
การสร้างความกระตือรือร้นในการทำงาน	3.31	.66	ปานกลาง	3.32	.63	ปานกลาง	.804
การเข้าร่วมฟังบรรยายการประชุม เรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	2.43	.88	น้อย	2.38	.85	น้อย	.360
การมีความสนใจและติดตามความเคลื่อนไหวในวิชาชีพที่ศึกษา	2.98	.67	ปานกลาง	3.01	.72	ปานกลาง	.496
ค่าเฉลี่ยรวม	2.98	.52	ปานกลาง	2.95	.54	ปานกลาง	.462

จากตารางที่ 4.27 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้ปฏิบัติระดับปานกลาง ในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ และค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อและเมื่อพิจารณาลำดับที่ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้พิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการทำงานจริง พิจารณาถึงความกระตือรือร้นในการทำงาน และพิจารณาถึงการปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน

ส่วนการเข้าร่วมฟังบรรยาย การประชุมเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพได้ปฏิบัติในระดับน้อยและมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.28 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพด้านการปรึกษาผู้มีความรู้ ระหว่าง นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

การปฏิบัติในการปรึกษาผู้มีความรู้	ชาย (n = 396)			หญิง (n = 354)			t Prop
	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	
การได้รับคำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง	3.10	.67	ปานกลาง	2.97	.73	ปานกลาง	.797
การปรึกษาถึงการทำงานในสาขาที่ใกล้เคียงกับอาจารย์ ฯลฯ	2.76	.78	ปานกลาง	2.68	.79	ปานกลาง	.358
การขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับโอกาสในการได้งานจากผู้มีความรู้	2.73	.74	ปานกลาง	2.68	.81	ปานกลาง	.664
การมีโอกาสได้พูดคุยปรึกษาถึงลักษณะการทำงานกับรุ่นพี่ที่จบไปแล้ว	2.85	.74	ปานกลาง	2.85	.76	ปานกลาง	.630
การได้ฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้าง	3.15	.66	ปานกลาง	3.13	.69	ปานกลาง	.723
ค่าเฉลี่ยรวม	2.90	.55	ปานกลาง	2.89	.62	ปานกลาง	.776

จากตารางที่ 4.28 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้ปฏิบัติระดับปานกลางในการปรึกษาผู้มีความรู้ และค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อและเมื่อพิจารณาลำดับที่ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้ฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้าง เป็นอันดับแรก รองลงมาคือได้รับคำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง และมีโอกาสได้พูดคุยปรึกษาถึงลักษณะการทำงานกับรุ่นพี่ที่จบไปแล้ว

ส่วนการขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับโอกาสในการได้งานจากผู้มีความรู้ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.29 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการวางแผนในการหางาน
ระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

การปฏิบัติในการ วางแผนในการหางาน	ชาย (n = 396)			หญิง (n = 354)			t Prop
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	
การฟังอ่านข่าวการรับสมัครงานจา แหล่งต่าง ๆ	2.95	.69	ปานกลาง	2.95	.72	ปานกลาง	.996
การสอบถามถึงแหล่งงานตามตึกกา จากบุคคลรอบข้าง	3.01	.72	ปานกลาง	2.98	.74	ปานกลาง	.691
การเข้าร่วมกิจกรรม ณ สถานที่จัดนัดพ แรงงานหรือวันตลาดนัดแรงงาน	2.09	.94	น้อย	1.99	.93	น้อย	.130
ในการติดตามข่าวสารการรับสมัครงา ได้มีการจดบันทึกรายละเอียดที่หน่ว งานต่างๆแจ้งให้ทราบ	2.49	.88	น้อย	2.99	.90	ปานกลาง	.410
การได้ไปเยี่ยมชมที่ทำงานของรุ่นที่เพ็ สังเกตลักษณะงานที่ด้อยการ	2.25	1.00	น้อย	2.20	.95	น้อย	.426
การขอคำแนะนำเรื่องการกรอกใบสมัคร งานจากอาจารย์หรือหน่วยงานขอ สถาบัน	2.26	.92	น้อย	2.20	.90	น้อย	.419
การพูดคุย สอบถามถึงการวางตัว กา ตอบในการสอบสัมภาษณ์อย่างครว ๆ กับอาจารย์	2.64	.86	ปานกลาง	2.58	.89	ปานกลาง	.380
ค่าเฉลี่ยรวม	2.48	.63	ปานกลาง	2.56	.90	ปานกลาง	.459

จากตารางที่ 4.29 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้ปฏิบัติระดับปานกลางในการวางแผนหางาน และค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อและเมื่อพิจารณาลำดับที่ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงได้สอบถามถึงแหล่งงานตามต้องการจากบุคคลรอบข้าง

ส่วนการได้ไปสถานที่จัดนัดพบแรงงานหรือวันตลาดนัดแรงงานมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2 เปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ

ตารางที่ 4.30 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ

องค์ประกอบการวางแผนเข้าสู่อาชีพ	คณะวิศวกรรมศาสตร์ n = 240			คณะสถาปัตยกรรม n = 140			คณะวิทยาศาสตร์ n = 170			คณะเทคโนโลยีการเกษตร n = 200			F Prop
	\bar{X}	SD	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับปฏิบัติ	
ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของคน	3.07	.47	ปานกลาง	3.48	.82	ปานกลาง	3.42	.38	ปานกลาง	3.38	.40	ปานกลาง	.005*
ด้านการรู้จักตนเอง	2.97	.46	ปานกลาง	3.09	.45	ปานกลาง	3.12	.53	ปานกลาง	3.08	.49	ปานกลาง	.046*
ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	2.94	.48	ปานกลาง	2.93	.52	ปานกลาง	3.00	.57	ปานกลาง	2.97	.56	ปานกลาง	.151
ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้	2.94	.55	ปานกลาง	2.85	.57	ปานกลาง	2.87	.51	ปานกลาง	2.90	.68	ปานกลาง	.857
ด้านการวางแผนในการทำงาน	2.51	.67	ปานกลาง	2.44	.62	น้อย	2.46	.53	น้อย	2.65	.47	ปานกลาง	.183
ค่าเฉลี่ยรวม	3.01	.39	ปานกลาง	2.97	.38	ปานกลาง	2.98	.34	ปานกลาง	3.01	.72	ปานกลาง	.145

*P < 0.05

จากตารางที่ 4.30 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะต่างกัน ได้ปฏิบัติระดับปานกลางในการวางแผนเข้าสู่อาชีพและค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในภาพรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่า นักศึกษาคณะต่างกันมีการปฏิบัติในการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนเองและด้านการรู้จักตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ

เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ้ แล้วพบว่า

การปฏิบัติในการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนเองพบว่ามีนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรม มีการปฏิบัติมากกว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ และนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร (ตารางที่ 1 ภาคผนวก ก.)

การปฏิบัติด้านการรู้จักตนเองพบว่าไม่มีรายคู่ใดแตกต่างกัน (ตารางที่ 2 ภาคผนวก ก.)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการปฏิบัติของนักศึกษาแต่ละคณะแล้วพบว่านักศึกษาทุกคณะได้ปฏิบัติตามลำดับ คือ ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนเอง ด้านการรู้จักตนเอง ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้และด้านการวางแผนในการทำงาน

ตารางที่ 4.31 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ

การปฏิบัติ	คณะวิศวกรรมศาสตร์ n = 240			คณะสถาปัตยกรรม n = 140			คณะวิทยาศาสตร์ n = 170			คณะเทคโนโลยีการเกษตร n = 200			F Prop
	X	SD	ระดับ ปฏิบัติ	X	SD	ระดับ ปฏิบัติ	X	SD	ระดับ ปฏิบัติ	X	SD	ระดับ ปฏิบัติ	
การพิจารณา ลักษณะของ งานว่ามีความ สอดคล้องกับ ความต้องการ ของตนเอง	3.52	.57	มาก	3.37	.61	ปาน กลาง	3.44	.65	ปาน กลาง	3.50	.58	ปาน กลาง	.104
การเปรียบเทียบ ความต้องการ ในอาชีพกับ ความเป็นจริง ในปัจจุบัน	3.43	.61	ปาน กลาง	3.29	.61	ปาน กลาง	3.34	.62	ปาน กลาง	3.92	.60	ปาน กลาง	.125
การพิจารณา อัตราค่าจ้าง ของอาชีพที่ สนใจกับ แหล่งข้อมูล ต่าง ๆ	3.29	.61	ปาน กลาง	3.13	.71	ปาน กลาง	3.10	.63	ปาน กลาง	3.15	.64	ปาน กลาง	.017*
การพิจารณาถึง ความก้าวหน้า ในอาชีพที่ ต้องการจะทำ	3.62	.55	มาก	3.40	.64	ปาน กลาง	3.45	.62	ปาน กลาง	3.54	.56	มาก	.002*
การพิจารณา สวัสดิการของ หน่วยงานที่ ต้องการจะทำ ได้พิจารณาถึง	3.33	.67	ปาน กลาง	3.22	.76	ปาน กลาง	3.15	.72	ปาน กลาง	3.20	.71	ปาน กลาง	.078
ประสบการณ์ ที่จะได้รับจาก การทำงาน ได้พิจารณาถึง	3.52	.64	มาก	3.48	.65	ปาน กลาง	3.47	.63	ปาน กลาง	3.51	.60	มาก	.848
ความปลอดภัย ภัยในการ ทำงาน	3.49	.70	ปาน กลาง	3.49	.68	ปาน กลาง	3.41	.72	ปาน กลาง	3.46	.67	ปาน กลาง	.720
ค่าเฉลี่ยรวม	3.07	.47	ปาน กลาง	3.48	.82	ปาน กลาง	3.42	.38	ปาน กลาง	3.38	.40	ปาน กลาง	.005*

*P<0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในวงการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.31 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะต่างกันได้ปฏิบัติระดับปานกลางในด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน และค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาคณะต่างกันปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือข้อการพิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่สนใจกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และพิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพของงานที่ต้องการจะทำ

เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีการเซฟเฟ แล้วพบว่า

การปฏิบัติในการพิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่สนใจกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีการปฏิบัติมากกว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ (ตารางที่ 3 ภาคผนวก ก.)

การปฏิบัติในการพิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพของงานที่ต้องการจะทำพบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีการปฏิบัติมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ตารางที่ 4 ภาคผนวก ก.)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อในการปฏิบัติของนักศึกษาคณะต่างกันพบว่า นักศึกษาแต่ละคณะปฏิบัติคล้ายกันตามลำดับคือ การพิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพของงานที่ต้องการจะทำ การพิจารณาถึงประสบการณ์ที่จะได้รับจากการทำงาน ส่วนการพิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่สนใจกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.32 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการรู้จักตนเองระหว่าง
นักศึกษาคณะต่าง ๆ

การปฏิบัติในการรู้จักตนเอง	คณะวิศวกรรมศาสตร์ n = 240			คณะสถาปัตยกรรม n = 140			คณะวิทยาศาสตร์ n = 170			คณะเทคโนโลยีการเกษตร n = 200			F Prop
	X	SD	ระดับปฏิบัติ	X	SD	ระดับปฏิบัติ	X	SD	ระดับปฏิบัติ	X	SD	ระดับปฏิบัติ	
การพิจารณาความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาที่เรียน	3.14	.53	ปานกลาง	3.07	.55	ปานกลาง	3.17	.57	ปานกลาง	3.12	.53	ปานกลาง	.443
ความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ	3.10	.62	ปานกลาง	2.92	.61	ปานกลาง	3.02	.65	ปานกลาง	3.09	.58	ปานกลาง	.045*
การมีความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามา	3.31	.64	ปานกลาง	3.26	.66	ปานกลาง	3.17	.69	ปานกลาง	3.39	.66	ปานกลาง	.015*
การพิจารณาความสามารถพิเศษที่เหมาะสมกับการทำงาน	3.12	.59	ปานกลาง	3.00	.67	ปานกลาง	3.02	.69	ปานกลาง	3.07	.66	ปานกลาง	.279
การมีความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ๆ เฉพาะของอาชีพ	3.32	.62	ปานกลาง	3.22	.63	ปานกลาง	3.24	.67	ปานกลาง	3.31	.67	ปานกลาง	.361
การพิจารณาคุณค่าของงานอาชีพที่สนใจซึ่งมีส่วนช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	3.23	.71	ปานกลาง	3.12	.71	ปานกลาง	3.21	.72	ปานกลาง	3.22	.66	ปานกลาง	.463
การพิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงาน	3.36	.59	ปานกลาง	3.37	.64	ปานกลาง	3.36	.64	ปานกลาง	3.39	.63	ปานกลาง	.977

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

การปฏิบัติใน การรู้จัก ตนเอง	คณะวิศวกรรมศาสตร์ n = 240			คณะสถาปัตยกรรม n = 140			คณะวิทยาศาสตร์ n = 170			คณะเทคโนโลยี การเกษตร n = 200			F Prop
	\bar{X}	SD	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับ ปฏิบัติ	
การพิจารณา ความพร้อม ต่างๆ ตามที่ หน่วยงานที่ สมัครต้องการ	3.12	.59	ปาน กลาง	3.10	.74	ปาน กลาง	3.02	.82	ปาน กลาง	3.06	.81	ปาน กลาง	.626
ค่าเฉลี่ยรวม	2.97	.46	ปาน กลาง	3.09	.45	ปาน กลาง	3.12	.53	ปาน กลาง	3.08	.49	ปาน กลาง	.046*

*P < 0.05

จากตารางที่ 4.32 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะต่างกัน ได้ปฏิบัติระดับปานกลางในด้าน การรู้จักตนเองและค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่านักศึกษาคณะต่างกันมีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพและการมีความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามา

เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ้ แล้วพบว่า

การปฏิบัติในการพิจารณาถึงความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพพบว่า ไม่มีรายคู่ใดแตกต่างกัน (ตารางที่ 5 ภาคผนวก ก.)

การปฏิบัติในการสนใจอาชีพตามสาขาที่ศึกษามาพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีการปฏิบัติมากกว่านักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ (ตารางที่ 6 ภาคผนวก ก.)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อในการปฏิบัติของนักศึกษาคณะต่างกันพบว่า นักศึกษาแต่ละคณะปฏิบัติคล้ายกันตามลำดับคือ ได้พิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงาน มีความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ ๆ เฉพาะของอาชีพ ส่วนการพิจารณาความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

c11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.33 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ

การปฏิบัติ	คณะวิศวกรรมศาสตร์ n = 240			คณะสถาปัตยกรรม n = 140			คณะวิทยาศาสตร์ n = 170			คณะเทคโนโลยีการเกษตร n = 200			F Prop
	X̄	SD	ระดับปฏิบัติ	X̄	SD	ระดับปฏิบัติ	X̄	SD	ระดับปฏิบัติ	X̄	SD	ระดับปฏิบัติ	
การหาโอกาสไปฝึกงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่ศึกษา	3.00	.74	ปานกลาง	3.05	.74	ปานกลาง	3.03	.80	ปานกลาง	3.00	.76	ปานกลาง	.887
การลงทะเบียนในวิชาเลือกเพิ่มเติมหรือเสริมทักษะความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพ	2.70	.90	ปานกลาง	2.78	.80	ปานกลาง	2.77	.88	ปานกลาง	2.69	.82	ปานกลาง	.697
การฝึกทักษะทางคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	2.98	.75	ปานกลาง	3.01	.72	ปานกลาง	2.92	.78	ปานกลาง	3.04	.72	ปานกลาง	.513
การฝึกทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสาร	2.80	.79	ปานกลาง	2.75	.80	ปานกลาง	2.82	.71	ปานกลาง	2.78	.80	ปานกลาง	.816
การฝึกทักษะต่าง ๆ เพิ่มเติมเพื่อสร้างความชำนาญในวิชาชีพ	2.80	.65	ปานกลาง	2.74	.67	ปานกลาง	2.78	.69	ปานกลาง	2.86	.60	ปานกลาง	.410
การฝึกความสามารถพิเศษเพื่อส่งเสริมการทำงาน	2.76	.70	ปานกลาง	2.73	.68	ปานกลาง	2.76	.69	ปานกลาง	2.85	.69	ปานกลาง	.431
การปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน	3.04	.64	ปานกลาง	2.90	.63	ปานกลาง	3.07	.68	ปานกลาง	3.12	.67	ปานกลาง	.026*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการและตั้งคำถามถึงฝ่ายเอกสารที่ปรึกษา

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

การปฏิบัติ	คณะวิศวกรรมศาสตร์ n = 240			คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ n = 140			คณะวิทยาศาสตร์ n = 170			คณะเทคโนโลยีการเกษตร n = 200			F Prop
	\bar{X}	SD	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับ ปฏิบัติ	
การพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการทำงานจริง	3.39	.61	ปานกลาง	3.33	.69	ปานกลาง	3.36	.66	ปานกลาง	3.43	.57	ปานกลาง	.550
การสร้างความรู้กระตือรือร้นในการทำงาน	3.32	.67	ปานกลาง	3.22	.65	ปานกลาง	3.27	.66	ปานกลาง	3.41	.57	ปานกลาง	.044*
การเข้าร่วมฟังบรรยายการประชุมสัมมนา เรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	2.42	.90	น้อย	2.35	.82	น้อย	2.45	.85	น้อย	2.39	.86	น้อย	.776
การมีความสนใจและติดตามความเคลื่อนไหวในวิชาชีพที่ศึกษา	3.05	.71	ปานกลาง	2.86	.64	ปานกลาง	2.98	.70	ปานกลาง	3.05	.70	ปานกลาง	.048*
ค่าเฉลี่ยรวม	2.94	.48	ปานกลาง	2.93	.52	ปานกลาง	3.00	.57	ปานกลาง	2.97	.56	ปานกลาง	.151

*P<0.05

จากตารางที่ 4.33 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะต่างกันได้ปฏิบัติระดับปานกลางในด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพและค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่านักศึกษาคณะต่างกันปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือการปรับปรุงนุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน การสร้างความรู้กระตือรือร้นในการทำงานและความสนใจและติดตามความเคลื่อนไหวในวิชาชีพที่ศึกษา

เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีการเชฟเฟ่ แล้วพบว่า

การปฏิบัติในการปรับปรุงนุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงานพบว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีการปฏิบัติมากกว่านักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ตารางที่ 7 ภาคผนวก ก.)

การปฏิบัติในการสร้างความรู้กระตือรือร้นในการทำงาน พบว่าไม่มีรายคู่ใดแตกต่างกัน (ตารางที่ 8 ภาคผนวก ก.)

การปฏิบัติในการมีความสนใจและติดตามความเคลื่อนไหวในวิชาชีพที่ศึกษาพบว่าไม่มีรายใดแตกต่างกัน (ตารางที่ 9 ภาคผนวก ก.)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อในการปฏิบัติของนักศึกษาระดับต่างกัน พบว่านักศึกษาแต่ละคณะปฏิบัติคล้ายกันตามลำดับคือ การพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการทำงานจริง การสร้างความกระตือรือร้นในการทำงาน ส่วนการได้เข้าร่วมฟังบรรยายการประชุมสัมมนา เรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.34 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการวางแผนในการปรึกษาผู้มีความรู้ระหว่างนักศึกษาระดับต่าง ๆ

การปฏิบัติในการปรึกษาผู้มีความรู้	คณะวิศวกรรมศาสตร์ n = 240			คณะสถาปัตยกรรม n = 140			คณะวิทยาศาสตร์ n = 170			คณะเทคโนโลยีการเกษตร n = 200			F Prop
	\bar{X}	SD	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับปฏิบัติ	
การได้รับคำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง	3.12	.67	ปานกลาง	3.04	.65	ปานกลาง	2.91	.74	ปานกลาง	3.07	.72	ปานกลาง	.071
การปรึกษาถึงการทำงานในสาขาที่ใกล้เคียงกับอาจารย์ ฯลฯ	2.79	.77	ปานกลาง	2.65	.72	ปานกลาง	2.66	.78	ปานกลาง	2.75	.84	ปานกลาง	.258
การขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับโอกาสในการจ้างงานจากผู้มีความรู้	2.80	.76	ปานกลาง	2.69	.72	ปานกลาง	2.61	.78	ปานกลาง	2.70	.80	ปานกลาง	.110
การมีโอกาสได้พูดคุยปรึกษาถึงลักษณะการทำงานกับรุ่นพี่ที่จบไปแล้ว	2.91	.78	ปานกลาง	2.78	.71	ปานกลาง	2.81	.75	ปานกลาง	2.87	.74	ปานกลาง	.348

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

การปฏิบัติ	คณะวิศวกรรมศาสตร์ n = 240			คณะสถาปัตยกรรม n = 140			คณะวิทยาศาสตร์ n = 170			คณะเทคโนโลยีการเกษตร n = 200			F Prop
	X̄	SD	ระดับ ปฏิบัติ	X̄	SD	ระดับ ปฏิบัติ	X̄	SD	ระดับ ปฏิบัติ	X̄	SD	ระดับ ปฏิบัติ	
การได้ฟังหรือรับทราบ ความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้าง	3.23	.70	ปานกลาง	3.08	.67	ปานกลาง	3.04	.71	ปานกลาง	3.16	.62	ปานกลาง	.062
ค่าเฉลี่ยรวม	2.94	.55	ปานกลาง	2.85	.57	ปานกลาง	2.87	.51	ปานกลาง	2.90	.68	ปานกลาง	.857

จากตารางที่ 4.34 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะต่างกันได้ปฏิบัติระดับปานกลางในด้านการปรึกษาผู้มีความรู้และค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาคณะต่างกันปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อและเมื่อพิจารณาลำดับที่ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาคณะต่างกันปฏิบัติคล้ายกันตามลำดับคือ การฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้าง การรับคำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง ส่วนการปรึกษาถึงการงานในสาขาที่ใกล้เคียงกับอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.35 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการวางแผนในการทำงาน
ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ

การปฏิบัติใน การวางแผน ในการทำงาน	คณะวิศวกรรมศาสตร์ n = 240			คณะสถาปัตยกรรม n = 140			คณะวิทยาศาสตร์ n = 170			คณะเทคโนโลยีการเกษตร n = 200			F Prop
	\bar{X}	SD	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับ ปฏิบัติ	
การได้ฟัง, อ่าน ข่าวการรับ สมัครงานจาก แหล่งต่างๆ	2.99	.70	ปาน กลาง	2.91	.69	ปาน กลาง	2.93	.75	ปาน กลาง	2.95	.68	ปาน กลาง	.745
ได้สอบถามถึง แหล่งงานตาม ต้องการจาก บุคคลรอบข้าง	3.05	.71	ปาน กลาง	2.95	.70	ปาน กลาง	2.98	.76	ปาน กลาง	2.98	.74	ปาน กลาง	.620
การได้เข้าร่วม กิจกรรม ณ สถานที่ที่จัด นัดพบแรงงาน หรือวันตลาด นัดแรงงาน	2.06	.96	น้อย	2.09	.95	น้อย	2.11	.95	น้อย	1.94	.87	น้อย	.296
การติดตามข่าว สารการรับ สมัครงาน ได้ มีการจด บันทึกรายละเอียด ที่หน่วยงานต่าง ๆ แจ้งให้ ทราบ	2.48	.89	น้อย	2.40	.89	น้อย	2.48	.91	น้อย	2.49	.88	น้อย	.823
การได้ไปเยี่ยม ชมที่ทำงาน ของรุ่นพี่หรือ คนที่รู้จักเพื่อ สังเกตลักษณะ งานที่ต้องการ	2.17	1.0	น้อย	2.23	.93	น้อย	2.25	1.01	น้อย	2.26	.95	น้อย	.789

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

การปฏิบัติในการวางแผนในด้านการหางาน	คณะวิศวกรรมศาสตร์ n = 240			คณะสถาปัตยกรรม n = 140			คณะวิทยาศาสตร์ n = 170			คณะเทคโนโลยีการเกษตร n = 200			F Prop
	\bar{X}	SD	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	SD	ระดับปฏิบัติ	
การขอคำแนะนำเรื่องกรอกใบสมัครงานจากอาจารย์ หรือหน่วยงานของสถาบัน	8.35	.96	น้อย	2.15	.87	น้อย	2.20	.88	น้อย	2.17	.89	น้อย	.118
การได้พูดคุยสอบถามถึงการวางตัวการตอบในการสอบสัมภาษณ์อย่างคร่าว ๆ กับอาจารย์	2.69	.90	ปานกลาง	2.57	.84	ปานกลาง	2.49	.86	น้อย	2.65	.88	ปานกลาง	.122
ค่าเฉลี่ยรวม	2.51	.67	ปานกลาง	2.44	.62	น้อย	2.46	.53	น้อย	2.65	.47	ปานกลาง	.183

จากตารางที่ 4.35 แสดงให้เห็นว่า ด้านการวางแผนในการหางานนักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์และนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรได้ปฏิบัติระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมและนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ได้ปฏิบัติระดับน้อย และนักศึกษาคณะต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่านักศึกษาคณะต่างกันปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อและเมื่อพิจารณาลำดับที่ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่านักศึกษาแต่ละคณะปฏิบัติคล้ายกันตามลำดับคือ การสอบถามถึงแหล่งงานตามต้องการจากบุคคลรอบข้าง การฟัง อ่านข่าวการรับสมัครงานจากแหล่งต่างๆ ส่วนการได้เข้าร่วมกิจกรรม ณ สถานที่ที่จัดนัดพบแรงงานหรือวันตลาดนัดแรงงานมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.3 เปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพจำแนกตามผลการเรียนของนักศึกษา

ตารางที่ 4.36 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ในภาพรวมและรายด้านจำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

องค์ประกอบการวางแผนเข้าสู่อาชีพ	ระดับผลการเรียน									F-Prop
	สูงกว่า 3.00 (n = 152)			2.50 – 3.00 (n = 407)			ต่ำกว่า 2.50 (n = 191)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	
ด้านการรู้จักตนเอง	3.16	.42	ปานกลาง	3.08	.47	ปานกลาง	3.05	.55	ปานกลาง	.092
ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนเอง	3.49	.47	ปานกลาง	3.43	.57	ปานกลาง	3.32	.42	ปานกลาง	.003*
ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้	2.94	.49	ปานกลาง	2.92	.63	ปานกลาง	2.81	.54	ปานกลาง	.072
ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	2.98	.46	ปานกลาง	2.99	.55	ปานกลาง	2.92	.58	ปานกลาง	.345
ด้านการวางแผนในการหางาน	2.48	.59	น้อย	2.57	1.78	ปานกลาง	2.45	.67	น้อย	.577
ค่าเฉลี่ยรวม	3.03	.33	ปานกลาง	3.02	.58	ปานกลาง	2.93	.37	ปานกลาง	.082

* $P < 0.05$

จากตารางที่ 4.36 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน ได้ปฏิบัติระดับปานกลางในการวางแผนเข้าสู่อาชีพและค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในภาพรวม พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติรายด้านแล้วพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ด้านศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนเอง

เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีการ เชฟเฟ้ แล้วพบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่า 3.00 มีการปฏิบัติมากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.50 (ตารางที่ 10 ภาคผนวก ก)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยการปฏิบัติของนักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกัน แล้วพบว่านักศึกษาได้ปฏิบัติตามลำดับคือ ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนเอง ด้านการรู้จักตนเอง ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้และด้านการวางแผนในการหางาน

ตารางที่ 4.37 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพด้านการศึกษาลักษณะงานและคั่น
หาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน จำแนกตามระดับผลการเรียนของนัก
ศึกษา

การปฏิบัติในรายข้อด้าน การศึกษาลักษณะงาน และคั่นหาอาชีพที่เหมาะสมกับ คุณสมบัติของตน	ระดับผลการเรียน									F-Prop
	สูงกว่า 3.00 (n = 152)			2.50 – 3.00 (n = 407)			ต่ำกว่า 2.50 (n = 191)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ปฏิบัติ	
การพิจารณาลักษณะของ งานว่ามีความสอดคล้อง กับความต้องการของตน	3.46	.61	ปาน กลาง	3.45	.61	ปาน กลาง	3.51	.56	ปาน กลาง	.593
การเปรียบเทียบความ ต้องการในอาชีพกับ ความเป็นจริงในปัจจุบัน	3.32	.65	ปาน กลาง	3.36	.59	ปาน กลาง	3.36	.63	ปาน กลาง	.803
การพิจารณาอัตราค่าจ้าง ของอาชีพที่สนใจกับ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ	3.11	.68	ปาน กลาง	3.21	.61	ปาน กลาง	3.16	.69	ปาน กลาง	.264
การพิจารณาถึงความก้าว หน้าในอาชีพของงานที่ ต้องการจะทำ	3.49	.64	ปาน กลาง	3.51	.57	ปาน กลาง	3.56	.60	ปาน กลาง	.555
การพิจารณาถึงสวัสดิการ ของหน่วยงานที่ต้องการ จะทำ	3.13	.76	ปาน กลาง	3.28	.68	ปาน กลาง	3.24	.72	ปาน กลาง	.092
การพิจารณาถึงประสพ การณ์ที่จะได้รับจากการ ทำงาน	3.50	.64	ปาน กลาง	3.50	.62	ปาน กลาง	3.49	.63	ปาน กลาง	.972
การพิจารณาถึงความปลอด ภัยในการทำงาน	3.42	.71	ปาน กลาง	3.48	.69	ปาน กลาง	3.46	.70	ปาน กลาง	.615
ค่าเฉลี่ยรวม	3.49	.47	ปาน กลาง	3.43	.57	ปาน กลาง	3.32	.42	ปาน กลาง	.003*

*P < 0.05

จากตารางที่ 4.37 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกัน มีการปฏิบัติใน
ด้านการศึกษาลักษณะงานและคั่นหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนและค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกันปฏิบัติ
แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ เมื่อพิจารณาลำดับที่ค่าเฉลี่ยการ
ปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกันปฏิบัติคล้ายกันตามลำดับคือการ
พิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพของงานที่ต้องการจะทำ การพิจารณาถึงประสพการณ์ที่จะได้
รับจากการทำงาน ส่วนการพิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่สนใจกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย
การปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.38 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการรู้จักตนเอง จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

การปฏิบัติในรายข้อ ด้านการรู้จักตนเอง	ระดับผลการเรียน									F- Prop
	สูงกว่า 3.00 (n = 152)			2.50 – 3.00 (n = 407)			ต่ำกว่า 2.50 (n = 191)			
	X̄	S.D.	ระดับปฏิบัติ	X̄	S.D.	ระดับปฏิบัติ	X̄	S.D.	ระดับปฏิบัติ	
การพิจารณาความรู้ ความเข้าใจในสาขาวิชาเรียน	3.11	.57	ปานกลาง	3.12	.55	ปานกลาง	3.15	.52	ปานกลาง	.707
ความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ	2.95	.65	ปานกลาง	3.04	.62	ปานกลาง	3.13	.58	ปานกลาง	.087
การมีความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามา	3.29	.67	ปานกลาง	3.29	.66	ปานกลาง	3.30	.67	ปานกลาง	.982
การพิจารณาความสามารถพิเศษที่เหมาะสมกับการทำงาน	3.01	.67	ปานกลาง	3.07	.64	ปานกลาง	3.06	.64	ปานกลาง	.637
การมีความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ ๆ เฉพาะของอาชีพ	3.30	.68	ปานกลาง	3.25	.65	ปานกลาง	3.34	.62	ปานกลาง	.237
การพิจารณาคุณค่าของงานอาชีพที่สนใจซึ่งมีส่วนในการช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	3.13	.70	ปานกลาง	3.19	.68	ปานกลาง	3.29	.72	ปานกลาง	.105
การพิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงาน	3.38	.65	ปานกลาง	3.37	.60	ปานกลาง	3.37	.65	ปานกลาง	.984
การพิจารณาความพร้อมต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานที่สมัครต้องการ	3.00	.85	ปานกลาง	3.07	.79	ปานกลาง	3.15	.70	ปานกลาง	.201
ค่าเฉลี่ยรวม	3.16	.42	ปานกลาง	3.08	.47	ปานกลาง	3.05	.55	ปานกลาง	.092

จากตารางที่ 4.38 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกันได้ปฏิบัติระดับปานกลางในด้านการรู้จักตนเองและค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไม่ไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติรายข้อพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกันปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ เมื่อพิจารณาลำดับที่ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกันปฏิบัติคล้ายกันตามลำดับคือ การพิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงาน การมีความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ ๆ เฉพาะของอาชีพ ส่วนการพิจารณาความพร้อมต่าง ๆ ตามที่หน่วยงานที่สมัครต้องการมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.39 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ
อาชีพจำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

การปฏิบัติในรายชื่อดังกล่าว เตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ	ระดับผลการเรียน									F- Prop
	สูงกว่า 3.00 (n = 152)			2.50 – 3.00 (n = 407)			ต่ำกว่า 2.50 (n = 191)			
	X̄	S.D	ระดับ ปฏิบัติ	X̄	S.D	ระดับ ปฏิบัติ	X̄	S.D	ระดับ ปฏิบัติ	
การหาโอกาสไปฝึกงานใน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ วิชาชีพที่ศึกษา	3.00	.76	ปาน กลาง	3.01	.75	ปาน กลาง	3.03	.77	ปาน กลาง	.956
การลงทะเบียนในวิชาเลือก เพิ่มเติมหรือเสริมทักษะ ความรู้ ความชำนาญใน วิชาชีพ	2.81	.84	ปาน กลาง	2.71	.87	ปาน กลาง	2.71	.83	ปาน กลาง	.416
การฝึกทักษะทางคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	2.98	.82	ปาน กลาง	2.98	.72	ปาน กลาง	3.01	.74	น้อย	.904
การฝึกทักษะภาษาอังกฤษใน การสื่อสาร	2.73	.79	ปาน กลาง	2.82	.76	ปาน กลาง	2.79	.78	ปาน กลาง	.474
การฝึกทักษะต่าง ๆ เพิ่มเติม เพื่อสร้างความชำนาญใน วิชาชีพ	2.77	.68	ปาน กลาง	2.80	.62	ปาน กลาง	2.82	.70	ปาน กลาง	.774
การฝึกความสามารถพิเศษเพื่อ ส่งเสริมการทำงาน	2.71	.76	ปาน กลาง	2.78	.64	ปาน กลาง	2.82	.73	ปาน กลาง	.369
การปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อ เตรียมตัวในการทำงาน	3.00	.69	ปาน กลาง	3.04	.64	ปาน กลาง	3.07	.68	ปาน กลาง	.648
การพิจารณาถึงความแตกต่าง ระหว่างการศึกษากับการ ทำงานจริง	3.33	.56	ปาน กลาง	3.39	.62	ปาน กลาง	3.41	.68	ปาน กลาง	.499
การสร้างความกระตือรือร้น ในการทำงาน	3.31	.63	ปาน กลาง	3.31	.64	ปาน กลาง	3.33	.67	ปาน กลาง	.920
การเข้าร่วมฟังบรรยาย การ ประชุม เรื่องการเตรียม ตัวเพื่อประกอบอาชีพ	2.28	.90	น้อย	2.43	.83	น้อย	2.45	.90	น้อย	.145
การมีความสนใจและคิด ตามความเคลื่อนไหวใน วิชาชีพที่ศึกษา	3.00	.72	ปาน กลาง	2.98	.67	ปาน กลาง	3.04	.72	ปาน กลาง	.552
ค่าเฉลี่ยรวม	2.98	.46	ปาน กลาง	2.99	.55	ปาน กลาง	2.92	.58	ปาน กลาง	.345

จากตารางที่ 4.39 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกัน ได้ปฏิบัติระดับปานกลางในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพและค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไม่ไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกันปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อและเมื่อพิจารณาลำดับที่ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกันปฏิบัติคล้ายกันตามลำดับคือ การพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการทำงานจริง ส่วนการเข้าร่วมฟังบรรยาย การประชุมเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.40 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

การปฏิบัติในรายข้อ ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้	ระดับผลการเรียน									F- Prop
	สูงกว่า 3.00 (n = 152)			2.50 – 3.00 (n = 407)			ต่ำกว่า 2.50 (n = 191)			
	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	\bar{X}	S.D.	ระดับปฏิบัติ	
การได้รับคำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง	2.96	.72	ปานกลาง	3.09	.69	ปานกลาง	3.00	.69	ปานกลาง	.077
การปรึกษาถึงการทำงานในสาขาที่ใกล้เคียงกับอาจารย์ที่ปรึกษา	2.53	.78	ปานกลาง	2.76	.79	ปานกลาง	2.79	.74	ปานกลาง	.136
การขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับโอกาสในการได้งานทำจากผู้มีความรู้	2.53	.81	ปานกลาง	2.72	.77	ปานกลาง	2.81	.72	ปานกลาง	.084
การมีโอกาสได้พูดคุยปรึกษาถึงลักษณะการทำงานกับ รุ่นพี่ที่จบไปแล้ว	2.57	.75	ปานกลาง	2.85	.73	ปานกลาง	3.08	.72	ปานกลาง	.218
การได้ฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้าง	3.04	.76	ปานกลาง	3.14	.65	ปานกลาง	3.22	.65	ปานกลาง	.054
ค่าเฉลี่ยรวม	2.94	.49	ปานกลาง	2.92	.63	ปานกลาง	2.81	.54	ปานกลาง	.072

จากตารางที่ 4.40 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกัน ได้ปฏิบัติระดับปานกลางในด้านการปรึกษาผู้มีความรู้แตกต่างกัน และค่าเฉลี่ยการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไม่ไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกันปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อและเมื่อพิจารณาลำดับที่ค่าเฉลี่ยการปฏิบัติรายข้อแล้วพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกันปฏิบัติคล้ายกันตามลำดับคือ การได้ฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้าง

ส่วนการปรึกษาถึงการทำงานในสาขาที่ใกล้เคียงกับอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.41 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการวางแผนในการหางาน จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

การปฏิบัติในรายชื่อ ด้านการวางแผนในการหางาน	ระดับผลการเรียน									F-Prop
	สูงกว่า 3.00 (n = 152)			2.50 – 3.00 (n = 407)			ต่ำกว่า 2.50 (n = 191)			
	X̄	S.D.	ระดับปฏิบัติ	X̄	S.D.	ระดับปฏิบัติ	X̄	S.D.	ระดับปฏิบัติ	
การได้ฟัง อำนวยความสะดวกรับสมัครงานจากแหล่งต่างๆ	2.91	.73	ปานกลาง	2.94	.68	ปานกลาง	3.01	.74	ปานกลาง	.358
การได้สอบถามถึงแหล่งงานตามต้องการจากบุคคลรอบข้าง	1.79	.76	ปานกลาง	3.03	.73	ปานกลาง	3.10	.65	ปานกลาง	.217
การเข้าร่วมกิจกรรม ณ สถานที่ที่จัดนัดพบแรงงาน	1.97	.94	น้อย	2.04	.92	น้อย	2.11	.97	น้อย	.383
การติดตามข่าวสารการรับสมัครงาน ได้ฉบับที่ทราบละเอียดที่หน่วยงานต่าง ๆ แจ้งให้ทราบ	2.45	.94	น้อย	2.46	.86	น้อย	2.49	.91	น้อย	.922
การไปเยี่ยมชมที่ทำงานของรุ่นพี่หรือคนที่รู้จักเพื่อสังเกตลักษณะงานที่ต้องการ	2.11	.97	น้อย	2.22	.98	น้อย	2.34	.97	น้อย	.098
การขอคำแนะนำเรื่องการกรอกใบสมัครงานจากหน่วยงานของสถาบันหรือ อาจารย์	2.06	.85	น้อย	2.26	.91	ปานกลาง	2.29	.94	น้อย	.085
การพูดคุยสอบถามถึงการวางตัว การตอบ ในการ สอบสัมภาษณ์อย่างคร่าว ๆ กับอาจารย์	2.46	.84	น้อย	2.64	.87	ปานกลาง	2.68	.89	ปานกลาง	.047*
ค่าเฉลี่ยรวม	2.48	.59	น้อย	2.57	.78	ปานกลาง	2.45	.67	ปานกลาง	.577

*P < 0.05

จากตารางที่ 4.41 แสดงให้เห็นว่า ในด้านการวางแผนในการหางาน นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่า 3.00 ได้ปฏิบัติระดับน้อย นอกจากนั้นปฏิบัติระดับปานกลาง และนักศึกษาได้ปฏิบัติในด้านนี้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่างกันปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือการพูดคุย สอบถามถึงการวางตัว การตอบในการสอบสัมภาษณ์อย่างคร่าว ๆ กับอาจารย์

เมื่อพิจารณาความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีการเซฟเฟ แล้วพบว่า

การปฏิบัติในการพูดคุยสอบถามถึงการวางตัว การตอบในการสอบถามสัมภาษณ์อย่างคร่าว ๆ กับอาจารย์ พบว่าไม่มีรายคู่ใดแตกต่างกัน (ตารางที่ 11 ภาคผนวก ก.)

เมื่อพิจารณาลำดับที่ค่าเฉลี่ยรายชื่อในการปฏิบัติพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับ ต่างกันปฏิบัติคล้ายกันตามลำดับคือ การสอบถามถึงแหล่งงานที่ต้องการจากบุคคลรอบข้าง ส่วน การได้เข้าร่วมกิจกรรม ณ สถานที่ที่จัดนัดพบแรงงานหรือวันตลาดนัดแรงงานมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติ ในลำดับสุดท้าย

4.5 การเปรียบเทียบการแก้ปัญหาการว่างงาน

4.5.1 เปรียบเทียบการแก้ปัญหาการว่างงานระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

4.5.1.1 การยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 4.42 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการว่างงานในปัจจุบันระหว่างนักศึกษาชายและนัก ศึกษาหญิง

สภาพการว่างงาน		ยังเป็นปัญหา หนักมาก	สถานการณ์ เริ่มผ่อนคลาย	สถานการณ์ดีขึ้น แล้ว	χ^2
ช	396 (52.8)	163 (21.7)	215 (28.7)	18 (2.4)	.346
ญ	354 (47.2)	141 (18.8)	194 (25.9)	19 (2.5)	
รวม	n=750	304 (40.5)	409 (54.5)	37 (4.9)	

จากตารางที่ 4.42 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สถานการณ์การว่างงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตาม สมมุติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.43 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาของการมืงานทำระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง

ระยะเวลาของการมืงานทำ	จะได้งานทำทันที	ประมาณ 6 เดือน	ประมาณ 6 เดือน ถึง 1 ปี	มากกว่า 1 ปี	ประมาณเวลาไม่ได้	X ²	
ช	396 (52.8)	37 (4.9)	101 (13.5)	57 (7.6)	59 (7.9)	142 (18.9)	4.208
ญ	354 (47.2)	27 (3.6)	88 (11.7)	58 (7.7)	39 (5.2)	142 (18.9)	
รวม	n=750	64 (8.5)	189 (25.2)	115 (15.3)	98 (13.1)	284 (37.9)	

จากตารางที่ 4.43 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาที่ของการมืงานทำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.5.1.2 การหาวิธีต่างๆ มาทดแทนเพื่อขจัดหรือบรรเทาปัญหา

ตารางที่ 4.44 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติขณะรอรหางานระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่มีภูมิลำเนาในต่างจังหวัด

การปฏิบัติขณะรอรหางาน	กลับภูมิลำเนาเดิมเพื่อลดค่าใช้จ่าย	อยู่ในกรุงเทพฯ เพราะมีโอกาสได้งานมากกว่า	X ²	
ช	รวม 224 (34.4)	84 (13.0)	160 (24.4)	.081
ญ	รวม 232 (33.2)	77 (11.3)	165 (24.5)	
รวม	n=476	161(33.8)	315(66.2)	

ผู้ที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพฯ มีจำนวน 274 คน

จากตารางที่ 4.44 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติขณะรอรหางานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.45 เปรียบเทียบการปฏิบัติระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษานหญิง จำแนกตามลำดับที่ วิธี
การแก้ปัญหาการว่างงาน

การปฏิบัติในการแก้ ปัญหาการว่างงาน	ลำดับ เพศ	1	2	3	4	5	6	χ^2
อยู่บ้านเฉยๆ รอดู สถานการณ์ต่อไป	ช n=352	11 (1.6)	24 (3.6)	36 (5.4)	44 (6.6)	57 (8.5)	180 (26.9)	5.093
	ญ n=318	13 (1.9)	21 (3.1)	21 (3.1)	43 (5.8)	42 (6.1)	178 (26.6)	
ศึกษาต่อใน ระดับที่สูงกว่า	ช n=352	153 (22.8)	65 (9.7)	50 (7.5)	35 (5.2)	37 (5.5)	12 (1.8)	2.948
	ญ n=318	124 (18.5)	63 (9.4)	41 (6.1)	41 (6.1)	39 (5.8)	10 (1.5)	
ศึกษาใน สาขาอื่นๆ	ช n=352	38 (5.7)	126 (18.8)	83 (12.4)	64 (9.5)	31 (4.6)	10 (1.5)	4.738
	ญ n=318	35 (5.2)	116 (17.3)	65 (9.7)	48 (7.2)	41 (6.1)	13 (1.9)	
ทำงานทุกอย่าง แม้ ไม่ตรงสาขาเพื่อรอ จังหวะได้งานที่ดีกว่า	ช n=352	128 (19.1)	56 (8.4)	86 (12.8)	53 (7.9)	22 (3.3)	7 (1.0)	3.926
	ญ n=318	127 (19.0)	38 (5.7)	82 (12.2)	46 (6.9)	22 (3.3)	3 (0.4)	
เข้ารับการฝึกวิชาชีพ ระยะสั้น เพื่อ สามารถนำมา ประกอบอาชีพ อิสระได้	ช n=352	18 (2.7)	56 (8.4)	67 (10.0)	120 (17.9)	75 (11.2)	16 (2.4)	3.660
	ญ n=318	17 (2.5)	63 (9.4)	68 (10.1)	101 (15.1)	59 (8.8)	10 (1.5)	
สมัครเป็นอาสาสมัคร เพื่อทำกิจกรรมให้ สังคม	ช n=352	3 (0.4)	22 (3.3)	36 (5.4)	36 (5.4)	130 (19.4)	125 (18.7)	.988
	ญ n=318	3 (0.4)	20 (3.0)	35 (5.2)	39 (5.8)	115 (17.2)	106 (15.8)	

จากตารางที่ 4.45 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติ
ในขณะที่ยังหางานไม่ได้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตาม
สมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาลำดับที่ในการปฏิบัติพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงเลือกการปฏิบัติเหมือนกันคือ ศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่า ทำงานทุกอย่างแม้ไม่ตรงสาขาเพื่อรอจังหวะได้งานที่ดีกว่า และศึกษาในสาขาอื่น ๆ ส่วนการอยู่บ้านเลข ๆ รอดูสถานการณ์ต่อไปมีการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

ตารางที่ 4.46 เปรียบเทียบการปฏิบัติระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงจำแนกตามลำดับที่ของการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำงาน

การปฏิบัติ	ลำดับ เพศ	1	2	3	4	5	X ²
พิจารณางานตามสาขาที่ จบมาและคำตอบ แทน ตามวุฒิเท่านั้น	ช n=396	132 (17.6)	87 (11.6)	51 (6.8)	61 (8.1)	65 (8.7)	9.217
	ญ n=354	92 (12.3)	91 (12.1)	50 (6.7)	43 (5.7)	78 (10.4)	
พิจารณางานตามสาขา ที่จบมาโดยไม่เกี่ยว คำตอบแทน	ช n=396	36 (4.8)	84 (11.2)	107 (14.3)	72 (9.6)	97 (12.9)	9.393
	ญ n=354	38 (5.1)	65 (8.7)	102 (13.6)	87 (11.6)	62 (8.3)	
พิจารณางานอะไรก็ได้ที่ คิดแล้วว่ามีเหมาะสม สมกับ ตนเอง	ช n=396	168 (22.4)	83 (11.1)	87 (11.6)	51 (6.8)	7 (0.9)	3.780
	ญ n=354	167 (22.3)	68 (9.1)	63 (8.4)	46 (6.1)	10 (1.3)	
พิจารณางานอะไรก็ได้ ทำ ไปก่อนเพื่อรอหา งานใหม่ที่ดีกว่า	ช n=396	16 (2.1)	44 (5.9)	50 (6.7)	128 (17.1)	158 (21.1)	9.638
	ญ n=354	26 (3.5)	52 (6.9)	51 (6.8)	88 (11.7)	137 (18.3)	
พิจารณางานที่ใกล้เคียงกับ สาขาที่เรียนเพื่อ ประกอบอาชีพ	ช n=396	50 (6.7)	84 (11.2)	100 (13.3)	91 (12.1)	71 (9.5)	6.664
	ญ n=354	25 (3.3)	82 (10.9)	99 (13.2)	83 (11.1)	65 (8.7)	

จากตารางที่ 4.46 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีการพิจารณาการเลือกอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาลำดับที่ในการปฏิบัติของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงเลือกปฏิบัติเหมือนกันคือ พิจารณางานอะไรก็ได้ที่คิดแล้วว่ามีเหมาะสมสมกับตนเอง พิจารณา

งานตามสาขาที่จบมาและได้คำตอบแทนตามวุฒิเท่านั้น ส่วนการพิจารณางานอะไรก็ได้ทำไปก่อน เพื่อรอหางานใหม่ที่ดีกว่านักศึกษาเลือกปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

4.5.1.3 การขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ

ตารางที่ 4.47 เปรียบเทียบการปฏิบัติระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงจำแนกตามลำดับที่ของการติดต่อกับบุคคลหรือหน่วยงาน เพื่อโอกาสในการได้งานทำ

การติดต่อ	ลำดับ เพศ	1	2	3	4	5	6	7	X ²
ติดต่อสถาบัน	ช n=396	43 (5.7)	36 (4.8)	39 (5.2)	72 (9.6)	61 (8.1)	63 (8.4)	82 (10.9)	3.710
	ญ n=354	43 (5.7)	42 (5.6)	40 (5.3)	57 (7.6)	58 (7.7)	48 (6.4)	66 (8.8)	
ติดต่ออาจารย์ ที่ปรึกษา	ช n=396	28 (3.7)	68 (9.1)	78 (10.4)	74 (9.9)	68 (9.1)	54 (7.2)	26 (3.5)	2.615
	ญ n=354	31 (4.1)	61 (8.1)	60 (8.0)	61 (8.1)	60 (8.0)	58 (7.7)	23 (3.1)	
ติดต่อเพื่อน	ช n=396	58 (7.7)	98 (13.1)	103 (13.7)	60 (8.0)	34 (4.5)	19 (2.5)	24 (3.2)	5.419
	ญ n=354	57 (7.6)	72 (9.6)	100 (13.3)	60 (8.0)	26 (3.5)	24 (3.2)	15 (2.0)	
ติดต่อ รุ่นพี่	ช n=396	86 (11.5)	90 (12.0)	65 (8.7)	62 (8.3)	41 (5.5)	41 (5.5)	11 (1.5)	5.583
	ญ n=354	58 (7.7)	84 (11.2)	62 (8.3)	60 (8.0)	40 (5.3)	33 (4.4)	17 (2.3)	
ติดต่อ หน่วยงานที่ ให้บริการ	ช n=396	14 (1.9)	28 (3.7)	37 (4.9)	49 (6.5)	79 (10.5)	90 (12.0)	99 (13.2)	8.039
	ญ n=354	13 (1.8)	30 (4.0)	41 (5.5)	29 (3.9)	66 (8.8)	67 (8.9)	108 (14.4)	
ติดตามข่าว สารจากสื่อ มวลชน	ช n=396	140 (18.7)	44 (5.9)	50 (6.7)	31 (4.1)	58 (7.7)	59 (7.9)	14 (1.9)	5.087
	ญ n=354	123 (16.4)	40 (5.3)	37 (4.9)	41 (5.5)	48 (6.4)	47 (6.3)	18 (2.4)	

ตารางที่ 4.47(ต่อ)

การติดต่อ	ลำดับ	1	2	3	4	5	6	7	X ²
	เพศ								
เข้าฟังการ อภิปราย สนทนาต่างๆ เพื่อ โอกาสมี งานทำ	ช n=396	28 (3.7)	32 (4.3)	20 (2.7)	47 (6.3)	59 (7.9)	77 (10.2)	133 (17.7)	0.852
	ญ n=354	28 (3.7)	25 (3.3)	18 (2.4)	47 (6.3)	52 (6.9)	70 (9.4)	144 (15.2)	

จากตารางที่ 4.47 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติที่จะติดต่อบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อโอกาสในการได้งานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาลำดับที่ในการปฏิบัติพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงเลือกปฏิบัติเหมือนกันคือ ติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชน ติดต่อรุ่นพี่ ติดต่อเพื่อนเพื่อโอกาสในการได้งาน

ตารางที่ 4.48 เปรียบเทียบการปฏิบัติระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง จำแนกตามลำดับที่ของความต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเพื่อการมีงานทำ

ความต้องการ การ ช่วยเหลือ	ลำดับ	1	2	3	4	5	6	7	X ²
	เพศ								
ตั้งศูนย์ประสานการ สมัครงาน ประจำสถาบัน	ช n=396	130 (17.3)	103 (13.7)	40 (5.3)	31 (4.1)	18 (2.4)	40 (5.3)	34 (4.5)	3.901
	ญ n=354	122 (16.3)	78 (10.4)	45 (6.0)	26 (3.5)	17 (2.3)	42 (5.4)	24 (3.2)	
จัดตลาดนัดแรงงาน	ช n=396	116 (15.5)	106 (14.1)	42 (5.6)	46 (6.1)	21 (2.8)	33 (4.4)	32 (4.3)	8.726
	ญ n=354	96 (12.8)	114 (15.2)	30 (4.0)	27 (3.6)	16 (2.1)	30 (4.0)	41 (5.5)	
จัดโปรแกรมฝึก อาชีพพิเศษ ระยะสั้น	ช n=396	38 (5.1)	65 (8.7)	82 (10.9)	71 (9.5)	35 (4.7)	50 (6.7)	55 (7.3)	6.947
	ญ n=354	23 (3.1)	48 (6.4)	95 (12.7)	61 (8.1)	37 (4.9)	45 (6.0)	45 (6.0)	

ตารางที่ 4.48(ต่อ)

ความต้องการ การช่วยเหลือ	ลำดับ เพศ	1	2	3	4	5	6	7	X ²
จัดการเรียนระยะสั้นในสาขาเพื่อเพิ่มความ สามารถ	ช n=396	59 (7.9)	53 (7.1)	69 (9.2)	99 (13.2)	35 (4.7)	36 (4.8)	45 (6.0)	7.276
	ญ n=354	42 (5.6)	35 (4.7)	61 (8.1)	108 (14.4)	28 (3.7)	43 (5.7)	37 (4.9)	
เปิดรับผู้จบการศึกษาบางส่วนเข้าเป็นผู้ช่วยในงานวิจัยของสถาบัน	ช n=396	30 (4.0)	29 (3.9)	68 (9.1)	48 (6.4)	131 (17.5)	54 (7.2)	36 (4.8)	7.507
	ญ n=354	14 (1.9)	24 (3.2)	60 (8.0)	53 (7.1)	129 (17.2)	38 (5.1)	36 (4.8)	
รับสมัครคัดเลือกผู้จบการศึกษาบางส่วนเข้าเป็นผู้ช่วยสอนในสถาบัน	ช n=396	34 (4.5)	31 (4.1)	43 (5.7)	56 (7.5)	78 (10.4)	119 (15.9)	35 (4.7)	3.369
	ญ n=354	23 (3.1)	26 (3.5)	34 (4.5)	56 (7.5)	61 (8.1)	118 (15.7)	36 (4.8)	
เปิดรับผู้จบการศึกษาบางส่วนเข้าเป็นผู้ควบคุมห้องปฏิบัติการทดลอง	ช n=396	18 (2.4)	21 (2.8)	43 (5.7)	32 (4.3)	77 (10.3)	54 (7.2)	151 (20.1)	7.329
	ญ n=354	5 (0.7)	17 (2.3)	38 (5.1)	36 (4.8)	67 (8.9)	47 (6.3)	134 (19.2)	

จากตารางที่ 4.48 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติในการช่วยเหลือจากสถาบันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาลำดับที่ในความต้องการของนักศึกษาพบว่า พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความต้องการเหมือนกันคือ ต้องการให้จัดตั้งศูนย์ประสานการสมัครงานประจำสถาบัน จัดตลาดนัดแรงงาน และจัดโปรแกรมฝึกอาชีพพิเศษระยะสั้น ส่วนความต้องการในลำดับสุดท้ายคือ เปิดรับผู้จบการศึกษาเข้าเป็นผู้ควบคุมห้องปฏิบัติการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. 5.2 เปรียบเทียบการแก้ปัญหาการว่างระหว่างนักศึกษาคณะต่างๆ

4.5.2.1 การยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 4.49 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการว่างงานในปัจจุบันระหว่างนักศึกษาคณะต่างๆ

สภาพการว่างงาน คณะ	ยังเป็นปัญหา หนักมาก	สถานการณ์เริ่ม ผ่อนคลาย	สถานการณ์ดีขึ้นแล้ว	X ²
วิศวกรรม	92 (12.3)	134 (19.7)	14 (1.9)	8.220
สถาปัตยกรรม	49 (6.5)	80 (10.7)	11 (1.5)	
วิทยาศาสตร์	77 (10.3)	87 (11.6)	6 (0.8)	
เทคโนโลยี การเกษตร	86 (11.5)	108 (14.4)	6 (0.8)	
รวม (n=750)	304 (40.5)	409 (54.5)	37 (4.9)	

จากตารางที่ 4.49 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะต่าง ๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์การว่างงานแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ นักศึกษาแต่ละคณะส่วนมากมีความคิดเห็นว่าสถานการณ์เริ่มผ่อนคลาย

ตารางที่ 4.50 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาของการมีงานทำระหว่างนักศึกษาคณะต่างๆ

ระยะเวลาของการมี งานทำ คณะ	จะได้งานทำ ทันที	ประมาณ 6 เดือน	ประมาณ 6 เดือน ถึง 1 เดือน	มากกว่า 1 ปี	ประมาณ เวลาไม่ได้	X ²
วิศวกรรม	22 (2.9)	66 (8.8)	34 (4.5)	34 (4.5)	84 (11.2)	13.545
สถาปัตย กรรม	14 (1.9)	40 (5.3)	16 (2.1)	18 (2.4)	52 (6.9)	
วิทยาศาสตร์	13 (1.7)	28 (3.7)	33 (4.4)	24 (3.2)	72 (9.6)	
เทคโนโลยี การเกษตร	15 (2.0)	55 (7.3)	32 (4.3)	22 (2.9)	76 (10.1)	
รวม (n=750)	64 (8.5)	189 (25.2)	115 (15.3)	98 (13.1)	284 (37.9)	

จากตารางที่ 4.50 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะต่างๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาที่จะสามารถหางานทำได้ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

4.5.2.2 ปัจจัยการหาวิธีต่างๆ มาทดแทนเพื่อจัดหรือบรรเทาปัญหา

ตารางที่ 4.51 เปรียบเทียบการปฏิบัติระหว่างนักศึกษาคณะต่างๆ จำแนกตามลำดับที่ วิธีการแก้ปัญหาการว่างงาน

ข้อความ คณะ	กลับภูมิลำเนาเดิมเพื่อ ลดค่าใช้จ่าย	อยู่ในกรุงเทพฯ เพราะมีโอกาส ได้งานมากกว่า	χ^2
วิศวกรรม	55 (11.6)	101 (21.2)	2.141
สถาปัตยกรรม	25 (5.3)	63 (13.2)	
วิทยาศาสตร์	35 (7.4)	74 (15.5)	
เทคโนโลยีเกษตร	46 (9.7)	77 (16.2)	
รวม (n=750)	161 (33.8)	315 (66.2)	

จากตารางที่ 4.51 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาคณะต่างๆ มีการปฏิบัติขณะรอหางานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.52 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการแก้ปัญหาการว่างงานระหว่างนักศึกษาคณะต่างๆ

การปฏิบัติ	ลำดับ คณะ	1	2	3	4	5	6	χ^2
		วิชาว	7 (1.0)	8 (1.2)	25 (3.7)	33 (4.9)	35 (5.2)	
อยู่บ้านเลขๆ รอด สถานการณ์ต่อไป	สถาปัตย์ n=131	3 (0.4)	11 (1.6)	6 (0.9)	15 (2.2)	25 (3.7)	71 (10.6)	
	วิทย์ n=151	6 (0.9)	11 (1.6)	14 (2.1)	15 (2.2)	19 (2.8)	86 (12.8)	
	เกษตร n=178	8 (1.2)	15 (2.2)	12 (1.8)	24 (3.5)	20 (3.0)	99 (14.8)	

ตารางที่ 4.52 (ต่อ)

การปฏิบัติ	ลำดับ	1	2	3	4	5	6	X ²
	คณะ							
ศึกษาต่อในระดับสูงกว่า	วิศวะ n=210	92 (13.7)	47 (7.0)	33 (4.9)	16 (2.5)	20 (3.0)	2 (0.2)	22.299
	สถาปัตย์ n=131	58 (8.7)	26 (3.9)	15 (2.2)	12 (1.7)	13 (1.9)	7 (1.0)	
	วิทย์ n=151	53 (7.9)	25 (3.7)	21 (3.1)	27 (4.1)	19 (2.8)	6 (0.9)	
	เกษตร n=178	74 (11.0)	30 (4.5)	22 (3.3)	21 (2.8)	24 (3.6)	7 (1.0)	
ศึกษาใน สาขาอื่นๆ	วิศวะ n=210	29 (4.3)	81 (12.1)	49 (7.3)	35 (5.4)	15 (2.2)	1 (0.1)	16.114
	สถาปัตย์ n=131	13 (1.9)	42 (6.3)	30 (4.5)	26 (3.7)	18 (2.7)	2 (0.3)	
	วิทย์ n=151	15 (2.2)	56 (8.4)	30 (4.5)	22 (3.3)	23 (3.4)	5 (0.7)	
	เกษตร n=178	16 (2.4)	63 (9.4)	39 (5.8)	29 (4.3)	16 (2.4)	15 (2.2)	
ทำงานทุกอย่าง แม้ไม่ตรงสาขา เพื่อรอจังหวะ ได้งานที่ศึกษา	วิศวะ n=210	77 (11.5)	28 (4.2)	60 (9.0)	29 (4.3)	13 (1.9)	3 (0.4)	15.201
	สถาปัตย์ n=131	48 (7.2)	22 (3.3)	35 (5.2)	19 (2.8)	5 (0.7)	2 (0.3)	
	วิทย์ n=151	61 (9.1)	20 (3.0)	31 (4.6)	19 (2.8)	17 (2.5)	3 (0.4)	
	เกษตร n=178	69 (10.3)	24 (3.6)	42 (6.3)	32 (5.2)	9 (1.3)	2 (0.3)	
เข้ารับการฝึกวิชาชีพระยะ สั้น เพื่อสามารถนำมา ประกอบอาชีพอิสระได้	วิศวะ n=210	8 (1.2)	34 (5.1)	34 (5.1)	70 (10.4)	54 (8.1)	10 (1.5)	21.559
	สถาปัตย์ n=131	5 (0.7)	21 (3.1)	28 (4.2)	43 (6.5)	24 (3.6)	10 (1.5)	
	วิทย์ n=151	11 (1.6)	30 (4.5)	37 (5.5)	46 (6.9)	24 (3.6)	3 (0.4)	
	เกษตร n=178	11 (1.6)	34 (5.1)	36 (5.4)	62 (9.3)	32 (4.8)	3 (0.4)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.52 (ต่อ)

การปฏิบัติ	ลำดับ คณะ	1	2	3	4	5	6	X ²
		วิศวะ n=210	2 (0.3)	8 (1.2)	15 (2.2)	21 (3.1)	74 (11.0)	
สถาปัตย์ n=131	2 (0.3)	13 (1.9)	16 (2.4)	17 (2.6)	45 (6.7)	38 (5.7)		
วิทย์ n=151	2 (0.3)	14 (2.1)	19 (2.8)	14 (2.1)	51 (7.6)	51 (7.6)		
เกษตร n=178	0 (0.0)	7 (1.0)	21 (3.1)	23 (3.4)	75 (11.2)	52 (7.8)		

จากตารางที่ 4.52 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาต่างคณะกันมีความตั้งใจที่จะปฏิบัติในขณะที่ยังหางานไม่ได้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาลำดับในการปฏิบัติของนักศึกษาต่างคณะกัน พบว่านักศึกษาคณะต่าง ๆ เลือกปฏิบัติในลำดับที่ 1 และ 2 ดังนี้คือ ทำงานทุกอย่างแม้ไม่ตรงสาขาเพื่อรอจังหวะได้งานที่ดีกว่าศึกษาในสาขาอื่น ๆ ส่วนการเลือกปฏิบัติในลำดับสุดท้ายของนักศึกษาต่างคณะกันคือ อยู่บ้านเฉย ๆ รอดูสถานการณ์ต่อไป

ตารางที่ 4.53 เปรียบเทียบการปฏิบัติระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ จำแนกตามลำดับที่ของการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำงาน

การปฏิบัติ	ลำดับ คณะ	1	2	3	4	5	X ²
		พิจารณางานตามสาขาที่จบมาและคำตอบแทนตามวุฒิเท่านั้น	วิศวกรรมศาสตร์	68 (9.1)	62 (8.3)	38 (5.1)	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	39 (5.2)	29 (3.9)	17 (2.3)	23 (3.1)	32 (4.2)		
วิทยาศาสตร์	54 (7.2)	39 (5.2)	22 (2.9)	18 (2.4)	37 (4.9)		
เทคโนโลยีการเกษตร	63 (8.4)	48 (6.4)	24 (3.4)	27 (3.8)	38 (5.1)		
พิจารณางานตามสาขาที่จบมาโดยไม่เกี่ยวกับคำตอบแทน	วิศวกรรมศาสตร์	26 (3.5)	50 (6.7)	65 (8.7)	52 (6.9)	47 (6.3)	7.088
สถาปัตยกรรมศาสตร์	14 (1.9)	24 (3.2)	46 (6.1)	27 (3.6)	29 (3.9)		
วิทยาศาสตร์	12 (1.6)	30 (4.0)	49 (6.5)	39 (5.2)	40 (5.3)		
เทคโนโลยีการเกษตร	22 (2.9)	45 (6.0)	49 (6.5)	41 (5.5)	43 (5.7)		
พิจารณางานอะไรก็ได้ที่คิดแล้วว่ามีความเหมาะสมกับตนเอง	วิศวกรรมศาสตร์	110 (14.7)	48 (6.4)	48 (6.4)	29 (3.9)	3 (0.4)	14.96
สถาปัตยกรรมศาสตร์	63 (8.4)	27 (3.6)	27 (3.6)	15 (2.0)	5 (0.7)		
วิทยาศาสตร์	75 (10.0)	32 (4.3)	32 (4.3)	17 (2.3)	7 (0.9)		
เทคโนโลยีการเกษตร	85 (11.6)	32 (4.3)	43 (5.7)	36 (4.8)	2 (0.3)		

ตารางที่ 4.53 (ต่อ)

การปฏิบัติ	ลำดับ คณะ	1	2	3	4	5	X ²
		พิจารณางานอะไร ก็ได้ทำไปก่อน เพื่อรอหางานใหม่ ที่ดีกว่า	วิศวกรรมศาสตร์	11(1.5)	32(4.3)	31(4.1)	
สถาปัตยกรรมศาสตร์	8(1.1)	17(2.2)	18(2.4)	44(5.9)	53(7.1)		
วิทยาศาสตร์	14(1.9)	21(2.8)	25(3.3)	54(7.2)	56(7.5)		
เทคโนโลยีการเกษตร	9(1.2)	26(3.5)	27(3.6)	52(6.9)	86(11.5)		
พิจารณางานที่ ใกล้เคียงกับสาขา ที่เรียนเพื่อ ประกอบอาชีพ	วิศวกรรมศาสตร์	23(3.1)	45(6.0)	62(8.2)	60(8.0)	50(6.7)	9.572
สถาปัตยกรรมศาสตร์	17(2.3)	35(4.7)	35(4.7)	34(4.5)	19(2.5)		
วิทยาศาสตร์	14(1.9)	42(5.6)	41(5.1)	41(5.1)	32(4.3)		
เทคโนโลยีการเกษตร	21(2.8)	44(5.9)	61(8.1)	39(5.2)	35(4.7)		

จากตารางที่ 4.53 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาต่างคณะกันมีความตั้งใจที่จะพิจารณาการเลือกอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาลำดับในการปฏิบัติของนักศึกษาคณะต่างกันพบว่านักศึกษาคณะต่าง ๆ เลือกปฏิบัติในลำดับที่ 1 คือ พิจารณางานอะไรก็ได้ที่คิดแล้วว่ามีความเหมาะสมกับตนเอง รองลงมาคือพิจารณางานตามสาขาที่จบและค่าตอบแทนตามวุฒิเท่านั้น ส่วนการเลือกปฏิบัติในลำดับสุดท้ายของนักศึกษาต่างคณะกันคือ พิจารณางานอะไรก็ได้ทำไปก่อนเพื่อรอหางานใหม่ที่ดีกว่า

4.5.2.3 ปัจจัยการขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ

ตารางที่ 4.54 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการติดต่อบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อโอกาสในการได้งานทำระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ

การติดต่อ	ลำดับ คณะ	1	2	3	4	5	6	7	X ²
		ติดต่อสถาบัน	วิศวกรรม	29 (3.8)	23 (3.1)	28 (3.7)	47 (6.3)	37 (4.9)	
สถาปัตยกรรม	13 (1.7)		17 (2.3)	10 (1.3)	25 (3.3)	27 (3.6)	18 (2.4)	30 (4.0)	
วิทยาศาสตร์	17 (2.3)		22 (4.0)	19 (3.6)	27 (3.6)	18 (2.4)	37 (4.9)	30 (4.0)	
เทคโนโลยีการเกษตร	27 (3.6)		16 (2.9)	22 (4.0)	30 (4.0)	37 (4.9)	25 (3.3)	43 (5.7)	

ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

การติดต่อ	ลำดับ	1	2	3	4	5	6	7	X ²
	คณะ								
ติดต่ออาจารย์, อาจารย์ที่ ปรึกษา	วิศวกรรม	19 (2.5)	47 (6.3)	35 (4.7)	42 (5.6)	40 (5.3)	35 (4.7)	22 (2.9)	18.91
	สถาปัตย กรรม	14 (1.8)	23 (3.1)	35 (4.7)	20 (2.7)	21 (2.8)	23 (3.1)	4 (.5)	
	วิทยาศาสตร์	13 (1.7)	30 (4.1)	30 (4.1)	32 (4.3)	34 (4.5)	20 (2.7)	11 (1.5)	
	เทคโนโลยีการ เกษตร	13 (1.7)	29 (3.9)	38 (5.1)	41 (5.5)	33 (4.4)	34 (4.5)	12 (1.6)	
ติดต่อเพื่อน	วิศวกรรม	45 (6)	54 (7.2)	61 (8.1)	37 (4.9)	23 (3.1)	10 (1.3)	10 (1.3)	19.67
	สถาปัตย กรรม	27 (3.6)	34 (4.5)	37 (4.9)	21 (2.8)	11 (1.5)	6 (.8)	4 (.5)	
	วิทยาศาสตร์	17 (2.3)	36 (4.8)	48 (6.4)	35 (4.7)	11 (1.5)	11 (1.5)	12 (1.6)	
	เทคโนโลยีการ เกษตร	26 (3.5)	46 (6.1)	57 (7.6)	27 (3.6)	15 (2)	16 (2.1)	13 (1.7)	
ติดต่อรุ่นพี่	วิศวกรรม	45 (6.0)	54 (7.2)	45 (6.0)	42 (5.6)	25 (3.3)	22 (2.9)	7 (0.9)	11.76
	สถาปัตย กรรม	30 (4.0)	36 (4.8)	25 (3.3)	22 (2.9)	13 (1.7)	9 (1.2)	5 (0.7)	
	วิทยาศาสตร์	34 (4.5)	35 (4.6)	28 (3.7)	21 (2.9)	21 (2.9)	25 (3.3)	6 (0.8)	
	เทคโนโลยีการ เกษตร	35 (4.7)	50 (6.7)	31 (4.1)	31 (4.1)	25 (3.3)	18 (2.4)	10 (1.3)	
ติดต่อหน่วย งานต่างๆที่ ให้บริการ	วิศวกรรม	12 (1.6)	14 (1.9)	28 (3.7)	21 (2.8)	51 (6.8)	44 (5.9)	70 (9.3)	22.48
	สถาปัตย กรรม	5 (0.7)	9 (1.2)	9 (1.2)	19 (2.5)	26 (3.5)	36 (4.8)	36 (4.8)	
	วิทยาศาสตร์	4 (2.0)	10 (1.3)	22 (2.9)	21 (2.8)	36 (4.8)	33 (4.4)	44 (5.9)	
	เทคโนโลยีการ เกษตร	6 (0.8)	25 (3.3)	19 (2.5)	17 (2.3)	32 (4.3)	44 (5.9)	57 (6.2)	

ตารางที่ 4.54 (ต่อ)

การติดต่อ	ลำดับ คณะ	1	2	3	4	5	6	7	X ²
ติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชน	วิศวกรรม	78 (10.4)	32 (4.3)	25 (3.3)	22 (2.9)	33 (4.4)	36 (4.8)	14 (1.9)	12.28
	สถาปัตยกรรม	45 (6.0)	15 (2.0)	20 (2.7)	14 (1.9)	25 (3.3)	14 (1.9)	7 (0.9)	
	วิทยาศาสตร์	65 (8.7)	15 (2.0)	19 (2.5)	15 (2.0)	23 (3.1)	27 (3.6)	6 (0.8)	
	เทคโนโลยีการเกษตร	75 (10.0)	22 (2.9)	23 (3.1)	21 (2.8)	25 (3.3)	29 (3.9)	5 (0.7)	
เข้าฟังการอภิปรายสนทนาต่างๆ เพื่อโอกาสการมีงานทำ	วิศวกรรม	13 (1.7)	18 (2.4)	11 (1.5)	36 (4.8)	38 (5.1)	46 (6.1)	78 (10.4)	16.02
	สถาปัตยกรรม	7 (0.9)	10 (1.3)	5 (0.7)	18 (2.4)	17 (2.3)	33 (4.4)	50 (6.7)	
	วิทยาศาสตร์	20 (2.7)	14 (1.9)	7 (0.9)	16 (2.1)	25 (3.3)	30 (4.0)	58 (7.7)	
	เทคโนโลยีการเกษตร	16 (2.1)	15 (2.0)	15 (2.0)	24 (3.2)	31 (4.1)	38 (5.1)	61 (8.1)	

จากตารางที่ 4.54 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาต่างคณะกันมีความตั้งใจที่จะติดต่อบุคคลหรือหน่วยงานต่างๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาลำดับในการปฏิบัติของนักศึกษาคณะต่างกันพบว่านักศึกษาคณะต่าง ๆ เลือกปฏิบัติในลำดับที่ 1 และ 2 ดังนี้ คือ ติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชน ติดต่อกับเพื่อน และติดต่อรุ่นพี่ ส่วนการเลือกปฏิบัติในลำดับสุดท้ายของนักศึกษาต่างคณะกันคือ ติดต่อกับหน่วยงานที่ให้บริการ และเข้าฟังการอภิปราย สนทนาต่างๆ เพื่อโอกาสการมีงานทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.55 เปรียบเทียบความต้องการการช่วยเหลือจากสถาบันสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบังระหว่างนักศึกษาคณะต่างๆ

ความต้องการ การช่วยเหลือ	ลำดับ คณะ	1	2	3	4	5	6	7	X ²
ตั้งศูนย์ประสาน การสมัครงาน ประจำสถาบัน	วิศวกรรม	88 (11.7)	55 (7.3)	27 (3.6)	20 (2.7)	11 (1.5)	19 (2.5)	20 (2.7)	14.276
	สถาปัตย กรรม	47 (6.3)	33 (4.4)	16 (2.1)	12 (1.6)	7 (0.9)	13 (1.7)	12 (1.6)	
	วิทยา ศาสตร์	51 (6.8)	40 (5.3)	23 (3.1)	12 (1.6)	4 (0.5)	25 (3.3)	15 (2.0)	
	เทคโนโลยี การ เกษตร	66 (8.8)	53 (7.1)	19 (2.5)	13 (1.7)	13 (1.7)	25 (3.3)	11 (1.5)	
จัดตลาดนัด แรงงาน	วิศวกรรม	58 (7.7)	78 (10.4)	24 (3.2)	27 (3.6)	12 (1.6)	17 (2.3)	24 (3.2)	11.008
	สถาปัตย กรรม	43 (5.7)	34 (4.5)	15 (2.0)	12 (1.6)	8 (1.1)	13 (1.7)	15 (2.0)	
	วิทยา ศาสตร์	47 (6.3)	49 (6.5)	12 (1.6)	17 (2.3)	8 (1.1)	18 (2.4)	19 (2.5)	
	เทคโนโลยี การ เกษตร	64 (8.5)	59 (7.9)	21 (2.8)	17 (2.3)	9 (1.2)	15 (2.0)	15 (2.0)	
จัดโปรแกรมฝึก อาชีพพิเศษ ระยะสั้น	วิศวกรรม	21 (2.8)	38 (5.1)	51 (6.8)	52 (6.9)	19 (2.5)	31 (4.1)	28 (3.7)	22.601
	สถาปัตย กรรม	7 (0.9)	24 (3.2)	31 (4.1)	18 (2.4)	18 (2.4)	16 (2.1)	26 (3.5)	
	วิทยา ศาสตร์	20 (2.7)	20 (2.7)	47 (6.3)	30 (4.0)	15 (2.0)	16 (2.1)	22 (2.9)	
	เทคโนโลยี การ เกษตร	13 (1.7)	31 (4.1)	48 (6.4)	32 (4.3)	20 (2.7)	32 (4.3)	24 (3.2)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.55 (ต่อ)

ความต้องการ การช่วยเหลือ	ลำดับ คณะ	1	2	3	4	5	6	7	X ²
จัดการเรียน ระยะสั้นใน สาขาต่างๆ เพื่อ เพิ่มความ สามารถ	วิศวกรรม	40 (5.3)	25 (3.3)	44 (5.9)	62 (8.3)	19 (2.5)	26 (3.5)	24 (3.2)	17.36
	สถาปัตย กรรม	15 (2.0)	16 (2.1)	25 (3.3)	42 (5.6)	9 (1.2)	17 (2.3)	16 (2.1)	
	วิทยา ศาสตร์	27 (3.6)	28 (3.7)	23 (3.1)	48 (6.4)	14 (1.9)	15 (2.0)	15 (2.0)	
	เทคโนโลยี การเกษตร	19 (2.5)	19 (2.5)	38 (5.1)	55 (7.3)	21 (2.8)	21 (2.8)	27 (3.6)	
เปิดรับผู้จบการ ศึกษาบางส่วน เข้าเป็นผู้ช่วยใน งานวิจัยของ สถาบัน	วิศวกรรม	11 (1.5)	18 (2.4)	38 (5.1)	26 (3.5)	83 (11.1)	31 (4.1)	33 (4.4)	25.23
	สถาปัตย กรรม	9 (1.2)	5 (0.7)	34 (4.5)	15 (2.0)	51 (6.8)	20 (1.9)	6 (0.8)	
	วิทยา ศาสตร์	12 (1.6)	12 (1.6)	23 (3.1)	29 (3.9)	62 (8.3)	18 (2.4)	14 (1.9)	
	เทคโนโลยี การเกษตร	12 (1.6)	18 (2.4)	33 (4.4)	31 (4.1)	64 (8.5)	23 (3.1)	19 (2.5)	
รับสมัครคัด เลือกผู้จบการ ศึกษาบางส่วน เข้าเป็นผู้ช่วย สอนในสถาบัน	วิศวกรรม	16 (2.1)	18 (2.4)	27 (3.6)	33 (4.4)	49 (6.5)	71 (9.5)	26 (3.5)	88.77
	สถาปัตย กรรม	12 (1.6)	12 (1.6)	10 (1.4)	24 (3.2)	27 (3.6)	44 (5.9)	11 (1.5)	
	วิทยา ศาสตร์	15 (2.0)	15 (2.0)	21 (2.8)	23 (3.1)	30 (4.0)	51 (6.8)	15 (2.0)	
	เทคโนโลยี การเกษตร	14 (1.9)	12 (1.6)	19 (2.5)	34 (4.5)	33 (4.4)	71 (9.5)	19 (2.5)	
เปิดรับผู้จบการ ศึกษาบางส่วน เข้าเป็นผู้คว คุมห้องปฏิบัติ การทดลอง	วิศวกรรม	9 (1.2)	13 (1.7)	25 (3.3)	22 (2.9)	47 (6.3)	35 (4.7)	89 (11.9)	11.43
	สถาปัตย กรรม	4 (0.5)	10 (1.3)	19 (2.5)	11 (1.6)	23 (3.1)	16 (2.1)	57 (7.6)	
	วิทยา ศาสตร์	6 (0.8)	7 (0.9)	20 (2.7)	15 (2.0)	29 (3.9)	28 (3.7)	65 (8.7)	
	เทคโนโลยี การเกษตร	4 (0.5)	8 (1.1)	17 (2.3)	20 (2.7)	45 (6.0)	22 (2.9)	84 (11.2)	

จากตารางที่ 4.55 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาคณะต่างๆมีความต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาลำดับในความต้องการของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาคณะต่างๆมีความต้องการในลำดับที่ 1 และ 2 ดังนี้คือ ต้องการให้จัดตั้งศูนย์ประสานการสมัครงานประจำสถาบัน จัดตลาดนัดแรงงาน และจัดโปรแกรมฝึกอาชีพพิเศษระยะสั้น ส่วนความต้องการในลำดับสุดท้ายของนักศึกษาคณะต่างๆคือ เปิดรับผู้จบการศึกษาบางส่วนเข้าเป็นผู้ควบคุมห้องปฏิบัติการทดลอง

4.5.3 เปรียบเทียบการแก้ปัญหาการว่างงานระหว่างนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน

4.5.3.1 ปัจจัยการยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 4.56 เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพการว่างงานในปัจจุบัน จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

ระดับผลการเรียน \ ข้อความ	ยังเป็นปัญหา	สถานการณ์เริ่ม	สถานการณ์ดีขึ้น	X^2
	หนักมาก	ผ่อนคลาย	แล้ว	
สูงกว่า 3.00	65 (8.7)	81 (10.8)	6 (0.8)	2.764
2.50 – 3.00	160 (21.3)	229 (30.5)	18 (2.4)	
ต่ำกว่า 2.50	79 (10.5)	99 (13.2)	13 (1.7)	
รวม n=750	304 (40.5)	409 (54.5)	37 (4.9)	

จากตารางที่ 4.56 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์การว่างงานแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันส่วนมากมีความคิดเห็นว่าสถานการณ์เริ่มผ่อนคลาย

ตารางที่ 4.57 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาของการมีงานทำ จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

ระดับผลการเรียน \ ข้อความ	จะได้งานทำ	ประมาณ	ประมาณ	มากกว่า	ประมาณ	X^2
	ทันที	3 - 6 เดือน	6 เดือน ถึง 1 ปี	1 ปี	เวลาไม่ได้	
สูงกว่า 3.00	14	43	19	17	59	5.674
2.50 – 3.00	30	97	64	60	156	
ต่ำกว่า 2.50	20	49	32	21	69	
รวม n=750	64	189	115	98	284	

จากตารางที่ 4.57 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาที่จะสามารถหางานทำได้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.5.3.2 ปัจจัยการหาวิธีต่าง ๆ มาทดแทนเพื่อขจัดหรือบรรเทาปัญหา

ตารางที่ 4.58 เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติขณะรอหางาน จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

ระดับผลการเรียน \ ข้อความ	กลับภูมิลำเนาเดิมเพื่อลดค่าใช้จ่าย	อยู่ในกรุงเทพฯ เพราะมีโอกาสดังนามากกว่า	X ²
สูงกว่า 3.00	33 (6.9)	57 (12.0)	1.506
2.50 – 3.00	83 (17.4)	181 (38.0)	
ต่ำกว่า 2.50	45 (9.5)	77 (16.2)	
รวม (n = 750)	161 (33.8)	315 (66.2)	

จากตารางที่ 4.58 แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ มีการปฏิบัติในขณะรอหางานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ มีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.59 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการแก้ปัญหาการว่างงาน จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

การปฏิบัติ	ระดับผล การเรียน	ลำดับ	1	2	3	4	5	6	X ²
อยู่บ้านเฉย ๆ รอจุดสถานการณ์ต่อไป	สูงกว่า 3.00		5 (0.7)	12 (1.8)	14 (2.1)	14 (2.1)	23 (3.4)	67 (10.0)	10.399
	2.50 – 3.00		13 (1.9)	29 (4.3)	31 (4.6)	45 (6.7)	48 (7.2)	198 (29.6)	
	ต่ำกว่า 2.50		6 (0.9)	4 (0.6)	12 (1.8)	28 (4.1)	28 (4.2)	93 (13.6)	
ศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่า	สูงกว่า 3.00		52 (7.8)	29 (4.3)	17 (2.52)	14 (2.2)	20 (3.0)	3 (0.4)	6.879
	2.50 – 3.00		152 (22.7)	65 (9.7)	52 (7.8)	40 (5.9)	39 (5.8)	16 (2.4)	
	ต่ำกว่า 2.50		73 (10.9)	34 (5.1)	22 (3.3)	22 (3.3)	17 (2.5)	3 (0.4)	
ศึกษาในสาขาอื่น ๆ	สูงกว่า 3.00		18 (2.7)	47 (7.0)	30 (4.5)	25 (3.7)	12 (1.8)	3 (0.4)	5.935
	2.50 – 3.00		35 (5.2)	128 (19.1)	82 (12.2)	59 (8.8)	44 (6.6)	16 (2.4)	
	ต่ำกว่า 2.50		20 (3.0)	67 (10.0)	36 (5.4)	28 (4.2)	16 (2.4)	4 (0.6)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.59 (ต่อ)

การปฏิบัติ	ระดับ ผลการเรียน	ลำดับ	1	2	3	4	5	6	X ²
ทำงานทุกอย่างแม้ไม่ ตรงกับสาขาที่ออ จังหวะได้งานที่คิดว่า	สูงกว่า 3.00		44 (6.6)	20 (3.0)	33 (4.9)	26 (3.8)	11 (1.6)	1 (0.1)	6.786
	2.50 – 3.00		145 (21.6)	52 (7.8)	38 (13.1)	50 (7.6)	23 (3.4)	6 (0.9)	
	ต่ำกว่า 2.50		66 (9.9)	22 (3.3)	47 (7.0)	23 (3.4)	10 (1.5)	3 (0.4)	
เข้ารับการฝึกวิชาชีพ ระยะสั้น เพื่อสามารถ นำมาประกอบอาชีพ อิสระได้	สูงกว่า 3.00		8 (1.2)	23 (3.4)	28 (4.2)	37 (5.5)	33 (4.9)	6 (0.9)	9.549
	2.50 – 3.00		24 (3.6)	63 (9.4)	74 (11.0)	119 (17.9)	70 (10.4)	14 (2.1)	
	ต่ำกว่า 2.50		3 (0.4)	33 (4.9)	33 (4.9)	65 (9.7)	31 (4.6)	6 (0.9)	
สมัครเป็นอาสาสมัคร เพื่อทำกิจกรรมให้ สังคม	สูงกว่า 3.00		2 (0.3)	11 (1.6)	15 (2.2)	10 (1.5)	40 (6.0)	57 (8.5)	13.85
	2.50 – 3.00		1 (0.1)	23 (3.4)	38 (5.7)	46 (6.9)	140 (20.9)	116 (17.3)	
	ต่ำกว่า 2.50		3 (0.4)	8 (1.2)	18 (2.7)	19 (2.8)	65 (9.7)	58 (8.7)	

จากตารางที่ 4.59 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ มีการปฏิบัติในการแก้ปัญหาการว่างงานแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาลำดับในการปฏิบัติของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับต่าง ๆ เลือกปฏิบัติในลำดับที่ 1 และ 2 ดังนี้ คือ ศึกษาต่อในระดับสูงกว่าและศึกษาในสาขาอื่น ๆ ส่วนการเลือกปฏิบัติในลำดับสุดท้ายของนักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ คือ อยู่บ้านเฉย ๆ รอคู่สถานการณ์ต่อไป

ตารางที่ 4.60 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการพิจารณาเลือกอาชีพจำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

การตัดสินใจ	ลำดับ ผลการเรียน	1	2	3	4	5	X ²
พิจารณาตามสาขาที่จบมา และค่าตอบแทนตามวุฒิเท่า นั้น	สูงกว่า 3.00	45 (6.0)	37 (4.9)	21 (2.8)	20 (2.7)	29 (3.9)	6.491
	2.50 – 3.00	115 (15.3)	104 (13.9)	52 (6.9)	63 (8.4)	73 (9.8)	
	ต่ำกว่า 2.50	64 (8.5)	37 (4.9)	28 (3.7)	21 (2.8)	41 (5.5)	
พิจารณาตามสาขาที่จบมา โดยไม่เกี่ยงค่าตอบแทน	สูงกว่า 3.00	13 (1.7)	26 (3.5)	44 (5.9)	33 (4.4)	36 (4.8)	8.246
	2.50 – 3.00	45 (6.0)	84 (11.2)	109 (14.5)	77 (10.3)	92 (12.3)	
	ต่ำกว่า 2.50	16 (2.1)	39 (5.2)	56 (7.4)	49 (6.5)	31 (4.1)	
พิจารณาจนอะไรก็ได้ที่คิด แล้วมีความเหมาะสม กับตนเอง	สูงกว่า 3.00	69 (9.2)	26 (3.5)	31 (4.1)	25 (3.3)	1 (0.1)	6.860
	2.50 – 3.00	182 (24.4)	80 (10.6)	83 (11.1)	52 (6.9)	10 (1.3)	
	ต่ำกว่า 2.50	84 (11.2)	45 (6.0)	36 (4.8)	20 (2.7)	6 (0.8)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.60 (ต่อ)

การตัดสินใจ	ลำดับ	1	2	3	4	5	χ^2
	ผลการเรียน						
พิจารณางานอะไรก็ได้ทำไปก่อนเพื่อรอหางานใหม่ที่ดีกว่า	สูงกว่า 3.00	6 (0.8)	20 (2.7)	23 (3.1)	40 (5.3)	63 (8.4)	2.622
	2.50 – 3.00	25 (3.3)	50 (6.7)	54 (6.7)	117 (15.6)	161 (21.5)	
	ต่ำกว่า 2.50	11 (1.5)	26 (3.5)	24 (3.2)	59 (7.9)	71 (9.5)	
พิจารณางานที่ใกล้เคียงกับสาขาที่เรียนเพื่อประกอบอาชีพ	สูงกว่า 3.00	21 (2.8)	38 (5.1)	39 (5.2)	30 (4.0)	24 (3.2)	8.612
	2.50 – 3.00	39 (5.2)	82 (10.9)	114 (15.2)	101 (13.5)	71 (9.5)	
	ต่ำกว่า 2.50	15 (2.0)	46 (6.1)	46 (6.1)	43 (5.5)	41 (5.5)	

จากตารางที่ 4.60 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ มีการปฏิบัติในการพิจารณาเลือกอาชีพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาลำดับในการปฏิบัติของนักศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ เลือกปฏิบัติในลำดับที่ 1 คือ พิจารณางานอะไรก็ได้ที่คิดแล้วมีความเหมาะสมกับตนเองและพิจารณางานตามสาขาที่จบมาและคำตอบแทนตามวุฒิเท่านั้น ส่วนการเลือกปฏิบัติในลำดับสุดท้ายของนักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ คือ พิจารณางานอะไรก็ได้ทำไปก่อนเพื่อรอหางานใหม่ที่ดีกว่า

4.5.3.3 ปัจจัยการขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ

ตารางที่ 4.61 เปรียบเทียบการปฏิบัติในการติดต่อบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อโอกาสในการได้งานทำ จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

การติดต่อ	ลำดับ	1	2	3	4	5	6	7	χ^2
	ผลการเรียน								
ติดต่อสถาบัน	สูงกว่า 3.00	21 (2.8)	13 (1.7)	14 (1.9)	23 (3.1)	25 (3.3)	27 (3.6)	29 (3.9)	9.527
	2.50 – 3.00	49 (6.5)	46 (6.1)	38 (5.1)	68 (9.1)	63 (8.4)	60 (8.0)	83 (11.1)	
	ต่ำกว่า 2.50	16 (2.1)	19 (2.5)	27 (3.6)	38 (5.1)	31 (4.1)	24 (3.2)	36 (4.8)	
ติดต่ออาจารย์, อาจารย์ที่ปรึกษา	สูงกว่า 3.00	8 (1.1)	23 (3.1)	29 (3.9)	32 (4.3)	30 (4.0)	19 (2.5)	11 (1.5)	7.855
	2.50 – 3.00	38 (5.1)	75 (10.0)	73 (9.7)	65 (8.7)	69 (9.2)	62 (8.3)	25 (3.3)	
	ต่ำกว่า 2.50	13 (1.7)	31 (4.1)	36 (4.8)	38 (5.1)	29 (3.9)	31 (4.1)	13 (1.7)	
ติดต่อเพื่อน	สูงกว่า 3.00	25 (3.3)	42 (5.6)	39 (5.2)	23 (3.1)	5 (0.7)	12 (1.6)	6 (0.8)	14.37
	2.50 – 3.00	61 (8.1)	88 (11.7)	118 (15.7)	65 (8.7)	32 (4.3)	22 (2.9)	21 (2.8)	
	ต่ำกว่า 2.50	29 (3.9)	40 (5.3)	46 (6.1)	32 (4.3)	23 (3.1)	9 (1.2)	12 (1.6)	
ติดต่อรุ่นพี่	สูงกว่า 3.00	30 (4.0)	30 (4.0)	30 (4.0)	18 (2.4)	19 (2.5)	14 (1.9)	11 (1.5)	13.91
	2.50 – 3.00	78 (10.4)	97 (12.9)	69 (9.2)	72 (9.6)	37 (4.9)	41 (5.5)	13 (1.7)	
	ต่ำกว่า 2.50	36 (4.8)	47 (6.3)	28 (3.7)	32 (4.3)	25 (3.3)	19 (2.5)	4 (0.5)	
ติดต่อหน่วยงานต่างๆที่ให้บริการ	สูงกว่า 3.00	4 (0.5)	10 (1.3)	15 (2.0)	20 (2.7)	25 (3.3)	35 (4.5)	43 (5.7)	6.976
	2.50 – 3.00	12 (1.6)	33 (4.4)	44 (5.9)	40 (5.3)	82 (10.9)	81 (10.8)	115 (15.3)	
	ต่ำกว่า 2.50	11 (1.5)	15 (2.0)	19 (2.5)	18 (2.4)	38 (5.1)	41 (5.5)	49 (6.5)	

ตารางที่ 4.61(ต่อ)

การติดต่อ	ลำดับ ผลการเรียน	1	2	3	4	5	6	7	X ²
		ติดตามข่าว สารจากสื่อ มวลชน	สูงกว่า 3.00	45 (6.0)	18 (2.4)	22 (2.9)	15 (2.0)	26 (3.5)	
	2.50 – 3.00	147 (19.6)	40 (5.3)	45 (6.0)	40 (5.3)	59 (7.9)	61 (8.1)	15 (2.0)	
	ต่ำกว่า 2.50	71 (9.5)	26 (3.5)	20 (2.7)	17 (2.3)	21 (2.8)	26 (3.5)	10 (1.3)	
เข้าฟังการ อภิปรายสนทนา ต่างๆ เพื่อโอกาส การมีงานทำ	สูงกว่า 3.00	13 (1.7)	12 (1.6)	5 (0.7)	18 (2.4)	21 (2.8)	25 (3.4)	58 (7.7)	6.556
	2.50 – 3.00	30 (4.0)	32 (4.3)	24 (3.2)	53 (7.1)	57 (7.6)	86 (11.5)	125 (16.7)	
	ต่ำกว่า 2.50	13 (1.7)	13 (1.9)	9 (1.2)	23 (3.1)	33 (4.4)	36 (4.8)	64 (8.5)	

จากตารางที่ 4.61 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ มีการปฏิบัติในการติดต่อบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อโอกาสในการได้งานทำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ ปฏิบัติไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาลำดับในการปฏิบัติของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ เลือกปฏิบัติในลำดับที่ 1 และ 2 ดังนี้ คือ ติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชน คิดต่อรุ่นพี่ และติดต่อเพื่อน ส่วนการเลือกปฏิบัติในลำดับสุดท้ายของนักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ คือ เข้าฟังการอภิปรายสนทนาต่าง ๆ เพื่อโอกาสการมีงานทำติดต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้บริการและติดต่อสถาบัน

ตารางที่ 4.62 เปรียบเทียบความต้องการ การช่วยเหลือจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังจำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

การช่วยเหลือ	ลำดับ ผลการเรียน	1	2	3	4	5	6	7	X ²
		ตั้งศูนย์ประสาน การสมัครงาน ประจำสถาบัน	สูงกว่า 3.00	56 (7.5)	35 (4.7)	15 (2.0)	16 (2.1)	7 (0.9)	
	2.50 – 3.00	136 (18.1)	99 (13.7)	50 (6.7)	31 (4.1)	16 (2.1)	47 (6.3)	28 (3.7)	
	ต่ำกว่า 2.50	60 (8.0)	47 (6.3)	20 (2.7)	10 (1.3)	12 (1.6)	24 (3.2)	18 (2.4)	
จัดตลาดนัด แรงงาน	สูงกว่า 3.00	34 (4.5)	48 (6.4)	20 (2.7)	16 (2.1)	5 (0.7)	18 (2.4)	11 (1.5)	13.023
	2.50 – 3.00	121 (16.1)	117 (15.6)	39 (5.2)	40 (5.3)	19 (2.5)	31 (4.1)	40 (5.2)	
	ต่ำกว่า 2.50	57 (7.6)	55 (7.3)	13 (1.7)	17 (2.3)	13 (1.7)	14 (1.9)	22 (2.9)	
จัดโปรแกรมฝึก อาชีพพิเศษระยะ สั้น	สูงกว่า 3.00	7 (0.9)	32 (4.3)	27 (3.6)	25 (3.3)	20 (2.7)	20 (2.7)	21 (2.8)	21.038
	2.50 – 3.00	36 (4.8)	58 (7.7)	104 (13.9)	82 (10.9)	32 (4.3)	47 (6.3)	48 (6.4)	
	ต่ำกว่า 2.50	18 (2.4)	23 (3.1)	46 (6.1)	25 (3.3)	20 (2.7)	28 (3.7)	31 (4.1)	
จัดการเรียน ระยะสั้นในสาขา ต่างๆเพื่อเพิ่ม ความสามารถ	สูงกว่า 3.00	21 (2.8)	17 (2.3)	24 (3.2)	39 (5.1)	12 (1.5)	20 (2.7)	19 (2.5)	12.141
	2.50 – 3.00	55 (7.3)	47 (6.3)	83 (11.1)	117 (15.6)	31 (4.1)	35 (4.7)	39 (5.2)	
	ต่ำกว่า 2.50	25 (3.3)	24 (3.2)	23 (3.1)	51 (6.8)	20 (2.7)	24 (3.2)	24 (3.2)	
เปิดรับผู้จบการ ศึกษาบางส่วนเข้า เป็นผู้ช่วยในงาน วิจัยของสถาบัน	สูงกว่า 3.00	4 (0.5)	8 (1.1)	35 (4.7)	27 (3.6)	50 (6.7)	16 (2.1)	12 (1.6)	22.689
	2.50 – 3.00	26 (3.6)	32 (4.3)	52 (6.9)	48 (6.4)	154 (20.5)	56 (7.5)	39 (5.2)	
	ต่ำกว่า 2.50	14 (1.9)	13 (1.7)	41 (5.5)	26 (3.5)	56 (7.6)	20 (2.7)	21 (2.8)	

ตารางที่ 4.62(ต่อ)

การช่วยเหลือ	ลำดับ ผลการเรียน	1	2	3	4	5	6	7	X ²
รับสมัครคัดเลือก ผู้จบการศึกษา	สูงกว่า 3.00	10 (1.3)	9 (1.2)	18 (2.3)	25 (3.3)	26 (3.5)	48 (6.4)	16 (2.1)	10.793
	2.50 – 3.00	29(3.9)	29(3.9)	38 (5.1)	53(7.1)	79 (10.5)	140 (18.7)	39 (5.2)	
บางส่วนเข้าเป็นผู้ ช่วยสอนใน สถาบัน	ต่ำกว่า 2.50	18 (2.4)	19 (2.5)	21 (2.8)	34 (4.5)	34 (4.5)	49 (6.5)	16 (2.1)	
เปิดรับสมัครผู้จบ การศึกษามบาง ส่วนเข้าเป็นผู้ ควบคุมห้อง ปฏิบัติการ ทดลอง	สูงกว่า 3.00	4 (0.5)	8 (1.1)	15 (2.0)	9 (1.2)	36 (4.8)	24 (3.3)	56 (7.5)	10.728
	2.50 – 3.00	14 (1.9)	17 (2.3)	44 (5.9)	36 (4.8)	69 (9.2)	56 (7.5)	171 (22.8)	
	ต่ำกว่า 2.50	5 (0.7)	13 (1.7)	22 (2.9)	23 (3.2)	39 (5.2)	21 (2.8)	68 (9.1)	

จากตารางที่ 4.62 แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ มีความต้องการความช่วยเหลือจากสถาบันแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ มีความต้องการไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาลำดับในความต้องการของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ มีความต้องการในลำดับที่ 1 และ 2 ดังนี้คือ ต้องการให้จัดตั้งศูนย์ประสานการสมัครงานประจำสถาบัน จัดตลาดนัดแรงงานและจัดโปรแกรมฝึกอาชีพพิเศษระยะสั้น ส่วนความต้องการในลำดับสุดท้ายของนักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่าง ๆ คือเปิดรับผู้จบการศึกษบางส่วนเข้าเป็นผู้ควบคุมห้องปฏิบัติการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการวางแผนเข้าสู่อาชีพและการแก้ปัญหาการว่างงานของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2542 ของ 4 คณะ จำนวน 1,521 คน และได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 750 คนโดยการกำหนดจากตารางกำหนดขนาดตัวอย่าง Krejcie and Morgan โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาการวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพจำแนกตามนักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง คณะและผลการเรียนของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาการว่างงานของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
4. เพื่อเปรียบเทียบแนวทางการแก้ปัญหาการว่างงานจำแนกตามนักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง คณะและผลการเรียนของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ปีการศึกษา 2542 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

นักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 750 คน เป็นนักศึกษาชายร้อยละ 52.8 และนักศึกษาหญิงร้อยละ 47.2 มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 1 อายุระหว่าง 20 – 23 ปีร้อยละ 97.4 และอายุมากกว่า 23 ปี ร้อยละ 2.6 ผลการเรียนที่สูงกว่า 3.00 ร้อยละ 20.3 ผลการเรียนระหว่าง 2.50 – 3.00 ร้อยละ 54.3 และผลการเรียนต่ำกว่า 2.50 ร้อยละ 25.3 ในการเลือกเข้าศึกษาต่อที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีผู้เลือกอันดับ 1 ร้อยละ 37.08 เลือกอันดับ 2 ร้อยละ 17.04 และเลือกอันดับ 3 ร้อยละ 19.86 ซึ่งเป็นความตั้งใจที่จะศึกษาในสาขานี้ร้อยละ 45.73 และเลือกเพราะป้องกันการพลาดโอกาสเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยร้อยละ 17.20

นอกจากนี้สภาพครอบครัวพบว่า ส่วนใหญ่บิดาและมารดาของนักศึกษาประกอบกิจการส่วนตัวมากที่สุดร้อยละ 49.90 และร้อยละ 45.3 ตามลำดับ มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนสูงกว่า 20,000 บาท ร้อย

ละ 51.9 รองลงมาคือระหว่าง 5,000 – 20,000 บาท ร้อยละ 40.8 มีเพียงร้อยละ 7.3 ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท บิดาของนักศึกษาส่วนมากร้อยละ 41.1 สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา ส่วนมารดา มีเพียงร้อยละ 34 ที่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา นักศึกษาร้อยละ 66.4 มีพี่น้อง 2 – 3 คน โดยนักศึกษาเป็นบุตรคนที่ 1 หรือ 2 ของครอบครัว ร้อยละ 70.7 พี่น้องทั้งหมดของนักศึกษาที่ยังไม่มีงานทำร้อยละ 52.7 ส่วนพี่น้องบางคนของนักศึกษาที่ประกอบอาชีพแล้วมีเพียงร้อยละ 26.5 นักศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 59.2 มีภาระบางส่วนที่ต้องรับผิดชอบในครอบครัว นักศึกษาคิดว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะได้งานทำ ร้อยละ 59.6 ในการหางานทำ นักศึกษาส่วนมากร้อยละ 57.6 มีความกังวลใจอยู่บ้าง โดยร้อยละ 26.1 เป็นผู้ที่มีความกังวลใจ

5.1.2 การวางแผนเข้าสู่อาชีพ

พบว่านักศึกษาชั้นปีสุดท้ายมีการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับด้านที่ตั้งใจปฏิบัติก่อนดังนี้

ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน นักศึกษาได้พิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพที่ต้องการจะทำในระดับมาก รองลงมานักศึกษาพิจารณาถึงประสบการณ์ที่จะได้รับจากการทำงาน และการพิจารณาลักษณะของงานว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของตนเองตามลำดับ ส่วนการพิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่สนใจกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

ด้านการรู้จักตนเอง นักศึกษาได้ปฏิบัติในระดับปานกลางทุกข้อ โดยได้พิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงานซึ่งมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด การปฏิบัติรองลงมาคือ การมีความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามา และการมีความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ ๆ เฉพาะของอาชีพ ส่วนการพิจารณาถึงความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ นักศึกษาได้ปฏิบัติในลำดับสุดท้าย

ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ พบว่านักศึกษาได้ปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับคือ นักศึกษาพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการทำงานจริงโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด การปฏิบัติรองลงมาคือ การสร้างความกระตือรือร้นในการทำงาน การปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน และการหาโอกาสไปฝึกงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่ศึกษาตามลำดับ ส่วนการเข้าร่วมฟังบรรยาย การประชุมเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ นักศึกษาได้ปฏิบัติลำดับสุดท้าย ในระดับน้อย

ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้ พบว่านักศึกษาได้ปฏิบัติในระดับปานกลางทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับคือ นักศึกษาพิจารณาถึงการได้ฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้าง โดยมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด การปฏิบัติรองลงมาคือ การได้รับคำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง และการมีโอกาสได้พูดคุยปรึกษาถึงลักษณะการทำงานกับรุ่นพี่ที่จบ

ไปแล้วส่วนการขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับโอกาสในการได้งานจากผู้มีความรู้ นักศึกษาปฏิบัติเป็นลำดับสุดท้าย

ด้านการวางแผนในการหางาน พบว่านักศึกษาได้ปฏิบัติในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับคือ นักศึกษาได้ปฏิบัติถึงการสอบถามถึงแหล่งงานตามต้องการจากบุคคลรอบข้างโดยมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติสูงสุด การปฏิบัติรองลงมาคือ การได้ฟัง อ่านข่าวสารรับสมัครงานจากแหล่งต่าง ๆ และการได้พูดคุยสอบถามถึงการวางตัวการตอบในการสอบสัมภาษณ์อย่างคร่าว ๆ กับอาจารย์ตามลำดับ ส่วนที่นักศึกษปฏิบัติในระดับน้อยคือ ในการติดตามข่าวสารการรับสมัครงาน ได้มีการจดบันทึกรายละเอียดที่หน่วยงานต่าง ๆ แจ้งให้ทราบ การขอแนะนำ เรื่องการกรอกใบสมัครงานจากอาจารย์ หรือหน่วยงานของสถาบัน การได้ไปเยี่ยมชมที่ทำงานของรุ่นพี่หรือคนที่รู้จักเพื่อสังเกตลักษณะงานที่ต้องการ ซึ่งทำงานตรงกับที่ต้องการและการปฏิบัติอันดับสุดท้าย คือการได้เข้าร่วมกิจกรรม ณ สถานที่ที่จัดนัดพบแรงงานหรือวันตลาดนัดแรงงาน

เปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพจำแนกตามนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงพบว่า นักศึกษามีการปฏิบัติการวางแผนเข้าสู่อาชีพในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาการปฏิบัติรายด้านแล้วพบว่าด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนนักศึกษหญิงปฏิบัติมากกว่านักศึกษาชายสำหรับการปฏิบัติในด้านอื่นไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วนักศึกษามีการปฏิบัติทุกข้อไม่แตกต่างกัน โดยเรียงลำดับดังนี้ การพิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพที่ต้องการจะทำ การพิจารณาประสบการณ์ที่จะได้รับจากการทำงาน และการพิจารณาถึงความปลอดภัยในการทำงาน

ด้านการรู้จักตนเอง พบว่านักศึกษามีการปฏิบัติทุกข้อไม่แตกต่างกัน โดยเรียงลำดับคือ การพิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงาน การพิจารณาถึงความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ ๆ เฉพาะของอาชีพ และการพิจารณาถึงความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามา

ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ พบว่านักศึกษามีการปฏิบัติทุกข้อไม่แตกต่างกัน โดยเรียงลำดับคือ การพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการทำงานจริง การสร้างความกระตือรือร้นในการทำงาน และการพิจารณาถึงการปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน

ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้ พบว่านักศึกษามีการปฏิบัติทุกข้อไม่แตกต่างกัน โดยเรียงลำดับคือ การได้รับฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้าง การได้ บ คำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง และการมีโอกาสได้พูดคุยปรึกษาถึงลักษณะการทำงานกับรุ่นพี่ที่จบไปแล้ว

ด้านการวางแผนในการหางาน พบว่านักศึกษามีการปฏิบัติทุกข้อไม่แตกต่างกัน โดยเรียงลำดับคือ ได้สอบถามถึงแหล่งงานตามต้องการจากบุคคลรอบข้าง การฟัง อ่านข่าวสารการรับ

สมัครงานจากแหล่งต่าง ๆ และการพูดคุยสอบถามถึงการวางตัวการตอบในการสอบสัมภาษณ์คร่าว ๆ กับอาจารย์

จำแนกตามคณะที่ต่างกัน พบว่า นักศึกษาคณะต่างกันมีการปฏิบัติการวางแผนเข้าสู่อาชีพในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้านแล้วพบว่า ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนนักศึกษาคณะต่าง ๆ มีการปฏิบัติแตกต่างกันคือ การพิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพของงานที่จะทำ และการพิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่สนใจกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

ด้านการรู้จักตนเอง โดยข้อได้พิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงาน ข้อมีความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ ๆ เฉพาะของอาชีพ และข้อได้พิจารณาคุณค่าของงานอาชีพที่สนใจซึ่งมีส่วนช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ นักศึกษาคณะต่างกันมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน และในข้อที่มีการปฏิบัติแตกต่างกันคือ ข้อการมีความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามาและข้อความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ พบว่านักศึกษาคณะต่างกันมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดยเรียงลำดับคือ การพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการทำงานจริง หาโอกาสไปฝึกงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่ศึกษา และการฝึกทักษะทางคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวกับวิชาชีพ ส่วนการได้ปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน การพิจารณาถึงความกระตือรือร้นในการทำงานและความสนใจและติดตามความเคลื่อนไหวในวิชาชีพที่ศึกษา พบว่านักศึกษาคณะต่างกันมีการปฏิบัติแตกต่างกัน

ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้ พบว่านักศึกษาคณะต่างกันมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดยเรียงลำดับคือ การฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลอื่น การรับคำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง และการมีโอกาสดำเนินการพูดคุยปรึกษาถึงลักษณะการทำงานกับรุ่นพี่ที่จบไปแล้ว

ด้านการวางแผนในการทำงาน พบว่านักศึกษาคณะต่างกันมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดยเรียงลำดับคือ การสอบถามถึงแหล่งงานตามต้องการจากบุคคลรอบข้าง การฟัง อ่านข่าวสารการรับสมัครงานจากแหล่งต่าง ๆ และการพูดคุยสอบถามถึงการวางตัวในการตอบการสัมภาษณ์

จำแนกตามผลการเรียนที่ต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน มีการปฏิบัติการวางแผนเข้าสู่อาชีพในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาในรายด้านและเรียงลำดับด้านที่ตั้งใจปฏิบัติก่อนได้ผลดังนี้

ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน พบว่า นักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีการปฏิบัติในการวางแผนอาชีพแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อแล้วนักศึกษามีปฏิบัติไม่แตกต่างกันทุกข้อ โดยเรียงลำดับการปฏิบัติคือ ข้อการพิจารณาถึงความก้าวหน้า

หน้าในอาชีพของงานที่จะทำ ข้อการพิจารณาถึงประสบการณ์ที่จะได้รับจากการทำงาน และข้อการพิจารณาลักษณะของงานว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของตนเอง

ด้านการรู้จักตนเอง พบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน โดยเรียงลำดับคือ การพิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงาน การพิจารณาถึงความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ ๆ เฉพาะของอาชีพ และการพิจารณาถึงความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามา

ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ พบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน โดยเรียงลำดับคือ การพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการทำงานจริง การสร้างความกระตือรือร้นในการทำงาน และการพิจารณาถึงการปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน

ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้ พบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน โดยเรียงลำดับคือ การได้ฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้าง การได้รับคำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง และการมี โอกาสได้พูดคุยปรึกษาถึงลักษณะการทำงานกับรุ่นพี่ที่จบไปแล้ว

ด้านการวางแผนในการหางาน พบว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน โดยเรียงลำดับคือ การสอบถามถึงแหล่งงานตามต้องการจากบุคคลรอบข้าง การฟัง อ่าน ข่าวสารการรับสมัครงานจากแหล่งต่าง ๆ และการได้พูดคุยสอบถามถึงการวางตัว การตอบในการสอบสัมภาษณ์ อย่างคร่าว ๆ กับอาจารย์

5.1.3 การแก้ปัญหาการว่างงานของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า สถานการณ์การว่างงานในปัจจุบันเริ่มผ่อนคลายแล้วร้อยละ 54.5 มีนักศึกษาร้อยละ 40.5 คิดเห็นว่าสถานการณ์การว่างงานในปัจจุบันยังเป็นปัญหาหนักมาก มีนักศึกษาเพียงร้อยละ 8.5 ที่คิดว่าจะได้งานทำทันที มีนักศึกษาร้อยละ 53.6 ที่คิดว่ายังต้องรอเวลาในการได้งานและนักศึกษาร้อยละ 37.9 ไม่สามารถกำหนดเวลาในการได้งาน และนักศึกษาร้อยละ 78.5 จะอยู่ในกรุงเทพมหานครเพื่อโอกาสในการได้งานที่มากกว่าการกลับภูมิลำเนาเดิม

5.1.3.1 ในการแก้ปัญหาการว่างงานพบว่า นักศึกษาคิดที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าเป็นอันดับแรก รองลงมาคือทำงานทุกอย่างแม้ไม่ตรงสาขาเพื่อรอจังหวะได้งานที่ดีกว่า และคิดที่จะศึกษาในสาขาอื่น ๆ โดยอันดับสุดท้ายที่นักศึกษาจะปฏิบัติคืออยู่บ้านเฉย ๆ รอดูสถานการณ์ต่อไป

5.1.3.2 ในการพิจารณาเลือกอาชีพพบว่า นักศึกษาพิจารณางานอะไรก็ได้ที่คิดแล้วว่ามีความเหมาะสมกับตนเองเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การพิจารณางานตามสาขาที่จบมาและคำตอบแทนตามวุฒิเท่านั้น และการพิจารณางานที่ใกล้เคียงกับสาขาที่เรียนเพื่อประกอบอาชีพ โดย

อันดับสุดท้ายที่นักศึกษาจะปฏิบัติคือการพิจารณางานอะไรก็ได้ทำไปก่อนเพื่อรอหางานใหม่ที่ดีกว่า

5.1.3.3 ในการติดต่อกับบุคคลหรือหน่วยงานเพื่อโอกาสในการได้งานทำพบว่า นักศึกษาคิดตามข่าวสารจากสื่อมวลชนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การติดต่อเพื่อนและติดต่อรุ่นพี่ โดยอันดับสุดท้ายที่นักศึกษาจะปฏิบัติคือการเข้าฟังการอภิปรายสนทนาต่าง ๆ เพื่อโอกาสการมีงานทำ

5.1.3.4 ในความต้องการการช่วยเหลือจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังพบว่า นักศึกษาต้องการให้ตั้งศูนย์ประสานการสมัครงานประจำสถาบันเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ต้องการให้สถาบันจัดตลาดนัดแรงงาน โดยอันดับสุดท้ายที่นักศึกษาต้องการคือ เปิดรับผู้จบการศึกษาบางส่วนเข้าเป็นผู้ควบคุมห้องปฏิบัติการทดลอง

การเปรียบเทียบการแก้ปัญหาการว่างงานของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายจำแนกตาม นักศึกษาชาย นักศึกษาหญิง คณะ และผลการเรียนพบว่า

การเปรียบเทียบการแก้ปัญหาการว่างงานระหว่างนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีการแก้ปัญหาการว่างงานทุกข้อไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบการแก้ปัญหาการว่างงานระหว่างนักศึกษาคณะต่างกัน มีการแก้ปัญหาการว่างงานทุกข้อไม่แตกต่างกัน

การเปรียบเทียบการแก้ปัญหาการว่างงานระหว่างนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกันมีการแก้ปัญหาการว่างงานทุกข้อไม่แตกต่างกัน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 การศึกษาการวางแผนเข้าสู่อาชีพ

ในภาพรวมของการวางแผนเข้าสู่อาชีพที่นักศึกษปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางนั้น ถือว่าต้องปรับปรุงเพราะในสภาพตลาดแรงงานปัจจุบันมีการแข่งขันสูง ดังนั้นผู้ที่มีการวางแผนดีที่สุดเท่านั้นจึงจะมีโอกาสได้งานมากกว่า ตามที่ พงษ์สุภี จิตเวช (2540 : 37) ให้แนวคิดถึงความพร้อมในการทำงาน โดยเปรียบเทียบว่า ผู้ที่แข็งแกร่งเท่านั้นจึงจะเป็นผู้ที่อยู่รอดได้ในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับ ไตรรงค์ สุวรรณศิริ (2540 : 61) ขณะที่คำรงค์คำแหงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ที่กล่าวว่า นักศึกษาที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาต้องมีการสำรวจตนเองให้มากที่สุด และจะต้องพิจารณาข้อดีข้อเสียเพื่อประโยชน์ในการสมัครงาน เมื่อวิเคราะห์ผลการวิจัยในรายละเอียดของการวางแผนเข้าสู่อาชีพพบว่า นักศึกษาได้ให้ความสำคัญในประเด็นต่าง ๆ ไปได้โดยที่ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน ได้รับความสนใจที่ปฏิบัติเป็นอันดับแรก ซึ่งในรายละเอียดได้ให้ความสำคัญกับการพิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพ

ที่ต้องการจะทำงานเป็นพิเศษ รองลงมาคือการพิจารณาถึงประสบการณ์ที่จะได้รับจากการทำงานถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเป็นภาวะที่นักศึกษาเริ่มตระหนักถึงการรับผิดชอบตนเองหลังสำเร็จการศึกษาจึงมองถึงความก้าวหน้า นั่นเป็นพฤติกรรมหรือความนึกคิดที่ดี ที่คิดถึงการเติบโตเพราะจะทำให้ตนเองพัฒนาและไม่หาความรู้อยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุทัย คุณเกษม (2528 : 25) ว่า การที่จะประสบความสำเร็จและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพนั้น จะต้องเป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้น ขวนขวายในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเสมอ อีกทั้งเป็นการสนองตอบปัจจัย 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยตนเองที่ต้องการจะทำงาน ความต้องการอันแท้จริงและรู้ว่าสิ่งที่ต้องทำสามารถแลกเปลี่ยนกับสิ่งที่ต้องการได้ และปัจจัยสิ่งแวดล้อมเมื่อทำงานแล้วก็ต้องการความเจริญเติบโตมั่นคง (วัฒนา อิศรางกูร ณ อยุธยา และคณะ. 2532 : 54 - 55) Hoppock (อ้างในเรณู สังทองจีน. 2534 : 16) ให้หลักการทำงานว่าบุคคลสามารถคาดหวังถึง โอกาสที่อาชีพนั้นสนองความต้องการของตนได้ และความพอใจในงานเป็นผลมาจากการที่งานสามารถตอบสนองความต้องการในปัจจุบันและความคาดหวังว่างานนั้นจะทำให้บรรลุความต้องการในอนาคตได้ หรือจากการที่คาดหวังว่างานนั้นจะนำสู่งานอื่นที่ต้องการได้ ฉะนั้นความคาดหวังในการทำงานของมนุษย์จึงเป็นตัวจุดประกายความคิดการกระทำที่เรียกว่า ปัจจัยการจูงใจให้เกิดความพอใจ (Motivator Factors) อันดับต่อมาที่นักศึกษานิพนธ์คือ การพิจารณาถึงประสบการณ์ที่จะได้รับจากการทำงาน Super (1979 : 31 - 35) กล่าวว่าบุคคลที่มีอายุระหว่าง 15 - 25 ปี มีพัฒนาการด้านอาชีพในขั้นสำรวจตนเองและอาชีพ (Exploration Stage) ซึ่งบุคคลในช่วงอายุนี้จะเริ่มแสวงหาประสบการณ์จากการทำงานและจากกิจกรรมต่างๆ เพื่อพิจารณาอาชีพตามความต้องการ ความสนใจ ความสามารถ ค่านิยมและโอกาสในการได้งานทำ จากรายละเอียดทั้งสองของด้านการศึกษา ลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับตน แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน และเป็นที่น่าสังเกตว่าในข้อการพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างนั้น นักศึกษาได้พิจารณาเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งขัดแย้งกับความเป็นจริงในสังคมที่บุคคลต้องทำงานเพื่อสนองตอบและต้องการค่าตอบแทน

ด้านการรู้จักตนเอง เป็นด้านที่นักศึกษาได้ให้ความสำคัญรองลงมาจากด้านการศึกษา ลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง การรู้จักตนเองเป็นการวิเคราะห์ตนเองในด้านความสนใจ ความถนัด ความสามารถพิเศษ บุคลิกภาพ ค่านิยม ทักษะคติ ตลอดจนข้อจำกัดต่างๆ ระเบียบ. เชียงใหม่ (2540 : 18) กล่าวว่านิสิตนักศึกษาจะต้องคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะวิชาชีพของตนด้วย ว่ามีความพร้อมพอที่จะแข่งขันได้เพียงใด ไตรรงค์ สุวรรณศิริ (2540 : 61) กล่าวว่านักศึกษาที่กำลังสำเร็จการศึกษาต้องมีการสำรวจตนเองให้มากที่สุดและต้องพิจารณาข้อดีข้อเสียเพื่อประโยชน์ในการสมัครงาน วัชร ทรัพย์มี (2523 : 4) กล่าวถึงองค์ประกอบด้านความรู้เกี่ยวกับตนเองได้แก่ ความถนัด ความสามารถ บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ สถานการณ์ต่างๆ ในครอบครัว ส่วนพรรณ เกษมกล (2531 : 25-31) กล่าวถึงการรู้จักตนเองก่อนการเลือกอาชีพนั้น จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับภูมิหลังความชอบส่วนตัว ลักษณะของบุคลิกภาพ และมีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านใด

บ้าง มีความถนัดด้านใดบ้าง ในรายละเอียดของด้านความรู้จักตนเอง นักศึกษาปฏิบัติในระดับปานกลางทุกข้อ และลำดับแรกที่นักศึกษาปฏิบัติคือการพิจารณาบุคลิกภาพในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการเลือกอาชีพของฮอลแลนด์ (อ้างในเรณู สังข์ทองจีน. 2534 : 16) ที่มีแนวคิดว่าเป็นแบบฉบับของพฤติกรรมหรือบุคลิกภาพมีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง เช่นบุคคลที่ชอบกิจกรรมที่ใช้ความคิดในการแก้ไขปัญหาที่มีลักษณะเป็นวิชาการ (the intellectual orientation) บุคคลที่มีลักษณะเช่นนี้มักจะสนใจอาชีพด้านวิทยาศาสตร์ การคำนวณ อาชีพที่ต้องศึกษาค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ ที่นักศึกษาให้ความสำคัญในข้อนี้แสดงว่านักศึกษาได้คิด พิจารณา ลักษณะของตนเองกับความเหมาะสมของงานว่าสอดคล้องกันเพียงไรเมื่อการปฏิบัติงานนั้นอย่างราบรื่น ข้อที่น่าสนใจสำหรับนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งดำเนินการเรียนการสอนในทางเทคโนโลยี แต่นักศึกษาให้ความสำคัญกับความสนใจกับเทคโนโลยีใหม่ๆ เฉพาะของอาชีพในอันดับที่สาม โดยมีการปฏิบัติปานกลาง ซึ่งขัดแย้งกับความเป็นจริงในการทำงาน ปัจจุบันที่สถานประกอบการในภาคเอกชน ส่วนใหญ่มีความพร้อมสูงในการนำเครื่องจักรที่มีเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาช่วยลดต้นทุนการผลิต ดังนั้นหากนักศึกษามีความสนใจทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในอาชีพเป็นความรู้พื้นฐานเพื่อทำงานก็จะเป็นข้อเด่นที่สถานประกอบการจะพิจารณาเป็นพิเศษเพื่อรับเข้าทำงาน ตามที่ Chales R. Heidengren (2540 : 16) รองประธานบริษัทเอส ที เอส แอนจิเนียร์ริ่ง คอลเลจเทคเน็ลส์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีทางวิศวกรรมโดยตรง ให้ข้อคิดว่า หากสถานศึกษามีการประสานกับภาคเอกชนเพื่อขยายความรู้และทักษะทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในแต่ละสาขาวิชา ก็จะเป็นประโยชน์กับทุกฝ่ายในการพัฒนาและปฏิบัติหน้าที่ของคณนโยบายของบริษัทก็จะพิจารณาคูณสมบัตินี้ด้วยหากต้องการรับบุคลากรเพิ่ม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของชัยพร วิชชาวุธ (2530 : 173) ที่ศึกษาเรื่องคุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สรุปว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปีหลัง ๆ ก่อนจบหลักสูตร มีการวางแผนอาชีพและมีการเตรียมตัวในสิ่งต่าง ๆ ในระดับดีเพื่อไม่ให้ประสบปัญหาการว่างงาน เป็นที่น่าสังเกตว่า การพิจารณาถึงความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ นักศึกษาได้ให้ความสำคัญในอันดับสุดท้าย

ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งการตัดสินใจเลือกอาชีพได้นั้นมักจะได้รับอิทธิพลจากโอกาสของการจ้างงานที่เป็นจริง (Actual employment opportunities) สถานที่ทำงาน (Location) เงินเดือน สภาพแวดล้อมในการทำงาน และความก้าวหน้าในการทำงาน ในรายละเอียดของการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ พบว่า การเข้าร่วมฟังบรรยาย การประชุมสัมมนาเรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ นักศึกษาปฏิบัติในระดับน้อย ซึ่งเป็นการปฏิบัติที่ต้องปรับปรุงเพื่อติดตามข่าวสาร ส่วนเหตุผลที่ทำให้ นักศึกษามีการปฏิบัติในระดับน้อย อาจเนื่องมาจากข่าวสารการประชุมสัมมนาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมีการติดประกาศกระจายอยู่ตามแหล่งต่าง ๆ โดยที่ไม่มีศูนย์รวมของข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา นักศึกษาจึงให้ความสำคัญในรายละเอียดนี้เพียงเล็กน้อย ส่วนข้อ

อื่น ๆ นักศึกษาปฏิบัติในระดับปานกลาง อันดับแรกที่นักศึกษาพิจารณาคือ ความแตกต่างระหว่าง การศึกษากับการทำงานจริงเพราะการทำงานต้องทำด้วยความจริงจังให้เกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุดซึ่ง หมายถึงการเพิ่มต้นทุนกับองค์กร แตกต่างกับการศึกษาที่เป็นการฝึกฝนย่อมเกิดความผิดพลาดให้ เรียนรู้ได้ เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาพิจารณาถึงความกระตือรือร้นในการทำงานอยู่ในระดับปาน กลาง ในสถานการณ์ปัจจุบันนั้นสถานประกอบการต้องการบุคลากรที่มีความกระตือรือร้นในการ ทำงานซึ่งนอกจากการเป็นคนดีซื่อสัตย์อดทนแล้ว การทำงานในยุคปัจจุบันภาคเอกชนมุ่งประเด็น ไปที่ความกระตือรือร้นในการทำงาน สอดคล้องกับแนวทางการสำรวจของนิตยสารสมัครงานที่ได้ สอบถามภาคเอกชนทั่วไปและสรุปได้ว่า ภาคเอกชนต้องการผู้ที่มีความกระตือรือร้นในการทำงาน เพราะผู้ที่มีคุณสมบัตินี้จะเป็นผู้ที่ต้องการทำงานจริง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ให้เกิดแนวทางใหม่ เพื่อความอยู่รอดในสภาพการแข่งขันสูงทั้งกับตนเองและบริษัทคู่แข่ง (เสริม สร้อยอินตะ. 2542 : 10) ส่วนในข้อการฝึกทักษะทางคอมพิวเตอร์และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนัก ศึกษาปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งน่าเป็นห่วงโดยเฉพาะทักษะทางด้านภาษาอังกฤษนั้น นัก ศึกษาได้ให้ความสำคัญค่อนข้างน้อยในโลกเสรีที่เปิดกว้างในปัจจุบันที่การติดต่อสื่อสารมีความ สำคัญ ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลที่นักศึกษาต้องมีทักษะในการใช้เพื่อสร้างความเข้าใจในการ สื่อสาร หากมองถึงสภาพปัจจุบันในการลงทุน จะพบว่าบุคคลต่างชาติเข้ามามีบทบาทในการ ประกอบธุรกิจสูงขึ้น และเป็นที่น่าสังเกตว่า นอกจากภาษาอังกฤษแล้ว ภาษาจีน ญี่ปุ่น ก็มีความ สำคัญเช่นกันในฐานะผู้ลงทุนและผู้นำทางเศรษฐกิจในภาคพื้นเอเชีย ตามที่หนังสือพิมพ์ประชา ชาติธุรกิจได้ให้แนวทางแก่ผู้ปฏิบัติงานว่า ควรมีความรู้ทางภาษาในภาคพื้นเอเชียด้วย (อัญชลี สาคร รักษ์. 2542 : 11) ส่วนทักษะทางคอมพิวเตอร์ นักศึกษามีความคุ้นเคยในการใช้ทั้งจากการเรียน การ สอน และการให้บริการที่มีในทุกขณะจึงมิใช่เป็นข้อที่น่าเป็นห่วงมาก

ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้หรือผู้มีประสบการณ์ด้านอาชีพ ซึ่งบุคคลเหล่านี้สามารถช่วย เหลือในการตัดสินใจเลือกและวางแผนอาชีพ โดยช่วยให้เกิดความเข้าใจตนเองให้ข่าวสารตลาดแรง งาน ให้เข้าใจอาชีพเฉพาะที่ตรงกับความต้องการหรือแนะนำบุคคลที่สามารถให้แนวคิดอื่นได้ ซึ่ง นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ เป็นที่น่าสังเกตว่า การปรึกษาเป็นสิ่ง จำเป็นในชีวิตสังคมปัจจุบันตามที่ จาตุภย์ มาสโยธา (2540 : 48) ได้ให้แนวทางว่า การดำรงชีวิตของ มนุษย์ในปัจจุบันที่ซับซ้อนขึ้นต้องมีการปรึกษากันในหมู่สังคมของคนเพื่อค้นหาแนวทางใหม่หรือ ปรับความเครียดให้สมดุลจากปัญหา นั้นแสดงถึงความสำคัญในการขอคำปรึกษาแนะนำจาก บุคคลต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโลกทัศน์ เพราะผู้สำเร็จการศึกษายังเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานและ ใช้ชีวิตหลังการศึกษาน้อยซึ่งชีวิตในการเรียนนั้นมีความยืดหยุ่นได้มากกว่าการทำงานจริง หากนัก ศึกษาให้ความสนใจและปฏิบัติในด้านนี้มากขึ้นก็จะเป็นการเตรียมใจรับการเปลี่ยนแปลงในชีวิต และการได้รับคำแนะนำจะเพิ่มโอกาสในการ ได้งานที่มากกว่า สอดคล้องกับ Odell Uzzell (อ้างในจิ ราวาลย์ มนต์กันภัย. 2523 : 56) ที่ศึกษาเรื่องการเลือกอาชีพของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างระดับมัธยม

ปลายจากโรงเรียน 14 แห่งใน Eastern North Carolina จำนวน 31 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่นักเรียนใช้ช่วยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ หรือเลือกอาชีพก็คือ ความคุ้นเคยกับบุคคลที่อยู่ในวงการนั้นมาก่อน แสดงว่าการชักนำของผู้ที่ประสบความสำเร็จในอาชีพมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพ

ด้านการวางแผนในการทำงาน เป็นการเตรียมตัวในการสำรวจแหล่งงาน การเขียนจดหมายสมัครงาน การกรอกใบสมัคร การเตรียมตัวสอบสัมภาษณ์ และการติดตามข่าวสารในการสมัครงาน เป็นที่น่าสังเกตว่าในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ นักศึกษาให้ความสำคัญกับการวางแผนในการทำงานเป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งการวางแผนถือเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินงานหรือปฏิบัติงานต่าง ๆ นักศึกษาจึงควรปรับปรุงกระบวนการวางแผนในการทำงาน และในรายละเอียดของด้านการวางแผนในการทำงานพบว่า การได้ฟังอ่านข่าว การรับสมัครงานจากแหล่งต่าง ๆ การสอบถามถึงแหล่งงานตามต้องการจากบุคคลรอบข้าง การพูดคุยสอบถามถึงการวางตัว การตอบคำถามในการสัมภาษณ์ อย่างคร่าว ๆ นักศึกษาปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้อการไปสถานที่จัดนัดพบแรงงาน การจดบันทึกในการติดตามข่าวสารการรับสมัครงาน การไปที่ทำงานของรุ่นพี่ซึ่งทำงานตรงกับที่ต้องการ และการขอคำแนะนำเรื่องการกรอกใบสมัครงาน นักศึกษาปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ควรทำการปรับปรุงแก้ไข โดยอาจใช้ความคุ้นเคยเข้าไปศึกษางานหรือช่วยงานผู้ที่รู้จักก็เสมือนเป็นการเรียนรู้งานไปในตัวขณะยังศึกษาอยู่ แต่เมื่อสำเร็จการศึกษามีคุณวุฒิพร้อมทางสถานประกอบการอาจพิจารณารับเข้าทำงานด้วยเพราะเป็นผู้ที่คุ้นเคยและเรียนรู้การดำเนินงานในหน่วยงานแล้ว แต่อย่างไรก็ตามทุกข้อในด้านนี้ควรได้รับการปรับปรุง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษายอมรับและเข้าใจปัญหาเหล่านั้นแล้ว จึงสร้างความกดดันให้เกิดความเครียดไม่มากอีกทั้งอาชีพของครอบครัวส่วนมากก็ประกอบอาชีพส่วนตัว นักศึกษาจึงมีทางเลือกเพิ่มขึ้นจนทำให้การปฏิบัติในด้านนี้ค่อนข้างน้อย ดังเช่นข้อสรุปในผลการศึกษาของ Ginzberg และคณะ(อ้างในนวลศิริ เปาโรหิตย์.2528 : 71)ที่พบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี จะมีการพิจารณาอาชีพโดยพิจารณาสภาพความเป็นจริงซ้ากว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะต่ำ

การเปรียบเทียบการวางแผนเข้าสู่อาชีพ

ในการเปรียบเทียบการปฏิบัติของการวางแผนสู่เข้าสู่อาชีพในภาพรวมซึ่ง จำแนกตามนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง คณะของนักศึกษาที่ต่างกันและผลการเรียนของนักศึกษาที่ต่างกัน ปรากฏว่า นักศึกษามีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันคือ นักศึกษาจะปฏิบัติในด้านการศึกษาลักษณะและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนก่อนเป็นอันดับแรก รองลงมาจะปฏิบัติในการรู้จักตนเอง การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ การปรึกษาผู้มีความรู้ และการวางแผนในการทำงาน เป็นที่น่าสังเกตว่าเมื่อพิจารณารายด้านแล้ว พบการปฏิบัติที่แตกต่างกันในด้านการศึกษาในลักษณะงาน และค้นหาอาชีพที่เหมาะสมในแต่ละกลุ่มที่จำแนกไว้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพนั้น นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงเลือกที่จะศึกษาลักษณะงานก่อนเป็นอันดับแรก โดยนักศึกษาหญิงมีการปฏิบัติมากกว่านักศึกษาชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อรอนงค์ ลาภถวนารถ (2532 :21) ที่ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนิสิตนักศึกษา พบว่านักศึกษาหญิงมีการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพที่คาดหวังไว้มากกว่า นิสิตนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงพิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพเป็นอันดับแรก โดยที่นักศึกษาหญิงมีการคิดพิจารณาไตร่ตรองมากกว่านักศึกษาชาย อาจเนื่องมาจากนักศึกษาหญิงมีความละเอียดรอบคอบ คิดถึงข้อดีข้อเสียก่อนจึงจะตัดสินใจ ส่วนนักศึกษาชายนั้นจะพิจารณาไม่ถี่ถ้วนเท่านักศึกษาหญิงตามผลงานวิจัยข้างต้น เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาทั้งหญิงและชายพิจารณาถึงอัตราค่าจ้างเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งเมื่อดูข้อมูลของนักศึกษาทั้ง 2 ส่วนใหญ่แล้วมีฐานะค่อนข้างดี มีกิจการส่วนตัว เหตุผลเหล่านี้จึงไม่เพิ่มความต้องการในอัตราค่าจ้างมากนัก นักศึกษาจึงคิดถึงถึงความก้าวหน้า มั่นคงในอาชีพที่ต้องการได้มากกว่า

การปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาคณะต่างกัน มีการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน เป็นการปฏิบัติเป็นอันดับแรกโดยมีความแตกต่างกัน คือ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมมีการปฏิบัติมากกว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรในภาพรวม นั้นแสดงถึงว่า นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมได้ไตร่ตรองถึงสถานการณ์จริงโดยเปรียบเทียบกันอย่างชัดเจน คือลักษณะการทำงานของคณะสถาปัตยกรรม ซึ่งมีทั้งการออกแบบอาคาร ออกแบบตกแต่งภายในที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง โดยที่ภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน อัตราการก่อสร้างลดจำนวนลง แต่คณะวิศวกรรมศาสตร์มีเพียงภาควิชาโยธาเท่านั้นที่รับผลกระทบนี้ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมจึงใฝ่ใฝ่รวมถึงการที่นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมพิจารณาด้านการศึกษาลักษณะงาน มากกว่านักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร เนื่องด้วยนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีทางเลือกมากกว่า ตามพื้นฐานสังคมไทยที่เติบโตมาจากภาคเกษตรกรรม การศึกษาการดำเนินงานของคนรุ่นก่อนจึงมีมานานกว่าเทคโนโลยีตะวันตก ฉะนั้นสิ่งเหล่านี้จึงเอื้อประโยชน์ให้กับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร รวมทั้งรัฐบาลก็รณรงค์ให้ชาวไทยใช้ชีวิตแบบพอเพียง ที่พยายามปรับวิถีชีวิตกลับสู่ภาคเกษตรมากขึ้นด้วย (สยามรัฐ.2541:8) ส่วนในด้านอื่น ๆ นักศึกษาทุกคณะมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกันโดยเรียงตามนี้คือ ด้านการรู้จักตนเอง ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ด้านการศึกษาผู้มีความรู้ และด้านการวางแผนในการหางาน

ส่วนการปฏิบัติในการวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่างกัน พบว่ามีการปฏิบัติแตกต่างกันในด้านการศึกษาในลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มนักศึกษาชาย, นักศึกษาหญิง และกลุ่มนักศึกษาคณะต่างกัน โดยที่นักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงกว่า 3.00 มีการศึกษาพิจารณาลักษณะงานที่เหมาะสมกับตนเองมากกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.50 เพราะความคาดหวังและตั้งใจเรียนมาตลอดหลักสูตร โดยก่อนหน้าที่เศรษฐกิจจะทรุดตัว จึงทำให้มีความคาดหวังสูงกว่ากลุ่มหลัง เมื่อสถานการณ์แปรผันไป นักศึกษา

กลุ่มแรกจึงต้องใคร่ครวญมากกว่ากลุ่มอื่น เพื่อที่จะใช้ความสามารถของตนเป็นข้อได้เปรียบมากกว่ากลุ่มอื่น รองลงมาที่นักศึกษาปฏิบัติ ซึ่งไม่แตกต่างกัน คือด้านการรู้จักตนเอง ด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ด้านการปรึกษาผู้มีความรู้ และการวางแผนในการหางาน

5.2.2 การศึกษาแนวทางแก้ปัญหาการว่างงาน

จากผลการวิจัยทราบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าสภาพปัญหาการว่างงานเริ่มผ่อนคลายลงแล้วร้อยละ 59 ซึ่งใกล้เคียงกับจำนวนนักศึกษาที่พอจะกำหนดระยะเวลาคร่าวๆ ที่สามารถหางานทำได้ นั้นแสดงว่านักศึกษากลุ่มนี้ยังมีหวังและยังมีกำลังใจในการศึกษาเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งอาจจะมาจากข่าวสารต่างๆที่รัฐบาลเองก็เล็งเห็นถึงปัญหานี้ และได้แก้ไขชั่วคราว เช่นมีโครงการต่างๆ ที่จ้างบัณฑิตใหม่ชั่วคราวโดยมีระยะเวลา 1 ปี ซึ่งโครงการต่างๆก็เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดแก่นักศึกษา และเป็นโครงการเพื่อให้นักศึกษามีทางเลือกเพิ่มขึ้น โดยที่ขณะนักศึกษาอยู่ในโครงการก็สามารถหางานที่ตนเองต้องการควบคู่ไปด้วย ซึ่งเป็นไปตามความเป็นจริงที่ Ginzberg (อ้างใน มารศรี ประสพศิริ.2534:13) ให้ไว้ เมื่อนักเรียนอยู่ในระยะพิจารณาตามสภาพความเป็นจริง (Realistic Period) นักศึกษาก็จะยอมรับความเป็นจริงในสิ่งแวดล้อมที่จะเข้ามา มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพ โดยมีการประนีประนอมระหว่างความปรารถนาของตนเองกับสภาพความเป็นจริง แต่ถึงรัฐบาลจะพยายามช่วยบรรเทาปัญหาการว่างงานเช่นไร ก็ไม่สามารถครอบคลุมจำนวนผู้ว่างงานได้หมด ซึ่งจากการประเมินของนิตยสารสมัครงานระบุว่า มีผู้ว่างงานกว่าครั้งที่ยังประสบปัญหานี้อยู่ (อานนท์ รามชางกุล.2541:18) และในจำนวนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก็มีจำนวนถึงร้อยละ 41 ที่ยังคงคิดว่าเป็นปัญหานักมากในขณะนี้ ซึ่งใกล้เคียงกับการให้นักศึกษาคาดการณ์ถึงระยะเวลาที่จะสามารถหางานทำได้มีจำนวนร้อยละ 37.9

ในการแก้ปัญหาการว่างงาน โดยให้เรียงลำดับความสำคัญที่จะปฏิบัติ ผลการวิจัยชี้ว่านักศึกษาจะแก้ปัญหานี้โดยการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่า และทำงานทุกอย่างแม้ไม่ตรงสาขา เพื่อรอจังหวะได้งานที่ดีกว่า นั้นแสดงว่านักศึกษามีขวัญกำลังใจที่ดีไม่มีความท้อแท้รู้จักหาทางออกที่ดีไม่กระทบต่อตนเองและสังคม อีกทั้งยังแสดงอีกว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นคนสู้ชีวิต มีความอดทน และรู้จักการรอคอย และลำดับต่อไปที่นักศึกษาจะใช้เป็นวิธีแก้ปัญหาการว่างงานคือการศึกษาในสาขาอื่น เป็นที่น่าสังเกตว่านักศึกษาส่วนใหญ่ มุ่งใช้วิธีการแก้ปัญหาโดยเข้าศึกษาต่อเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเอง และเป็นการรอคอยเวลาให้สถานการณ์ดีขึ้นด้วยซึ่งใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ มยุรี สุทธิเลิศอรุณ (2529:125) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบลักษณะของนิสิต จำแนกตามสาขาวิชาศึกษาเฉพาะกรณีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่านิสิตส่วนมากจะมุ่งหางานอาชีพทันทีที่สำเร็จการศึกษา รองลงมาตั้งใจศึกษาต่อปริญญาโท ปริญญาเอก หรือในประเด็นนี้ที่มุ่งกลับเข้าศึกษาต่อ อาจเป็นด้วยค่านิยมของสังคมและครอบครัวที่มีฐานะพอที่จะสนับสนุนค่าใช้จ่ายได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2535:8) ที่สรุปในข้อ

หนึ่งว่า ผู้สำเร็จการศึกษาในระดับสูงมีแนวโน้มสูงขึ้นตามค่านิยมของสังคมไทยที่ว่า ผู้มีการศึกษาสูงจะมีรายได้ดีและมีโอกาสในการเลือกงานมากกว่า และจากผลการวิจัยในข้อนี้พบว่านักศึกษาจะใช้วิธีการอยู่บ้านเฉยๆเพื่อรอคูสถานการณ์ต่อไป เป็นวิธีหรือทางเลือกสุดท้าย ซึ่งถือว่านักศึกษามีความคิดที่ดี ไม่ได้เป็นคนนิ่งเฉย

ในการติดต่อกับบุคคลหรือหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มโอกาสในการได้งานทำนั้นปรากฏว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับการติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชนต่าง ๆ นั้นแสดงถึงว่าสื่อมีอิทธิพลต่อการเลือกงานของนักศึกษา อาจจะช่วยความสะดวก การแข่งขันกันเสนอข้อมูลและรูปแบบที่มีให้เลือกมาก ซึ่งสังเกตได้จากยอดจำหน่ายที่เพิ่มขึ้นของวารสารประเภทการนำเสนอข้อมูลการรับสมัครงาน และมีวารสารฉบับใหม่ที่เปิดตัวแข่งขันกันนำเสนอ รวมถึงข่าวสารประเภทนี้ที่เปิดตัวกันมากมายในรูปแบบเว็บไซต์ที่นักศึกษาสามารถใช้บริการได้ตลอดเวลา ตามการศึกษาของหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวันพบว่า มีผู้สนใจข้อมูลการสมัคร เปิดเว็บไซต์ประเภทนี้เพื่อหาข้อมูลในแต่ละวันเป็นพัน ๆ ราย (ชนรัตน์ เพชรรัตน์. 2543 : 42) รองลงมาคือ การติดต่อเพื่อนและการติดต่อรุ่นพี่ สอดคล้องกับทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Crites (อ้างในเพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535 : 22) กล่าวว่า บุคคลต้องมีอิสระในการเลือกอาชีพที่เป็นระบบ โดยมีหนึ่งตัวแปรสิ่งเร้าที่สำคัญในหลายตัวแปรคือเพื่อน และบุคคลรอบข้าง Garrison (อ้างในมารศรี ประสพศิริ. 2534 : 93) ได้ศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอาชีพของนักศึกษาโดยพบว่า องค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเลือกอย่างหนึ่งคือ ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษากับเพื่อนในวัยเดียวกัน ส่วนการติดต่อหน่วยงานราชการเช่น กรมแรงงาน สถาบัน นักศึกษาให้ความสำคัญในระดับปานกลาง และเป็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษาเลือกการเข้าฟังการอภิปรายสนทนาต่าง ๆ เพื่อโอกาสการมีงานทำเป็นลำดับสุดท้าย ซึ่งนักศึกษาควรปรับปรุงและให้ความสำคัญในกิจกรรมนี้ เพราะการเข้าร่วมการฟังการสัมมนาจะเป็นการเพิ่มแนวทางหรือให้การแนะนำที่เป็นประโยชน์มากมาย

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงการให้เหตุผลในการพิจารณางาน ซึ่งอันดับแรกที่นักที่นักศึกษาใช้เป็นเหตุผลคือ จะพิจารณางานอะไรก็ได้ที่คิดแล้วว่ามีความเหมาะสมกับตนเอง นั่นเป็นเหตุผลที่แสดงว่านักศึกษาส่วนใหญ่ยังมีการคิดและใคร่ครวญถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้น รวมถึงจำนวนตำแหน่งงานที่สามารถรองรับผู้ว่างงานได้ จึงมิได้คาดหวังเฉพาะสาขาอาชีพที่ตนสำเร็จแต่กลับให้ทางออกกับตัวเองด้วยการขยายลักษณะงานที่หลากหลายขึ้นตามความรู้และความสามารถที่มีอยู่ รวมถึงการให้โอกาสตนเองเรียนรู้งานลักษณะอื่น ๆ เพื่อเพิ่มและสะสมทักษะความรู้ต่อไป หากเมื่อสถานการณ์การว่างงานดีขึ้นแล้ว นักศึกษาเหล่านี้ก็จะมีทั้งทักษะความรู้เดิมจากสถาบัน และทักษะความรู้ใหม่ที่ศึกษาฝึกฝนมา ทำให้ตัวเองมีโอกาสและมีตัวเลือกในการทำงานมากขึ้น เหตุผลเหล่านี้ Ginzberg (1966 ; 53) ได้อธิบายว่า บุคคลจะเลือกอาชีพเพื่อสนองความต้องการของตนเอง โดยคำนึงถึงความเป็นจริงในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและหาวิธีปรับความต้องการให้สอดคล้องกับข้อจำกัดต่าง ๆ ส่วนปาจิริย์ นุพงษ์ (2542 : 28) อาจารย์ฝ่ายแนะแนวกล่าวถึงบัณฑิตว่างงานว่า ด้วยสภาพ

เศรษฐกิจที่ยังไม่ดีขึ้นในปัจจุบัน ทำให้บัณฑิตที่จบมามีตัวเล็กลง บัณฑิตจึงควรมองหาคำว่าความรู้ที่ศึกษามาพิจารณาขยายผลเพื่อเพิ่มการเรียนรู้ ฝึกประสบการณ์ในรูปแบบที่ไม่ชำนาญ และบัณฑิตยชนชัยเศรษฐวุฒิ (2541 : 38) จากมูลนิธิอารมณัฟงศ์พงษ์ ได้ให้แนวคิดใน “วิกฤติเลิกจ้าง - ว่างานและทางออก” โดยสรุปว่า ในภาครัฐก็พยายามแก้ไขปัญหานี้ในระดับมหภาคตามวิธีต่าง ๆ ซึ่งเป็นทั้งการแก้ไขปัญหาลงทุน และเป็นทั้งการบรรเทาปัญหาการว่างงาน เพื่อให้ผู้ว่างงานได้รับผลกระทบน้อยที่สุด ผู้ประสบปัญหาการว่างงานต้องปรับเปลี่ยน ความมคิดในการหางานโดยทำงานอะไรก็ได้ตามความสามารถเพื่อเรียนรู้งานใหม่และรอจังหวะให้สถานการณ์การว่างงานทุเลาลง หากผู้ว่างงานปฏิบัติได้ก็เสมือนเป็นการส่งเสริมการลงทุน เพราะผู้ประกอบการจะเกิดความเชื่อมั่นและพึงพอใจในแรงงาน นั่นก็จะเป็นการกระทำในภาพรวมเพื่ออนาคต และเพื่อประโยชน์ที่จะกลับคืนสู่ตนเองในที่สุด

ส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหการว่างงานที่นักศึกษาสามารถทำได้ก็คือการขอความช่วยเหลือ โดยเฉพาะจากสถาบันซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ความรู้ และฝึกทักษะโดยตรง จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับการจัดตั้งศูนย์ประสานการสมัครงานประจำสถาบันเป็นอันดับแรกซึ่งต้องการให้จัดตั้งเป็นหน่วยงานกลางที่สามารถดูแลนักศึกษาทุกสาขาวิชาชีพ รวมถึงเป็นแหล่งข้อมูลและเป็นหน่วยงานที่ให้คำปรึกษาดูแลติดตามผลการดำเนินงานด้วย ในอันดับต่อมาต้องการให้สถาบันจัดวันนัดพบแรงงานที่นักศึกษาทุกคณะสามารถเข้าสมัครได้ จากความต้องการทั้งสองข้อแรกที่นักศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญนั้นแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาต้องการให้สถาบันจัดทำข่าวสารการรับสมัครงานตลอดจนเป็นตัวกลางที่จะประสานระหว่างสถานประกอบการกับนักศึกษาทุกคณะ เป็นที่น่าสังเกตว่า ในการรับผู้สำเร็จการศึกษาบางส่วนปฏิบัติงานในสถาบันชั่วคราว นักศึกษาพิจารณาเป็นอันดับหลังสุด ทั้งนี้เนื่องจาก นักศึกษายังมีความหวังในอาชีพอื่น รวมถึงการคำนึงถึงความก้าวหน้า ซึ่งแสดงว่านักศึกษามีความมุ่งมั่น และขยายโอกาสของตนในการเรียนรู้ ฝึกทักษะเพิ่มเติมในสาขาอื่น หรือสาขาที่ตนศึกษามาเพื่อเพิ่มศักยภาพของตนเอง

การเปรียบเทียบการแก้ปัญหการว่างงานของนักศึกษา ซึ่งจำแนกตามนักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง คณะของนักศึกษาและผลการเรียนของนักศึกษานั้นพบว่า นักศึกษาทุกกลุ่มมีการปฏิบัติไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอยู่ในสถาบันเดียวกัน การเรียนการสอนที่เป็นไปทางเทคโนโลยี ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ เช่น ข่าวสาร การอบรม สังคมการเรียนรู้ในสถาบันที่เป็นแนวเดียวกันจึงส่งผลไม่มากนักทางความคิดของนักศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษา

5.3.1.1 ในการวางแผนเข้าสู่อาชีพนักศึกษาควรเพิ่มการปฏิบัติให้มากขึ้นในทุก ๆ ด้าน และควรให้ความสำคัญกับการวางแผนในการหางานเป็นพิเศษก่อนการปฏิบัติอื่น ๆ

5.3.1.2 ในการออกฝึกงาน นักศึกษาควรเพิ่มความสนใจในการศึกษางานและเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในการทำงานให้มากที่สุด

5.3.1.3 นักศึกษาควรเพิ่มการพิจารณาถึงความสามารถต่าง ๆ ของตนเองเพื่อการทำงาน

5.3.1.4 นักศึกษาควรหาข่าวสาร ข้อมูลเกี่ยวกับการสมัครงานให้เป็นระบบมากขึ้น โดยติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบัน

5.3.2.1 ส่งเสริมให้มีการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาถึงขวัญและกำลังใจในการศึกษาทุก 2 – 3 ปี หรือในกรณีเกิดวิกฤตการณ์ที่ส่งผลต่อนักศึกษา

5.3.2.2 สถาบันควรตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมการวางแผนอาชีพ ของนักศึกษา

5.3.2.3 ควรนำผลการวิจัย ไปใช้ประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาและความเป็นไปได้ ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้มีความสามารถในการสร้างงานและประกอบอาชีพอิสระ

5.3.2.4 ควรนำผลการวิจัย ไปเป็นแนวทางในการแนะแนวอาชีพและการให้คำปรึกษาเพื่อช่วยบรรเทา ตลอดจนลดความเครียดจากสถานการณ์แวดล้อมได้

5.3.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการสำรวจในลักษณะเดียวกันกับสาขาที่มีแนวโน้มการว่างงานสูง หรือในช่วงสภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อนักศึกษา

บรรณานุกรม

- กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. 2535. อุตสาหกรรม 35. กรุงเทพฯ : โอเดียนการพิมพ์.
- กรมแรงงาน. 2536. “การเข้าสู่ตลาดแรงงาน” วารสารกรมแรงงาน. 12(5)
- กานพลู คิสเรศ. 2538. เป้าหมายอาชีพ. กรุงเทพฯ : กรมแรงงาน
- กัจจา นมัสสร. 2539. “นุมนปรีภษา” นิตยสารกรีนนิวส์. 3(5)
- คณิดา กรรณสูตร. 2539. ทำงานอย่างผู้ว่างงาน. กรุงเทพฯ : กรมแรงงาน
- จาดุกษ์ มาสโยธา. 2540. “ชีวิตจิตวิทยา” หนังสือพิมพ์สยามรัฐ. 12 (8)
- จิตติมา รักษานาค. 2530. “การสำรวจความสนใจอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 6 ปีการศึกษา 2527 ในภาคเหนือ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตอารี เนตรหิน. 2538. โลกทัศน์วิชาชีพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จิราวัลย์ มนต์กันภัย. 2523. การเลือกอาชีพ. กรุงเทพฯ : โอเดียนการพิมพ์.
- จ้านง พรายเข้มแข. 2530. “การประกอบอาชีพอิสระ” ข่าวสารวิจัยการศึกษา. 12(5)
- เฉลิม ศรีผดุง และ คณะ. 2535. ความต้องการในการรับราชการของนิสิตนักศึกษา. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ, สำนักงานข้าราชการพลเรือน. มุถุนิธิคอนราด อเดเนาว์.
- ชาลเถีทส์ อาร์ ฮายเคนเจน. 2540. “ผู้นำอาชีพ” เอสทีเอสนิวส์. 10(14)
- ชัยพร วิชาวุธ. 2530. “การวิจัยคุณภาพบัณฑิตและปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิตจุฬาฯ” การพัฒนาการผลิตบัณฑิตของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ฝ่ายวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เมอมาลย์ ผ่องพรรณ. 2539. เทคโนโลยีโลกที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์พิมพ์พิระ.
- คิสพงษ์ ทายะ. 2542. “ปัญหาจากงาน” มติชนสุดสัปดาห์. 10(7)
- ไตรรงค์ สุวรรณศิริ. 2540. “วิกฤติงาน-ทางออก” มติชนรายสัปดาห์. 8(5)
- ถวิล เกื้อกุลวงศ์. 2530. ภาวะสมองไหล. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. 2530. รายงานประจำปี 2530. กรุงเทพฯ : บริษัทแอดวานซ์.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. 2535. เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่องการให้คำปรึกษา
ในสถาบันอุดมศึกษาครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัทสุรชัยการพิมพ์.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. 2537. รายงานประจำปี 2537. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พริ้น ดิงแอนด์พับลิช
ซิง(จำกัด).
- เอกสาร ทบวงมหาวิทยาลัย. 2539. เอกสารประกอบการประชุมเรื่องการว่างงาน. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการ
ไม่ว่ากรณีใดๆที่พิมพ์. กาทังห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
- ธนรัตน์ เพชรรัตน์. 2543. อีคอมเมิร์ซ ปี2000. กรุงเทพฯ : โอเดียนการพิมพ์.

ธิดารัตน์ บุญนุช. 2527. “การวางแผนอาชีพ การวางแผนชีวิต” วารสารครูศาสตร์. 8(15)
 นภาพร ศิริจันทร์. 2539. เส้นทางอาชีพกับการวางแผน. กรุงเทพฯ : ดีอาร์เคปรีนส์
 นวลศิริ เปาโรหิตย์. 2530. พัฒนาการทางอาชีพ. กรุงเทพฯ : ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษา
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

นิรมล รุ่งปัจฉิม. 2531. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกประกอบอาชีพของนิสิตนักศึกษา
 มหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, กรุงเทพ
 มหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรจง เนียมมณี. 2523. ปรัชญาแก้ปัญหา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

บัณฑิต ธนชัยเศรษฐวุฒิ. 2541. “วิถีเลือกงาน” สารปฏิรูป. 3 (4)

บุญเดิม พันรอบ. 2539. “คุยกันก่อน” ธุรกิจบริหาร. 3(2)

บุญโชค คำฉวี. 2539. ปัญหาการว่างงานเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : เอ็มแอนด์เอ็มการพิมพ์.

เบญจา จักรวิเชียร. 2541. “มองการณ์ไกล” วารสารการศึกษา. 12(5)

เบญจา หลักแก้ว. 2543. ไกด์อาชีพ. กรุงเทพฯ : ศูนย์พิมพ์พีระ.

ประมวล วิทยากร. 2520. ค่านิยมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ปาจริย์ นุพงษ์. 2542. “พิจารณางานด้วยสติ” วารสารการศึกษา. 14(2)

ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ. 2540. เศรษฐกิจแรงงาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจักร.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. จิตวิทยาแนะแนว. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์

เผ่าทอง ทองเจือ. 2541. “อาชีพทางศิลป์” นิตยสารยู-ไลฟ์. 1(4)

พงษ์สุภี จิตเวช. 2542. เศรษฐกิจงาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พันธ์.

พรชัย สุภวิไล. 2525. ปัจจัยวางแผนอาชีพ. กรุงเทพฯ : พีเคเคอินเตอร์พรีนซ์.

พรรณี เกษกมล. 2531. “แง่คิดการหางาน” นิตยสารไทยสมุทร. 2(5)

พะยอม วงศ์สารศรี. 2534. บริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เมตตา

พิณภา เมฆวัฒน์. 2541. “คนกับงาน” นิตยสารวิญจักรงาน. 10(3)

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. 2535. “การหางาน” วารสารแนะแนว. 4(7)

พีระภัทร์ แก้วบุญเรือง. 2542. “หลากหลาย หลายวิชา” นิตยสารยู-ไลฟ์. 2 (5)

ไพศาล ไกรสิทธิ์. 2535. วัฒนธรรมการทำงานของคนไทย. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดเทค โน
 ปรีนซ์.

มณฑา ศรีโพธิ์. 2528. “การศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกแผนการเรียน ของนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดแพร่”. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, กรุงเทพ

ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม มหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. จะต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มติชน ภาวสาร. 2541. “วิกฤติไทย”. วารสารเศรษฐกิจ. 9(26)

- มัทนา พานานिरมัช. 2527. “แนวโน้มนงาน” วารสารการศึกษา. 5(23)
- มยุรี สุทธิเลิศอรุณ. 2529. “การศึกษาการเปรียบเทียบลักษณะของนิสิตจำแนกตามสาขาวิชา ศึกษาเฉพาะกรณีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต” กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มารศรี ประสพศิริ. 2534. “การวิเคราะห์การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนิสิตนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต”. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาณีย์ อัยเจริญพงศ์. 2528. “ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานวิชาชีพพยาบาล : ศึกษากรณีโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์”. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยามหาบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ระพี ฌ เชียงใหม่. 2540. อาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์พันธ์. 18(4)
- ราชัน สุเช็น. 2541. “ข่าวสารยุคโลกาภิวัตน์” วารสารก้าวทันโลก. 8(2).
- เรณู สังข์ทองจีน. 2534. “การประกอบอาชีพแรงงานหญิงในกรุงเทพมหานคร : ศึกษากรณีผู้ประกอบอาชีพหาบเร่แผงลอย”. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์มหาบัณฑิต, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- โรจนา สุขพันธ์โพธาราม. 2529. “การวางแผนอาชีพของนิสิตชั้นปีที่ 4 สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์”. วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตร์มหาบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ลัดดาวัลย์ ไคว้ตระกูล. 2528. “การศึกษาองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเลือกและไม่เลือกแผนการเรียนวิชาอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดลำปาง.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- วชิรญา บัวศรี. 2519. ตัดสินใจเลือกงาน. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วาทีณี บุญชะลิกย์. 2537. “ข่าวสารยุคโลกาภิวัตน์” วารสารก้าวทันโลก. 8 (12)
- วิจิตร ระวีวงศ์. 2524. แหล่งอาชีพแนวใหม่. กรุงเทพฯ ฯ : สุทธิสารการพิมพ์.
- วิจิตร ศรีสะอาด. 2538. บัณฑิต...ทิศทางการงาน. กรุงเทพฯ ฯ : ดีอีเคออินเตอร์พริ้นซ์.
- วินัย ไชยวงศ์ญาติ. 2543. อุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ ฯ : ศูนย์สื่อกรุงเทพ.
- วิวัฒน์ คติธรรมนิต. 2543. “นอกรั้วโรงเรียน” สารปฏิรูป. 5 (8)
- วิวิธ ศิริภาคย์. 2540. วิเคราะห์แรงงาน. กรุงเทพฯ ฯ : อินทราอินเตอร์พริ้นซ์.
- วีระเดช กาญจนสุวรรณ. 2539. กินอยู่อย่างไทย. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์มหาจักร.
- วัชรีย์ ทรัพย์มี. 2523. การประกอบอาชีพของบุคคล. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์ทบวงมหาวิทยาลัย.
- วัชรีย์ ทรัพย์มี. มปป. การแนะแนวอาชีพ. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์ทบวงมหาวิทยาลัย.

- วัชรวิฑูรย์ ฐุรคำ. 2524. จิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พลับพลาชัย.
- วัฒนา อิศรางกูร ณ อยุธยา และคณะ. 2532. “การศึกษาตลาดแรงงานของบัณฑิตในเชิงพฤติกรรม” รายงานผลการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : สถาบันทรัพยากรมนุษย์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริชัย พงษ์วิเชียร. 2526. “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าเป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีชัย นวลสุวรรณ. 2541. “สถานศึกษา” มติชนสุดสัปดาห์. 9(5)
- ศักดิ์ชัย กิจดินันท์. 2541. วิฤทธิเศรษฐกิจไทย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สนชัย ประดิพัทธ์. 2540. “โอกาสของวิฤทธิ” นิตยสารบ้านเมือง. 7(9)
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2537. “ทิศเศรษฐกิจ” นิตยสารสมัครงาน. 1(1)
- สมพงษ์ เกษมสิน. 2513. ความพึงพอใจในงาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาจักร
- สยามรัฐ. 2541. “การวางแผนกำลังคน ขามวิฤทธิ” สยามรัฐรายสัปดาห์. 9(6)
- สรายุทธ บวรสกุล. 2541. “ปัญหา – ปรึกษาใคร” นิตยสารสมัครงาน. 4 (8)
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. 2515. หลักการเลือกอาชีพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วงศ์สว่าง
- สาทร บรรชานาถ. 2541. “วิเคราะห์คน – วิเคราะห์งาน” นิตยสารสมัครงาน. 4(16)
- สาธิต มรรคราพุทธ. 2541. “บรรณาชีพ” วารสารก้าวทันโลก. 8(5)
- ลีปนันท์ เกตุทัต. 2541. “ฝ่าวิฤทธิ” วารสารเศรษฐกิจรายสัปดาห์. 10 (25)
- สุกัญญา สวัสดิ์เทวิน. 2530. “จับเข้าคุยกัน” วารสารธุรกิจปริทัศน์. 1(16)
- สุเมธ สกุลกร. 2542. อาชีพครบวงจร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสริม สร้อยอินดี๊ะ. 2542. “แว่นขยาย” นิตยสารสมัครงาน. 6(4)
- เสริมศรี อัครพัฒน์นันท์. 2531. “เป้าประสงค์ของชีวิตนักศึกษาปริญญาตรี คณะทศวรรษศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรี วงษ์มณฑา. 2540. การสนทนาปัญหาบ้านเมือง. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรี วิทยานนท์. 2537. การวางแผนสัมมาชีพ. กรุงเทพฯ : เอ็ม-ดีการพิมพ์ปริ้นซ์ตั้งค์.
- สำเนาวิฑูรย์ ขจรศิลป์. 2529. การแนะแนวอาชีพในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- เอกสาร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2535. แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 (2535-2539). กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี. และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
- อภิชัย พันธเสน. 2527. สู่ความสำเร็จอาชีพ. กรุงเทพฯ : ธรรมนิมิตร.

อรอนงค์ ลาภฉวนารถ. 2532. “การวิเคราะห์การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนิสิตนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์”. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อิสรา อรพิณอนันต์. 2538. ปัญหาไทยในสายตาผู้นำ. กรุงเทพฯ : อินทราอินเตอร์พริ้นซ์.

อานนท์ ราชางกูร. 2541. “อาชีพอิสระ” นิตยสารบ้านเมือง. 8(6)

อัญชลี สาครรักษ์. 2542. “เล่ากันฟัง” นิตยสารสมัครงาน. 6(9)

อัครเดช พงษ์ปริดา. 2541. แผนงานเพื่ออาชีพ. กรุงเทพฯ : อักษรการพริ้นซ์.

อุทัย ดุลยเกษม. 2528. “โครงสร้างแรงจูงใจของตลาดแรงงานกับปัญหาการว่างงาน” สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงานนายกรัฐมนตรี.

เอื้องผา จันทร์มูล. 2542. การประชุมเรื่องนิตยาคิดเป็น. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Abusal, T. 1984. *Theories of Career Development*. 2nd ed. New York : John Wiley, Inc.

Blackburn, Sarah Pauline Sturdivant. 1975. “**Relationship of Selected Variables to Occupational and Educational Aspirations and Expectations of Female High School Seniors**” *Dissertation Abstracts International* 35

Dorise, Watson Ston. 1986. **An Analysis of Selected Factors Influencing Career Choices of Women in Science**. Ed.D. Degree, University of Northern Colorado,

Eddy Vnik Silas. 1969. “The Influence of Selected Factors on the Vocational Choice of Vocational Agricultural Students in Louisiana” *Dissertation Abstracts International*. 29(9)

Endicott, Franks. 1948. **Vocational Planning**. The International Textbook Company : copyright in Great Britain,

Ginzberg, E. 1971 **Career Guidance**. New York : McGraw – Hill Book Company.

Jo, R. and Jones, W. 1972. “**Occupational Aspirations and Expectations of Undergraduate College Students**”. *Dissertation Abstracts International*.

Judy, Volvo Ann. 1985. **Factors which Influence Career Choice of First Year Women Engineering Students**. Ed.D. Degree, Columbia University Teachers College,

Katz, M. “Decision and Values. 1963. “**A Rational for Secondary School Guidance**. New

York : College Entrance Examination Book.

Kerjcie, R.V. and R.W. Morgan.1970.**Table for Determining Sample Size from a Given**

Population, : Detemining Sample Size for Research Activities, in Educational and Psychological Measurement.

McWhirter,J. , E.Nichols and N. M. Banks. 1984 “ **Career Awareness and Self – Exploration**

Group : A Self – Assessment Model for Career Decision Making “. The Personnel and Guidance Journal.

Murdoch, Joseph Mc. Lean Rev. 1964.“An Investigation of the factor influencing the

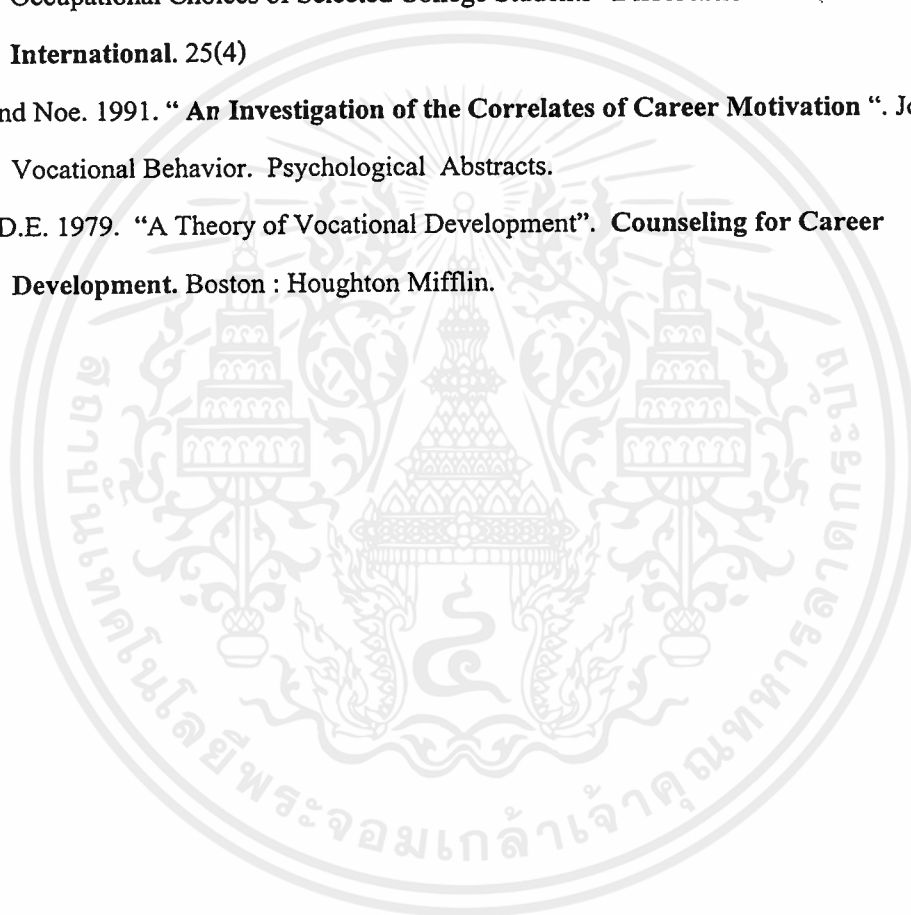
Occupational Choices of Selected College Students” **Dissertation Abstracts International. 25(4)**

Raymond Noe. 1991. “ **An Investigation of the Correlates of Career Motivation “. Journal of**

Vocational Behavior. Psychological Abstracts.

Super, D.E. 1979. “A Theory of Vocational Development”. **Counseling for Career**

Development. Boston : Houghton Mifflin.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก.

ตารางที่ ก1 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ด้านการศึกษา
ลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตนโดยวิธีการของเซฟเฟ่
(Scheffe's Test) ระหว่างนักศึกษาคณะต่างๆ

นักศึกษาในคณะต่างๆ	คณะ สถาปัตยกรรม ศาสตร์	คณะ วิทยาศาสตร์	คณะ วิศวกรรมศาสตร์	คณะ เทคโนโลยีการ เกษตร
	(n) 140	170	240	200
	(\bar{X}) 3.48	3.42	3.41	3.38
คณะวิศวกรรมศาสตร์		.120	.179*	1.836*
คณะเทคโนโลยีการเกษตร			5.830	6.829
คณะวิทยาศาสตร์				4.590

*P<0.05

จากตารางที่ ก1 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการ
ศึกษาลักษณะงานและอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน ของนักศึกษาในคณะวิศวกรรม
ศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรม คณะวิทยาศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ตามวิธีของเซฟเฟ่
(Scheffe' s Test) พบว่า มีเพียง 2 คู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ

1. การปฏิบัติในการศึกษาลักษณะงานและอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง ของนักศึกษา
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สูงกว่า การปฏิบัติของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์
2. การปฏิบัติในการศึกษาลักษณะงานและอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง ของนักศึกษา
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สูงกว่าการปฏิบัติของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ก2 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการรู้จักตนเองโดยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe' s Test) ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ

นักศึกษามในคณะต่างๆ	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	คณะวิทยาศาสตร์	คณะวิศวกรรมศาสตร์	คณะเทคโนโลยีการเกษตร
(n)	140	170	240	200
(\bar{X})	3.48	3.42	3.41	3.38
คณะวิศวกรรมศาสตร์		.1245	2.535	2.960
คณะเทคโนโลยีการเกษตร			1.499	9.492
คณะวิทยาศาสตร์				5.495

จากตารางที่ ก2 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ของนักศึกษามในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ในด้านการรู้จักตนเองของการวางแผนเข้าสู่อาชีพ ตามวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's Test) พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทุกคู่

ตารางที่ ก3 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพด้านการค้นหาอาชีพในข้อการพิจารณาค่าจ้างของอาชีพที่สนใจโดยวิธีการของเซฟเฟ้ (Scheffe' s Test) ระหว่างนักศึกษามคณะต่าง ๆ

นักศึกษามในคณะต่างๆ	คณะวิศวกรรมศาสตร์	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	คณะวิทยาศาสตร์	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(n)	240	140	170	200
(\bar{X})	3.29	3.13	3.10	3.15
คณะวิศวกรรมศาสตร์		0.156	0.185*	0.136
คณะเทคโนโลยีการเกษตร			2.983	1.929
คณะวิทยาศาสตร์				4.911

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ก3 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการวางแผนเข้าสู่อาชีพในข้อการพิจารณาค่าจ้างของอาชีพที่สนใจ ของนักศึกษามในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ตามวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's Test) พบว่า มีเพียงคู่เดียวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 คือ การปฏิบัติในการพิจารณา

อัตราค่าจ้างของอาชีพที่สนใจจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ใน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีการปฏิบัติมากกว่าคณะวิทยาศาสตร์

ตารางที่ ก4เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการศึกษาลักษณะงานในรายข้อการพิจารณาถึงความก้าวหน้าโดยวิธีการของเชฟเฟ้(Scheffe's Test) ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ

นักศึกษาในคณะต่าง ๆ	คณะวิศวกรรมศาสตร์	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	คณะวิทยาศาสตร์	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(n)	240	200	170	140
(\bar{X})	3.62	3.54	3.45	3.40
คณะวิศวกรรมศาสตร์		7.583	0.162	0.220*
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์			5.882	0.145
คณะวิทยาศาสตร์				8.618

*P<0.05

จากตารางที่ ก4 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการศึกษาลักษณะงานของการพิจารณาถึงความก้าวหน้า ของนักศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Test) พบว่า มีเพียงคู่เดียวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ การปฏิบัติในการพิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพของงานที่ต้องการจะทำในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีการปฏิบัติมากกว่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ก5 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการรู้จักตนเองในข้อความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ โดยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe' s Test) ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ

นักศึกษาในคณะต่างๆ	คณะ วิศวกรรม ศาสตร์	คณะ เทคโนโลยีการ เกษตร	คณะ วิทยาศาสตร์	คณะ สถาปัตยกรรม
	(n) 240	200	170	140
	(\bar{X}) 3.10	3.09	3.02	2.92
คณะวิศวกรรมศาสตร์		0.171	7.059	5.000
คณะเทคโนโลยีการเกษตร			0.100	0.166
คณะวิทยาศาสตร์				6.559

จากตารางที่ ก5 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการรู้จักตนเองในข้อความมั่นใจในการนำความรู้ ของนักศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ตามวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Test) พบว่า ไม่มีความแตกต่างทุกคู่

ตารางที่ ก6 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการรู้จักตนเองในข้อความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามาโดยวิธีการของเชฟเฟ่ (Scheffe' s Test) จำแนกตามคณะของกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาในคณะต่างๆ	คณะ เทคโนโลยี การเกษตร	คณะ วิศวกรรม ศาสตร์	คณะ สถาปัตยกรรม	คณะ วิทยาศาสตร์
	(n) 200	240	140	170
	(\bar{X}) 3.39	3.31	3.26	3.17
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		5.238	0.140	0.218*
คณะวิศวกรรมศาสตร์			8.782	0.130
คณะสถาปัตยกรรม				7.833

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ก6 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการรู้จักตนเองในข้อความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามา ของนักศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ตามวิธีของเชฟเฟ่

(Scheffe's Test) พบว่า มีเพียงคู่เดียวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีการปฏิบัติในความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามากกว่าคณะวิทยาศาสตร์

ตารางที่ ก7 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการเตรียมตัวในข้อการปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe' s Test) ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ

นักศึกษาในคณะต่างๆ	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	คณะวิทยาศาสตร์	คณะวิศวกรรมศาสตร์	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(n)	200	170	240	140
(\bar{X})	3.04	3.07	3.04	2.90
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		0.138	2.475	0.217*
คณะวิทยาศาสตร์			0.163	7.916
คณะวิศวกรรมศาสตร์				5.441

* $P < 0.05$

จากตารางที่ ก7 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการเตรียมตัวในข้อการปรับปรุงบุคลิกภาพในการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ของนักศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Test) พบว่า มีเพียงคู่เดียวที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มีการปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงานมากกว่าคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ ก8 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ในข้อการพิจารณาถึงความกระตือรือร้นในการทำงาน โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe' s Test) ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ

นักศึกษาในคณะต่างๆ	คณะ เทคโนโลยีการ เกษตร	คณะ วิศวกรรมศาสตร์	คณะ วิทยาศาสตร์	คณะ สถาปัตยกรรม
	(n) 200	240	170	140
	(\bar{X}) 3.41	3.32	3.28	3.22
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		9.940	3.848	9.416
คณะวิศวกรรมศาสตร์			6.092	0.193
คณะวิทยาศาสตร์				0.132

จากตารางที่ ก8 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ในข้อการพิจารณาถึงความกระตือรือร้น ของนักศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe's Test) พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทุกคู่

ตารางที่ ก9 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพในข้อความสนใจและติดตามความเคลื่อนไหวในการประกอบอาชีพโดยวิธีการของเชฟเฟ้ระหว่างนักศึกษาคณะต่าง ๆ

นักศึกษาในคณะต่างๆ	คณะ วิศวกรรม ศาสตร์	คณะ เทคโนโลยีการ เกษตร	คณะ วิทยาศาสตร์	คณะ สถาปัตยกรรม
	(n) 240	200	170	140
	(\bar{X}) 3.05	3.05	2.98	2.86
คณะวิศวกรรมศาสตร์		0.189	7.181	4.166
คณะเทคโนโลยีการเกษตร			0.118	0.185
คณะวิทยาศาสตร์				6.765

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

จากตารางที่ ก9 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพในด้านการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ ในข้อความสนใจและติดตามเพื่อประกอบอาชีพของนักศึกษาในคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะวิทยา

ศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร ตามวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Test)พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันทุกคู่

ตารางที่ ก10 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของคนโดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe' s Test) จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

ผลการเรียน	สูงกว่า 3.00	2.50-3.00	ต่ำกว่า 2.50
	(n) 152	407	191
	(\bar{X}) 3.51	3.43	3.42
สูงกว่า 3.00 2.50-3.00		7.928	0.1891* 0.1098

*P<0.05

จากตารางที่ ก10 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการวางแผนเข้าสู่อาชีพในการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง ของนักศึกษาที่ผลการเรียนสูงกว่า 3.00, 2.50-3.00 และต่ำกว่า 2.50 ตามวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Test) พบว่า มีเพียงคู่เดียวที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนสูงกว่า 3.00 มีการปฏิบัติมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนต่ำกว่า 2.50

ตารางที่ ก11 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยในการวางแผนเข้าสู่อาชีพในด้านการรู้จักตนเองในข้อความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพโดยวิธีการของเซฟเฟ (Scheffe' s Test) จำแนกตามระดับผลการเรียนของนักศึกษา

ผลการเรียน	ต่ำกว่า 2.50	2.50-3.00	สูงกว่า 3.00
	(n) 191	407	152
	(\bar{X}) 3.13	3.04	2.95
ต่ำกว่า 2.50 2.50-3.00		9.273	0.182* 8.944

*P<0.05

จากตารางที่ ก11 เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการวางแผนเข้าสู่อาชีพในความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่ผลการเรียนสูงกว่า 3.00, กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียน 2.50-3.00 และต่ำกว่า 2.50 ตามวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Test) พบว่า มีเพียงคู่เดียวที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการ

เรียนต่ำกว่า 2.50 มีการพิจารณาถึงความมั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพมากกว่า
กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนสูงกว่า 3.00

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้ สร้างขึ้นเพื่อศึกษาการวางแผนอาชีพ และ
การแก้ปัญหาการว่างงานของของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี ใน 4
คณะ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ให้นักศึกษาทุกคนตอบ
แบบสอบถามอย่างรอบคอบ ตามความเป็นจริงทุกข้อ ซึ่งแบ่งดังนี้

คำถามตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

คำถามตอนที่ 2 ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับการวางแผนเข้าสู่
อาชีพ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับ การแก้ปัญหา
การว่างงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง เติมเครื่องหมาย ถูก ในช่องวงกลมหรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ.....ปี
3. ท่านกำลังศึกษาอยู่ในคณะ
 - คณะวิศวกรรมศาสตร์
 - คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 - คณะวิทยาศาสตร์
 - คณะเทคโนโลยีการเกษตร
4. ท่านเลือกสอบเข้าศึกษา ในสาขานี้เป็นอันดับที่.....
5. เหตุผลที่ท่านเลือกเข้าศึกษาในสาขานี้คือ (เลือกได้ 1 ข้อ)
 - เป็นความตั้งใจที่จะศึกษาในสาขานี้เพราะตรงกับอาชีพที่ต้องการทำในอนาคต
 - เป็นการเลือกโดยการแนะนำของบิดคนในครอบครัว
 - เลือกสาขานี้เพราะป้องกันการพลาดโอกาสเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
 - ได้จากการเป็นนักเรียนโควตา
 - ในขณะนั้นมีตำแหน่งงานว่างมากในสาขานี้
 - เลือกตามคำแนะนำของ.....(เช่น อาจารย์ รุ่นพี่ ฯลฯ)
 - อื่น ๆ
6. ผลการเรียน เฉลี่ยสะสมตั้งแต่ปีที่ 1 ถึงปัจจุบันคือ
 - สูงกว่า 3.00
 - 2.50 – 3.00
 - ต่ำกว่า 2.50
7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวท่าน โดยประมาณคือ
 - สูงกว่า 20,000 บาทต่อเดือน
 - 5,001 - 20,000 บาทต่อเดือน
 - ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน
8. บิดาของท่านประกอบอาชีพประเภทใด
 - รับราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ
 - ทำงานให้บริษัทเอกชน
 - กิจการส่วนตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการเรียนการสอนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้ออกไปโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ปัจจุบันมิได้ประกอบอาชีพ
9. บิดาของท่านจบการศึกษาระดับใด
- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษา
- อุดมศึกษา
10. มารดาของท่านประกอบอาชีพประเภทใด
- รับราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ
- ทำงานให้บริษัทเอกชน
- กิจการส่วนตัว
- ปัจจุบันมิได้ประกอบอาชีพ
11. มารดาของท่านจบการศึกษาระดับใด
- ประถมศึกษา
- มัธยมศึกษา
- อุดมศึกษา
12. ท่านมีพี่น้อง.....คน และ ท่านเป็นคนที่.....
13. พี่ น้อง ของท่านมีอาชีพ ประกอบแล้วหรือไม่
- มีอาชีพแล้วทุกคน
- ยังไม่มีอาชีพทั้งหมด
- บางคนก็มีอาชีพแล้ว บางคนก็ยังไม่มียอาชีพ
14. ท่านคิดว่าหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วท่านจะสามารถหางานทำได้หรือไม่
- สามารถหางานที่ตรงกับสาขาวิชาได้
- คาดว่าจะได้งานที่ไม่ตรงกับสาขาที่ศึกษามา
- คิดว่าคงว่างงาน
- ไม่แน่ใจ
15. ท่านมีความกังวลใจในการหางานทำ หลังจากสำเร็จการศึกษาหรือไม่
- มีความกังวลมาก
- มีความกังวลบ้าง
- ไม่กังวลใจ
16. ท่านมีภาระต้องรับผิดชอบต่อครอบครัวหรือไม่
- มีทั้งหมด
- มีในบางส่วน
- ไม่มีเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้เพื่อใช้ในการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่ข้อมูลนี้ออกนอกเหนือจากนี้ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่ง จงอ่านข้อความด้านซ้ายมือ แล้วทำเครื่องหมาย ถูก ในช่องว่างทางขวามือ ให้สอดคล้องกับระดับการปฏิบัติที่เป็นจริงของตัวท่านเองทางด้านการวางแผนเข้าสู่อาชีพ

1. ด้านการรู้จักตนเอง : ในการวางแผนเข้าสู่อาชีพนั้นท่านได้พิจารณาตนเองในประเด็นต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ปฏิบัติ
1. ข้าพเจ้าได้พิจารณาความรู้ ความเข้าใจในสาขาวิชาที่เรียน				
2. ข้าพเจ้ามั่นใจในการนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ				
3. ข้าพเจ้ามีความสนใจในอาชีพตามสาขาที่ศึกษามา				
4. ข้าพเจ้าได้พิจารณาความสามารถพิเศษที่เหมาะสมกับการทำงาน				
5. ข้าพเจ้ามีความสนใจในเทคโนโลยีใหม่ ๆ เฉพาะของอาชีพ				
6. ข้าพเจ้าได้พิจารณาคุณค่าของงานอาชีพที่สนใจซึ่งมีส่วน ในการช่วยแก้ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ				
7. ข้าพเจ้าได้พิจารณาถึงบุคลิกภาพในการทำงาน				
8. ข้าพเจ้าได้พิจารณาความพร้อมต่างๆ ตามที่หน่วยงานที่สมัครต้องการ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ด้านการศึกษาลักษณะงานและค้นหาอาชีพที่เหมาะสมกับคุณสมบัติของตน : ในการปฏิบัติเพื่อให้ได้งานทำ ท่านได้วิเคราะห์ และเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ เพื่อความเหมาะสม ดังหัวข้อต่อไปนี้ มากน้อยเพียงใด

ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ปฏิบัติ
1. ข้าพเจ้าได้พิจารณาลักษณะ ของงานว่ามีความสอดคล้องกับความต้องการของตนเอง				
2. ข้าพเจ้าได้เปรียบเทียบความต้องการในอาชีพกับความเป็นจริงในปัจจุบัน				
3. ข้าพเจ้าได้พิจารณาอัตราค่าจ้างของอาชีพที่สนใจกับแหล่งข้อมูลต่างๆ				
4. ข้าพเจ้าได้พิจารณาถึงความก้าวหน้าในอาชีพที่ต้องการจะทำ				
5. ข้าพเจ้าได้พิจารณาถึงสวัสดิการของหน่วยงานที่ต้องการจะทำ				
6. ข้าพเจ้าได้พิจารณาถึงประสบการณ์ที่จะได้รับการทำงาน				
7. ข้าพเจ้าได้พิจารณาถึงความปลอดภัยในการทำงาน				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การปรึกษาผู้มีความรู้ : การขอคำแนะนำปรึกษาจากบุคคลต่างๆ มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกงาน ท่านได้ปฏิบัติตามหัวข้อข้างล่างเพียงใด.

ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ปฏิบัติ
1. ข้าพเจ้า ได้รับคำแนะนำในการสมัครงานจากบุคคลรอบข้าง				
2. ข้าพเจ้า ได้ปรึกษาถึงการทำงานในสาขาที่ใกล้เคียงกับอาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา				
3. ข้าพเจ้าไปขอรับคำปรึกษาเกี่ยวกับโอกาสในการได้งานทำ จากผู้มีความรู้ เช่น อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา รุ่นพี่ ฯลฯ				
4. ข้าพเจ้ามีโอกาสดำเนินการปรึกษาถึงลักษณะการทำงานกับ รุ่นพี่ที่จบไปแล้ว หรือผู้ที่ทำงานนั้นอยู่				
5. ข้าพเจ้าได้ฟังหรือรับทราบความคิดเห็นเรื่องการทำงานจากบุคคลรอบข้าง เช่น ครอบครัว อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา รุ่นพี่ เพื่อน ฯลฯ.				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. การเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ : ก่อนที่จะประกอบอาชีพ ท่านได้ปฏิบัติอย่างไร
ตามข้อความข้างล่างนี้

ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ปฏิบัติ
1. ข้าพเจ้าหาโอกาสไปฝึกงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่ศึกษา				
2. ข้าพเจ้าได้ลงทะเบียนในวิชาเลือกเพิ่ม หรือ เสริมทักษะ ความรู้ ความชำนาญในวิชาชีพ				
3. ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะทางคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพ				
4. ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสาร				
5. ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะต่างๆเพิ่มเติมเพื่อสร้างความชำนาญในวิชาชีพ				
6. ข้าพเจ้าฝึกความสามารถพิเศษ เพื่อส่งเสริมการทำงาน				
7. ข้าพเจ้าได้ปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อเตรียมตัวในการทำงาน				
8. ข้าพเจ้าได้พิจารณาถึง ความแตกต่างระหว่างการศึกษากับการทำงานจริง				
9. ข้าพเจ้าได้สร้างความกระตือรือร้นในการทำงาน				
10. ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมฟังบรรยาย การประชุม เรื่องการเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพ				
11. ข้าพเจ้ามีความสนใจและติดตามความเคลื่อนไหวในวิชาชีพที่ศึกษา				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. การวางแผนในการหางาน : ท่านได้ศึกษากระบวนการก่อนเข้าทำงานเช่นไรตามหัวข้อข้างล่างนี้

ข้อความ	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ได้ปฏิบัติ
1. ข้าพเจ้าได้ฟัง อ่าน ข่าวการรับสมัครงานจากแหล่งต่างๆ				
2. ข้าพเจ้าได้สอบถามถึงแหล่งงานตามต้องการจากบุคคลรอบข้าง				
3. ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมกิจกรรมสถานที่ที่จัดนัดพบแรงงานหรือ วันตลาดนัดแรงงาน				
4. จากการติดตามข่าวสารการรับสมัครงาน ข้าพเจ้าได้มีการจดบันทึกรายละเอียดที่หน่วยงานต่างๆแจ้งให้ทราบ				
4. ข้าพเจ้าได้เยี่ยมชมที่ทำงานของรุ่นพี่หรือคนที่รู้จัก เพื่อสังเกตลักษณะงาน				
6. ข้าพเจ้าขอคำแนะนำ เรื่องการกรอกใบสมัครงานจาก หน่วยงานของสถาบัน อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา รุ่นพี่				
7. ข้าพเจ้าได้พูดคุย สอบถามถึง การวางตัว การตอบในการสอบสัมภาษณ์ อย่างคร่าว ๆ กับอาจารย์				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำถามตอนที่ 2 ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการแก้ปัญหาการว่างงาน

คำสั่ง เติมเครื่องหมาย ถูก ในช่องวงกลม หรือเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้

ข้อคำถามของการยอมรับถึงสภาพของปัญหาที่เกิดขึ้น

1. ท่านศึกษาถึงสถานการณ์ที่เกิดการว่างงานในปัจจุบันอย่างไร.

- ยังเป็นปัญหาหนักมาก
- สถานการณ์เริ่มผ่อนคลาย
- สถานการณ์ดีขึ้นแล้ว

2. ท่านคิดว่า ท่านจะพบภาวะการณ์เช่นนี้นานเท่าใด

- จะได้งานทำทันที
- อีกประมาณ 3 – 6 เดือน
- ประมาณ 6 เดือน
- มากกว่า 1 ปี
- ประมาณเวลาไม่ได้

ข้อคำถามของการหาวิธีต่าง ๆ มาทดแทนเพื่อขจัดหรือบรรเทาปัญหา

3. ท่านคิดว่า หากท่านยังไม่ได้งานทำ ท่านจะปฏิบัติอย่างไรที่ตรงกับความตั้งใจของท่านมากที่สุดไปน้อยที่สุดโดยเรียงลำดับ 1 – 6

- อยู่บ้านเฉยๆ รอดูสถานการณ์ต่อไป
- ศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่า
- ศึกษาในสาขาอื่นๆ
- ทำงานทุกอย่าง แม้ไม่ตรงกับสาขา เพื่อรอจังหวะได้งานที่ดีกว่า
- เข้ารับการฝึกวิชาชีพระยะสั้น เพื่อสามารถนำมาประกอบอาชีพ

อิสระได้

..... สมัครเป็นอาสาสมัครเพื่อทำกิจกรรมให้สังคม

ไม่มีความคิดเห็นใดๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ในกรณีที่นักศึกษาไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ เช่นนั้น ขณะที่รองานท่านจะปฏิบัติอย่างไร

- กลับภูมิลำเนาเดิมเพื่อลดค่าใช้จ่าย
- อยู่ในกรุงเทพฯ ฯ เพราะมีโอกาสดำรงงานมากกว่า

5. ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการทำงาน ท่านจะพิจารณาเรื่องใดเป็นส่วนสำคัญที่สุด โดยเรียงลำดับความสำคัญจาก 1-5 (เติมหน้าข้อความ)

- พิจารณางานตามสาขาที่จบมาและค่าตอบแทนตามวุฒิเท่านั้น
- พิจารณางานตามสาขาที่จบมาโดยไม่เกี่ยงค่าตอบแทน
- พิจารณางานอะไรก็ได้ที่คิดแล้วว่ามีเหมาะสมกับตนเอง
- พิจารณางานอะไรก็ได้ทำไปก่อนเพื่อรอหางานใหม่ที่ดีกว่า
- พิจารณางานที่ใกล้เคียงกับสาขาที่เรียนเพื่อประกอบอาชีพ
- ข้อคำถามของการขอความช่วยเหลือจากแหล่งต่าง ๆ

6. เพื่อโอกาสในการได้งานทำ ท่านจะติดต่อกับบุคคลหรือสถาบันใดเป็นอันดับแรก โดยเรียงลำดับ 1-7 หน้าข้อความ

- ติดต่อบริษัท
- ติดต่ออาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา
- ติดต่อเพื่อน
- ติดต่อรุ่นพี่
- ติดต่อหน่วยงานต่างที่ให้บริการ
- ติดตามข่าวสารจากสื่อมวลชน
- เข้าฟังการอภิปราย สนทนาต่าง ๆ เพื่อโอกาสการมีงานทำ

7. ท่านต้องการความช่วยเหลืออะไรบ้าง จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเพื่อการมีงานทำ โดยเรียงลำดับความต้องการ การช่วยเหลือมากที่สุดไปน้อยที่สุด โดยเรียงลำดับเลข 1-7 หน้าข้อความ

- ตั้งศูนย์ประสานการสมัครงานประจำสถาบัน
- จัดตลาดนัดแรงงาน
- จัดโปรแกรมฝึกอาชีพพิเศษระยะสั้น
- จัดการเรียนระยะสั้นในสาขาต่างๆเพื่อเพิ่มความสามารถ
- เปิดรับผู้จบการศึกษาบางส่วนเข้าเป็นผู้ช่วยในงานวิจัยของสถาบัน
- รับสมัครคัดเลือกผู้จบการศึกษาบางส่วนเข้าเป็นผู้ช่วยสอนในสถาบัน
- เปิดรับผู้จบการศึกษาบางส่วนเข้าเป็นผู้ควบคุมห้องปฏิบัติการทดลอง

คำสั่งคณะกรรมการคุศาสตรียุทธสาทรกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ที่ 185 /2542

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อ

และเค้าโครงวิทยานิพนธ์ของ นายปรัชญา วัฒนธรรม

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของนายปรัชญา วัฒนธรรม เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อควบคุมและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ไพรัตน์	พักน้อย	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์
ผศ.ดร.เผชญชัย	ไชยสิทธิ์	ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

อาจารย์อัจจรา	สืบสินธุ์สกุลไชย	ประธานกรรมการ
ผศ.ดร.เผชญชัย	ไชยสิทธิ์	กรรมการ
อาจารย์ไพรัตน์	พักน้อย	กรรมการ
ผศ.ดร.สมพร	ไชยะ	กรรมการ
ดร.มาลัย	จิรวัดมนเกษตร์	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2542

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ (รศ.ดร.ปรีญาพร วงศ์อนุตรโรจน์) ห้า นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้อง คณบดีตั้งเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศบัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการ ดังนี้

ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2542

1. นายปรัชญา วัฒนธรรม ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษา ชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง” โดยมี อาจารย์ไพรัตน์ พิทักษ์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ศศ.ดร.เมธิชญชัย ไชยสิทธิ์ เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 3 กันยายน พ.ศ.2542

(รศ.ดร.มนัส สังวรศิลป์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 15047. 4123

วันที่ 30 กันยายน 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดี คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ด้วย นายปรัชญา วัฒนธรรม เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในคณะฯ ของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

hmt-3

(ผศ.ดร. พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

29 เม.ย. 42

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 15047 4124

วันที่ 3๐ กันยายน 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดี คณะวิทยาศาสตร์

ด้วย นายปรัชญา วัฒนธรรม เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในคณะฯ ของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร. พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสาร 27 Nov 2002

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 4125

วันที่ ๒๐ กันยายน 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ด้วย นายปรัชญา วัฒนธรรม เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในคณะฯ ของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร. พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 4126

วันที่ 30 กันยายน 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์

ด้วย นายปรัชญา วัฒนธรรม เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในคณะฯ ของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร. พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกประการ 27 10 44

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 4125

วันที่ 3๕ กันยายน 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ด้วย นายปรัชญา วัฒนธรรม เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในคณะฯ ของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร. พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 4124

วันที่ ๓๐ กันยายน 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดี คณะวิทยาศาสตร์

ด้วย นายปรัชญา วัฒนธรรม เป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในคณะฯ ของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร. พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 15047 4123

วันที่ 30 กันยายน 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดี คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ด้วย นายปรัชญา วัฒนธรรม เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดพิจารณาอนุญาต
ให้นักศึกษาได้ทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัยในคณะฯ ของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร. พรรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. โทร. 2663

ที่ ทม 1504/ 4178

วันที่ ๕ ตุลาคม 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการกองกิจการนักศึกษา

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม ของนักศึกษา ชื่อ นายปรัชญา วัฒนธรรม ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษา ชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504/3680

วันที่ 3 กันยายน 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม ของนักศึกษา ชื่อ นายปรัชญา วัฒนธรรม ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษา ชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3680

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๓ กันยายน 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายชัยยุทธ์ เจริญพิพัฒน์สุข

ด้วยคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาระดับปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายปรัชญา วัฒนธรรม ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษา ชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ทำงานบัณฑิตศึกษาก็ทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของลิขสิทธิ์ที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 368)

คณะกรรมการอำนวยการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๓ กันยายน 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รศ.เดกิง พันธุ์อมรเดกิง

ด้วยคณะกรรมการอำนวยการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายปรัชญา วัฒนธรรม ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะกรรมการอำนวยการ หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่างานบัณฑิตศึกษาออกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

ที่ ทม 1504/ 3687

คณะกรรมการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖ กันยายน 2542

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.สุกัญญา ลินประสงคศิริ

ด้วยคณะกรรมการ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถาม ให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามของนักศึกษา ชื่อ นายปรัชญา วัฒนธรรม ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะกรรมการ หวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒนะ)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่างานบัณฑิตศึกษา ทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร 3269040

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663

ที่ ทม 1504/ ๖138

วันที่ 13 ธันวาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน คณบดี คณะวิศวกรรมศาสตร์

ด้วย นายปรัชญา วัฒนธรรม ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยใน คณะฯ ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในคณะฯของท่าน ทั้งนี้ได้แนบเค้าโครงวิทยานิพนธ์และประกาศผลการพิจารณาผ่านหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์มาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรพนธ์ ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663

ที่ ทม 1504/ ๖138

วันที่ 1๖ ธันวาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ด้วย นายปรัชญา วัฒนธรรม ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยใน คณะฯ ของท่าน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในคณะฯของท่าน ทั้งนี้ได้แนบเค้าโครงวิทยานิพนธ์และประกาศผลการพิจารณาผ่านหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์มาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663

ที่ ทม 1504/ ๖138

วันที่ 13 ธันวาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน คณบดี คณะวิทยาศาสตร์

ด้วย นายปรัชญา วัฒนธรรม ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
แล้วเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยใน คณะฯ ของท่าน
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
ทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในคณะฯของท่าน ทั้งนี้ได้แนบเค้าโครงวิทยานิพนธ์และประกาศผลการ
พิจารณาผ่านหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์มาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกกรณี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663

ที่ ทม 1504/ 5138

วันที่ 13 ธันวาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน คณบดี คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ด้วย นายปรัชญา วัฒนธรรม ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา กำลังทำการวิจัยเพื่อ
เรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้าย หลักสูตรปริญญาตรี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง" ซึ่งได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์
แล้วเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2542

ในการทำวิจัยเรื่องนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยใน คณะฯ ของท่าน
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษา
ทำการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในคณะฯของท่าน ทั้งนี้ได้แนบเค้าโครงวิทยานิพนธ์และประกาศผลการ
พิจารณาผ่านหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์มาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาต และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน
มา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผศ.ดร.พรณี ลีกิจวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

๑๗/๑๒/๔๒

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 2384

วันที่ 31 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน รศ.ดร.สมพร ไชยะ

ตามที่ นายปรัชญา วัฒนธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ได้ขอกำหนดการสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ใคร่ขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาดังกล่าวเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของ นายปรัชญา วัฒนธรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาสอบในหนังสือตอบรับเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คนบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้ง

คณาจารย์
รศ.ดร.สมพร ไชยะ
15/05/43
สมพร 43
Nov

ที่ ทม 1504/ 2384

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๓๑ พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ไพรัตน์ พิคน้อย

ตามที่ นายปรัชญา วัฒนธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ได้ขอกำหนดการสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผน
เข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ไคร้ขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขา
ศึกษาดังกล่าวเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของ นายปรัชญา วัฒนธรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาสอบในหนังสือตอบรับเชิญเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คนบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 2663,2642

โทรสาร. 3269040

อ. รวีวรรณ
30 พ.ค. 43
1504/2384
30 พ.ค. 43
น.ก.พ.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 238.1

วันที่ 31 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ผศ.ดร.เมธิวชัย ไชยสิทธิ์

ตามที่ นายปรัชญา วัฒนธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ได้ขอกำหนดการสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผนเข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โค้ชขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาดังกล่าวเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของ นายปรัชญา วัฒนธรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาสอบในหนังสือตอบรับเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คนบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดวริทเทว
30 พ.ค. 43

15 พฤษภาคม 2543
NSD

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา สจล. โทร. 2663,2642

ที่ ทม 1504/ 23๖๖

วันที่ 31 พฤษภาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.มาลัย จีรวัดมนเกษตร

ตามที่ นายปรัชญา วัฒนธรรม นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ได้ขอกำหนดการสอบวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การวางแผน
เข้าสู่อาชีพของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายหลักสูตรปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง"

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ใคร่ขอเรียนเชิญท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีคุณวุฒิทางวิชาการในสาขา
วิชาดังกล่าวเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ของ นายปรัชญา วัฒนธรรม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดกำหนดวันเวลาสอบในหนังสือตอบรับเชิญเป็นกรรมการสอบ
วิทยานิพนธ์ตามที่แนบมาพร้อมนี้ จักขอบคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ รวีวรรณ ชินะตระกูล)

คนบตี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายปรัชญา วัฒนธรรม เกิดวันที่ 7 เดือน กันยายน 2516 สถานที่เกิด อำเภอย่านตาขาว จังหวัดตรัง ที่อยู่ปัจจุบัน 215 / 40 ซอย 20 ถนนโชคสมาน 5 อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ประวัติการศึกษา โรงเรียนพลวิทยา โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์ วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตภาคพายัพ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่

ประวัติการทำงาน หัวหน้าฝ่ายออกแบบและควบคุมการตกแต่งภายใน บริษัทพจนะศิลป์ เฟอร์นิเจอร์ 107 ถนนมนตรี อำเภอเมืองเชียงใหม่ ผู้ช่วยหัวหน้าทัวร์ภายในประเทศ บริษัทนคร พิงค์แตรเวลกรุ๊ป ถนนเลียบบคลองชลประทาน อำเภอเมืองเชียงใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้